

174

HARI KHAMIS

7 DISEMBER 1989

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

**DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KETUJUH**

SEVENTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

**PENGGAL YANG KEEMPAT
FOURTH SESSION**

**MESYUARAT YANG KETIGA
THIRD MEETING**

ISSN 0304-1697

HARI KHAMIS

7 DISEMBER 1989

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KETUJUH

SEVENTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KEEMPAT
FOURTH SESSION

MESYUARAT YANG KETIGA
THIRD MEETING

Kandungan

Mukasurat

Perbahasan atas Usul Anggaran Pembangunan (samb.)	3
Usul Y.A.B. Ketua Menteri untuk memindah sejumlah \$10,000,000 dari Kumpulanwang Pembangunan Negeri kepada Akaun Hasil Negeri Yang Disatukan	73
Usul Y.B. Encik Gooi Hock Seng mengenai Patong Kuan Yin	75
Ucapan-ucapan Penangguhan	100

**LAPORAN PERSIDANGAN DEWAN UNDANGAN
NEGERI PULAU PINANG YANG KETUJUH
MESYUARAT YANG KETIGA BAGI PENGGAL KEEMPAT**

HARI KHAMIS 7 DISEMBER, 1989

HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Speaker (Datuk Ooi Ean Kwong)
- Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr. Lim Chong Eu)
- Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri (Encik Hashim bin Dato' Haji Yusoff)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas, D.M.P.N., D.J.N.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Pinang (Datuk Khoo Kay Por, D.M.P.N., J.M.N., J.P.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Haji Omar, P.P.T.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Haji Omar, P.J.K., P.J.M.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang, P.J.M., J.P.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad. P.P.N., P.J.K., P.J.M., J.P.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli. P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Acheh (Puan Hajjah Ragayah binti Ariff. K.M.N., A.M.N., P.P.N., D.J.N., P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Penanti (Encik Yahaya bin Jamaluddin, P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen, P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid. P.K.T., J.P.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Boey Weng Keat, J.P.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Penaga (Encik Abdul Razak bin Ismail, P.J.K.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Lim Boon Sho, A.M.N., P.J.K.)

Yang Berhormat Ahli Kawasan Tanjong Bungah (Encik Khoo Boo Yeang, P.J.K.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Encik Abd. Roni bin A. Hasan)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai, J.P.)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Lim Kit Siang)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Prai (Encik Shanmugam s/o Nadason)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Batu Lanchang (Encik Tan Loo Jit)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng)

TIDAK HADIR:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Kebun Bunga (Encik Peter Huang)

TURUT HADIR:

Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Cik Tan Lee Lee)

Dewan disambung semula pada jam 9.35 pagi.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula. Siapa yang ingin mengambil bahagian?

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Tuan Speaker, Yang Amat Berhormat, Yang Berhormat-Yang Berhormat, saya menyokong penuh usul daripada Y.A.B. Ketua Menteri bahawa Dewan ini meluluskan perbelanjaan sejumlah \$60,018,480.00 yang tertunjuk di dalam Anggaran Pembangunan 1990 dan menetapkan bahawa jumlah wang tersebut hendaklah bagi tujuan-tujuan yang tercatat di dalam Anggaran Pembangunan tahun 1990 itu.

Tuan Speaker, saya merasa sedih oleh kerana semalam sepatutnya saya mesti dengar perbincangan mengenai Anggaran Pembangunan 1990. Tetapi sebaliknya, saya dengar bukan perbincangan itu, tetapi perbincangan mengenai parti Gerakan, lemahlah, jadi bankraplah, hak kemanusiaan dan lain-lain (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Lain fasal.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Ya, lain fasal.

Saya tidak puashati oleh kerana mereka dari pihak pembangkang tidak tahu tidak faham apakah kepentingan Dewan yang mulia ini dalam sesi ini apabila kita bincang Anggaran Pembangunan Tahun 1990.

Perbincangan atas Rang Undang-undang Perbekalan bagi tahun 1990 telah ternyata menunjukkan dan menyimpulkan tanpa keraguan bahawa Kerajaan Negeri Pulau Pinang dan pentadbirannya di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat yang cekap bukan sahaja telah berupaya menguruskan kewangan negeri dengan cermat tetapi juga berjaya mencapai lebih 90% dari segi kecekapan kerja bagi tahun 1989. Saya ucap tahniah dan syabas. Oleh yang demikian, dengan yakin dan bangga kami dalam Kerajaan ini boleh mengemukakan pandangan-pandangan kami atas Anggaran Pembangunan bagi tahun 1990 dan biarlah mereka yang selalu memainkan peranan sebagai orang bersikap *pessimistic* dan tolol untuk membuat kritik terhadap progres dan pembangunan Negeri Pulau Pinang di masa hadapan.

Kita sedang memasuki jangka masa sepuluh tahun yang terakhir dalam abad ke-20 ini dan bila kita memasuki satu era modenisasi yang baru, jangan kita lupa bahawa hanya dengan keamanan, kestabilan dan perpaduan di antara rakyat kita barulah kita dapat menghadapi cabaran-cabaran di masa hadapan dengan penuh keberanian. Bagi sebuah negeri yang tidak mempunyai sumber-sumber semulajadi, kita telah mengatasi kemerosotan dunia di pertengahan 1980an dengan kegigihan serta keazaman rakyat kita dan kini kita sedang mengalami peningkatan pertumbuhan ekonomi.

Pada masa dahulu, penduduk-penduduk Pulau Pinang sering disifatkan sebagai picik, '*idiosyncratic*', kedekut dan *conservative*. Sebilangan pengkritik kita tidak sedar bahawa kita perlu berhati-hati dengan apa yang kita ada kerana kebanyakan pendapatan negeri kita diperolehi hanya dari hasil tanah, kedai-kedai todody, bayaran lesen-lesen, cukai hiburan, bayaran perkhidmatan, penjualan dan penyewaan harta

Kerajaan Negeri dan sebagainya. Sebagai sebuah negeri yang kekurangan sumber-sumber semulajadi, kita banyak bergantung kepada Kerajaan Pusat untuk peruntukan dan pinjaman. Kepada Kerajaan dan pentadbiran Negeri yang berkebaktian, promotik dan berorientasikan rakyat, dan juga kepada keyakinan dan sokongan penuh daripada rakyat yang merupakan komoditi negeri yang paling bernilai. Tidak seperti negeri-negeri yang kaya seperti Sabah dan Selangor, kita tidak mempunyai minyak, galian, kayu dan lain sumber pendapatan negeri. Satu contoh yang baik ialah membandingkan Jabatan Kebajikan Negeri kita dengan Jabatan Kebajikan Negeri Sabah. Menteri Kebajikan Sabah mempunyai peruntukan tahunan sebanyak \$20 juta untuk membantu penduduk-penduduk miskin dalam negerinya manakala Y.B. Encik Zakaria kita terpaksa berjimat-cermat dengan peruntukan \$1,600,000.00 sahaja. Kalau Pulau Pinang dianggap kedekut kerana sikap berhati-hati dalam pengurusan kewangannya, maka kita telah diberi puji-pujian. Adalah menerusi pengurusan Kewangan Negeri yang cermat kita telah dapat menahan kesan buruk akibat kemerosotan pada pertengahan 1980an. Adalah dengan Kerajaan yang bijaksana dan dasar-darannya yang berpandangan jauh, kini kita sedang menikmati pertumbuhan ekonomi.

Semalam Ahli dari Kawasan Prai dalam perbahasannya ada menyatakan ucapan Yang Amat Berhormat tidak ada dasar-dasar baru, tidak ada apa-apa pun, tidak ada nilai, tetapi lebih baik untuk kita beri sedikit maklumat. Hari ini, Yang Amat Berhormat Dr. Lim dalam usulnya untuk Dewan meluluskan Anggaran Pembangunan bagi 1990 telah menyatakan bahawa tujuan Anggaran Pembangunan pada keseluruhannya ialah untuk memulakan projek-projek yang akan memberi lebih dorongan kepada pertumbuhan Seberang Perai sebagai 'epicentre' pembangunan yang penting untuk

memberi khidmat kepada bukan sahaja kepada Pulau Pinang tetapi juga negeri-negeri di Semenanjung Malaysia Utara seperti Perlis, Kedah dan Perak. Tetapi Ahli Kawasan Prai, beliau tidak boleh membandingkan di antara kayu dari pokok dan pokok-pokok dari hutan.

Ahli Kawasan Prai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Penjelasan, boleh?

Tuan Speaker:

Sila duduk.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Tuan Speaker, oleh kerana banyak jalan, tetapi pihak pembangkang sangat lebih baik hari ini mereka duduk diam-diam dan dengar baik-baik dan jangan jadi 'kera kena belacan'.

Kita sedang memasuki zaman pembangunan ekonomi yang hebat oleh kerana di samping memajukan negeri kita, kita telah mula memberi perhatian kepada pembangunan di Semenanjung. Kejayaan 'venture' atau usaha ini banyak bergantung kepada konsep asas kerjasama wilayah untuk kepentingan bersama. Negeri-negeri di Utara juga boleh mengelakkan pemborosan dan perulangan, perancangan pembuatan dan perindustrian Pulau Pinang semua sekali dijadikan pintu keluar bagi negeri-negeri Semenanjung Utara atau *gateway*. Kedudukan geografik Pulau Pinang yang strategik di Utara menjadikan pelabuhannya satu pintu keluar semulajadi yang penting untuk menghantar keluar atau membawa masuk barang-barang ke Wilayah Utara. Pada masa dahulu, Pulau Pinang terkenal sebagai pusat perdagangan menjual rempah. Hari ini, kita mengendalikan pengangkutan bahan-bahan dan barangan pembuatan bagi kawasan-kawasan

perusahaan di dalam keempat-empat negeri di Semenanjung Utara. Peningkatan kemudahan-kemudahan pelabuhan sedia ada telah dimulakan di Seberang Perai untuk memberi khidmat kepada *container* dan muatan yang kian bertambah.

Pelabuhan Swettenham di Pulau Pinang terbukti digemari oleh bot-bot perikanan laut dalam berlayar di Lautan Hindi dan banyak gudang telah diubah dan digunakan untuk memenuhi keperluan bot-bot perikanan laut dalam. Apabila tamatnya kontrak atau perjanjian di antara Taiwan dengan Singapura mengenai kegunaan Singapura sebagai pelabuhan persinggahan bagi bot-bot perikanan laut dalam di Lautan Hindi, Malaysia harus berusaha secara serius untuk mendapatkan kontrak yang bernilai berjuta-juta ringgit ini. Bagi Negeri Pulau Pinang, lokasi Pulau Pinang, makanan enak dan tarikan pelancongannya telah menjadikannya *popular* di kalangan rakyat Taiwan. Dengan memajukan lagi khidmat pemunggal kapal dan kemudahan-kemudahan bilik dingin dan lebih banyak penerbangan terus ke Jepun, kita akan menjadi petanding hebat kepada Singapura. Satu kelebihan kepada Pulau Pinang ialah kebanyakan rakyat Malaysia yang berketurunan Cina, ramai rakyat Malaysia keturunan India dan Melayu boleh bertutur Hokkien yang merupakan dialek yang digunakan oleh orang Taiwan.

Tuan Speaker, Yang Berhormat-Yang Berhormat, saya menyokong penuh bahawa \$23,611,180.00 diperuntukkan bagi Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan untuk tahun 1990. Pulau Pinang sebagai satu anggota Wilayah Utara akan perlu memperluaskan tapak-tapak perusahaannya kerana ia mungkin lebih ekonomi untuk anggota-anggota lain menubuhkan Zon Perdagangan Bebas negeri-negeri mereka di Pulau Pinang. Dengan ini

menjimatkan lebih perbelanjaan lagi dalam menyediakan tapak baru dan infrastruktur yang sungguh mahal. Pulau Pinang sebaliknya telahpun memulakan penambunan tanah dan anggaran tambahan diperlukan akan digunakan untuk tujuan pengambilan tanah untuk bukan sahaja pembesaran lanjut estet-estet perindustrian kita tetapi juga untuk persediaan tapak-tapak untuk perbandaran lanjut.

Seberang Perai pada masa dahulu disebut sebagai *cowboy town* kerana kadar pembangunan yang lebih lambat bila dibandingkan dengan Pulau Pinang. Kini akan terdapat perubahan yang nyata dalam menegaskan tujuan Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk memberi lebih banyak dorongan kepada pertumbuhan Seberang Perai sebagai *epicentre* penting di Semenanjung Malaysia Utara. Dengan pertumbuhan ekonomi yang lebih, perbezaan di antara Pulau Pinang dan Seberang Perai akan berkurang dari segi taraf dan kualiti hidup. Pulau Pinang dan Seberang Perai telah dihubungkan dengan Jambatan Pulau Pinang dan Seberang Perai kini bertambah penting. Pulau Pinang dan Perlis, Kedah dan Perak Semenanjung Utara pasti akan mengalami kemajuan dan pertumbuhan lebih pesat pada abad ke 21.

Tuan Speaker, saya juga ingin menyokong bahawa \$21,219,720.00 diperuntukkan kepada Jabatan Kerja Raya di Pulau Pinang memandangkan sebahagian besar perbelanjaan ini untuk tujuan meninggikan taraf khidmat infrastruktur asas dalam negeri kita terutamanya di Seberang Perai. Lebuhraya Utara-Selatan menyediakan jalan utama menyambungkan Pulau Pinang dengan Perlis, Kedah dan Perak. Walau bagaimanapun, jumlah ini akan di-khaskan untuk projek-projek jalan negeri yang akan menyediakan satu rangkaian perhubungan menyambungkan kawasan-kawasan luar

bandar dengan bandar-bandar dan juga mengurangkan jarak di antara beberapa kawasan di Seberang Perai dengan negeri-negeri Semenanjung Utara.

Peningkatan infrastruktur perlu dilaksanakan terlebih dahulu sebelum kita dapat membaiki kemudahan-kemudahan lain bagi menyempurnakan keseluruhan pembangunan ekonomi Pulau Pinang dan negeri-negeri Semenanjung Utara dalam masa sepuluh tahun akan datang. Kawasan metropolitan di Pulau Pinang dan Seberang Perai pasti akan dilanjutkan kerana khidmat bank dan sebagainya diperlukan untuk memenuhi keperluan-keperluan 4 buah negara ini. Permintaan untuk makanan akan meningkat dan infrastruktur pertanian asas juga harus diperbaiki dan dipertingkatkan untuk memenuhi keperluan ini. Tanah terbiar tidak akan kelihatan lagi di Pulau Pinang kerana semua tanah akan digunakan dengan sepenuhnya. Seberang Perai dahulu pernah digunakan dengan sepenuhnya. Seberang Perai dahulu pernah digunakan oleh orang British untuk membekal makanan kepada Pulau Pinang. Kawasan-kawasan pertanian di Seberang Perai, Perlis, Kedah dan Perak mungkin kini dikehendaki menyediakan makanan untuk setiap perindustrian dan perkhidmatan dan juga kawasan-kawasan metropolitan. Para petani kita perlu memutuskan untuk diri mereka mengenai peranan mereka dalam era pembangunan Wilayah Utara yang akan datang. Hari ini, dengan adanya teknologi tinggi dan penemuan saintifik dan penyelidikan dalam semua bidang, kita perlu memodenkan cara-cara pertanian untuk mendapatkan hasil pengeluaran terbanyak daripada tanah pertanian.

Selain dari kemajuan ekonomi dalam negeri, Anggaran Pembangunan bagi tahun 1990 juga menyediakan secara arif untuk projek-projek pembangunan masyarakat atau

kemudahan-kemudahan sivik dan sosial terutamanya bagi kawasan-kawasan luar bandar, lebih banyak unit rumah kos rendah untuk Berapit, Permatang Damar Laut dan Taman Tun Sardon, Skim Pembekalan Air untuk Sungai Muda dan projek Bukit Dumar dan Bayan Baru, mengurangkan masalah banjir dengan langkah-langkah masa pendek, sederhana dan panjang, tidak seperti sesetengah orang yang menuntut sebagai pakar banjir berpendapat bahawa dengan wang sahaja segala masalah mengenai banjir boleh diatasi dengan serta merta. Anggaran juga menyediakan projek-projek dan kehendak-kehendak Jabatan Hal-Ehwal Agama kerana Islam adalah agama rasmi negara kita. Pembesaran dan pembaikan Kebun Bunga Pulau Pinang yang di bawah pentadbiran negeri, dan lain-lain. Pada saat ini, bagi pihak Jawatankuasa Kecil Kebun Bunga Pulau Pinang dan jabatan yang berkenaan, saya ingin mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Negeri dan pentadbirannya kerana sedar akan keperluan untuk membesar dan memajukan lagi Kebun Bunga kita. Di samping sebagai Kebun Bunga yang terlama di Malaysia, ia juga merupakan Kebun Bunga yang terkenal di dalam negara dengan kedatangan 1,600,000 pelawat setiap tahun. Selain dari pelancong, Kebun Bunga juga berfungsi sebagai taman metropolitan bagi orang Pulau Pinang dan juga pelawat tempatan dari negeri-negeri Semenanjung Utara. 75 peratus dari jumlah pelawatnya terdiri dari pelawat-pelawat dari Semenanjung Utara dan tempatan. Saya merasa gembira bahawa keperluan Kebun Bunga yang mendesak untuk meningkatkan jalan masuknya akan dilancarkan pada tahun depan dan dengan penerimaan dan kelulusan Laporan Jawatankuasa Kecil Kebun Bunga oleh Exco Kerajaan, saya berharap rancangan pembesaran dan pembangunan Kebun Bunga akan digabungkan dalam Rancangan Malaysia Keenam.

Monyet-monyet kita telah baru-baru ini mendapat perhatian dari seluruh negara melalui terbitan Kartun Lat terbaru. Usaha untuk menempatkan mereka di rimba Kedah dan Perak tidak berjaya kerana mereka lebih suka tinggal di luar hutan. Bagaimanapun, mereka perlu dikawal. Kita mungkin perlu bekerja rapat dengan Jabatan Haiwan Negeri untuk memperkenalkan perancangan keluarga dan juga menyediakan kawasan-kawasan khas di Kebun Bunga sebagai tempat mereka mendapat makanan. Kebun Bunga sebagai pusat pungutan dan kajian bagi jenis tumbuh-tumbuhan Malaysia harus jangan diabaikan juga. Terdapat tujuan untuk mewujudkan bank genes untuk bunga orkid dan industri *floricultural*. Ini adalah selaras dengan rancangan negeri kita untuk menggalakkan rakyat kita menceburi dalam perusahaantanamanjualan. Tumbuh-tumbuhan dan pokok-pokok adalah penting bagi program pengindahan dan industri pelancongan negeri kita. Tiada pokok angsa di Singapura yang boleh dibanding dengan pokok angsa kita di Pulau Pinang yang berusia 80 tahun. Generasi muda juga harus dididik dan diajar supaya menghargai *status* Georgetown sebagai Bandar Kebun. Sama juga, *status* ini juga boleh diberi kepada kawasan metropolitan di Seberang Perai sekiranya penanaman pokok dan tumbuhan dimasukkan ke dalam pembangunannya. Oleh itu, dengan tidak mengenyepikan aspek botanikalnya, Kebun Bunga dengan peranan tambahan sebagai taman metropolitan, juga boleh menjadi pusat pendidikan dan botani bagi Pulau Pinang dan negeri-negeri di Semenanjung Utara.

Walaupun kita adalah sebuah negeri yang kekurangan sumber-sumber semulajadi, Pulau Pinang bernasib baik mempunyai satu aset yang penting serta bergetar iaitu rakyatnya. Musuh kita akan selalu mencuba memecahkan keharmonian dan kepercayaan yang wujud di

kalangan rakyat kita yang berbilang kaum. Kebelakangan ini, terdapat percubaan oleh kumpulan musuh ini untuk menimbulkan perusuhan dan kecurigaan di antara kaum Cina dan kaum Melayu dalam kawasan saya melalui surat racun. Kandungan surat itu berniat untuk menghancurkan keamanan dan keharmonian kaum yang wujud. Dustanya bertujuan menimbulkan perasaan kecurigaan di antara kaum atas projek-projek ekonomi dan rancangan-rancangan pembangunan negeri. Pendek kata, ia adalah anti Kerajaan Barisan Nasional, anti kestabilan dan bersikap perkauman dengan maksud terselindung untuk memecahbelahkan rakyat kita supaya kumpulan tertentu ini mungkin boleh memenangi kerusi ini dalam pilihanraya umum yang akan datang. Surat itu merupakan satu usaha untuk menimbulkan perasaan tidak puas hati dan memecahkan semangat Barisan Nasional berasaskan perundingan, semangat tolak-ansur dan muhibbah dan 5 prinsip Rukun Negara kita. Saya penuh yakin bahawa rakyat Pulau Pinang tidak akan mudah diperdayai dan menjadi mangsa-mangsa kepada perbuatan yang hina dan berniat jahat itu. Kebanyakan orang Cina di Pulau Pinang telah mengasimilasikan kebudayaan asli seperti dapat dilihat oleh pengaruh nyonya-baba kita. Sebilangan daripada kita kini merupakan generasi ketujuh menetap di sini dan nenek moyang kita datang ke Pulau Pinang sejak tahun 1850. Penghijrah-penghijrah telah datang ke Pulau Pinang sebelum merdeka dan menetapkan di sini. Anak cucu mereka tidak lagi menganggap negara asal mereka sebagai tanah air. Ramai di antara kita mempunyai rekod komitmen yang lebih 190 tahun kepada raja, negeri dan negara kita dan tiada sesiapa pun dapat memusnahkan akar kita di Pulau Pinang.

Semenjak kemerdekaan, perkembangan politik, sosial dan ekonomi di Pulau Pinang

telah bergantung kepada keamanan, keharmonian kaum, kestabilan sosial dan kerjasama rapat dengan Kerajaan. Di antara Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat kita terwujud perhubungan erat dan baik. Kadar kecekapan dan produktiviti setinggi 90 peratus di sektor perkhidmatan awam kita adalah bukti kebaktian dan sumbangan mereka terhadap pembangunan dan progres Negeri Pulau Pinang hari ini. Pada masa hadapan, perkhidmatan awam Pulau Pinang, Perlis, Perak dan Kedah akan menyelaraskan tugas-tugas dan aktiviti-aktiviti mereka dengan rakyat negeri-negeri tersebut demi pembangunan dan progres Wilayah Utara keseluruhannya. Saya yakin kita semua dalam Dewan ini akan dapat menyaksikan kemunculan satu era pembangunan baru yang akan membawa lebih kemakmuran dan pembesaran lanjut 'kek ekonomi' bagi rakyat di Wilayah Utara.

Oleh yang demikian, rakyat kita harus membaharui mandat Kerajaan Barisan Nasional untuk memerintah dan mentadbir negeri dan negara kita. Kerajaan Negeri Pulau Pinang memegang lebih 20 tahun rekod perkembangan ekonomi dan sosial di dalam negeri. Ketika mereka bercakap dan mengadu, kami telah bertindak. Ketika mereka merancang Tanjong 2, kami telah mempunyai gambaran jelas mengenai pembangunan wilayah di negeri-negeri utara. Saya percaya bahawa rakyat akan membuat keputusan yang bijaksana kerana hanya Kerajaan Barisan Nasional yang dapat membawa perkembangan politik, sosial dan ekonomi yang berterusan. Syarat mutlak bagi kejayaan formula selama ini adalah keamanan, perpaduan, muhibbah dan kestabilan yang telah wujud, sedang wujud dan akan wujud dalam negeri dan negara kita yang tercinta.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Tuan Speaker, tadi Yang Berhormat dari

Batu Uban mensifatkan Seberang Perai begitu maju, begitu elok tetapi malangnya Yang Berhormat Batu Uban bukan duduk di Seberang Perai sana mungkin tidak tahu keadaan yang sebenar di Seberang Perai.

Tuan Speaker, saya ingin memulakan ucapan saya dengan memberi gambaran sebenarnya di Seberang Perai sana. Tuan Speaker, dua tahun dahulu, Y.A.B. Ketua Menteri membuat pengumuman kali pertama di Seberang Perai mengatakan Kerajaan Negeri berazam meninggikan taraf hidup penduduk-penduduk di Seberang Perai dengan mempercepatkan pembangunan di Seberang Perai sana supaya taraf hidup di kawasan ini adalah seimbang dengan apa yang terdapat di bahagian pulau. Selepas itu saya sudah 2 kali terdengar ulangan beliau atas tajuk ini dalam ucapannya di Dewan ini apabila beliau mencadangkan Usul Anggaran Pembangunan. Kami DAP mengalu-alukan pengumuman Yang Amat Berhormat ini dan sanggup beri segala sokongan kepada Kerajaan dalam usaha ini. Walau bagaimanapun sekiranya kita mengkaji atau meninjau keadaan ini di Seberang Perai sekarang, dengan sedihnya kita tak nampak ada apa-apa perubahan.

Keadaan jalan-jalan di Seberang Perai tak kiranya di kawasan-kawasan DAP ataupun Barisan Nasional, masih begitu buruk, berlubang-lubang, bulan demi bulan tidak diperbaiki, timbunan sampah sarap merata-rata, untuk menyambut Tahun Melawat Malaysia 1990, longkang-longkang dan parit-parit kurang dibersihkan dan korek, tiada stadium, tempat pelancongan yang masyhur pun tiada. Pelancong tempatan pun kurang minat singgah di sana, tak payahlah sebut pelancong asing lagi.

Tuan Speaker, saya kurang pasti adakah pengumuman Y.A.B. Ketua Menteri itu hanya cakap kepada rakyat tahu sahaja dan bukan

untuk tindakan. Kalau Kerajaan benar-benar berazam meninggikan taraf hidup rakyat di Seberang Perai, kenapa keadaan yang tersebut itu masih sama dengan 2 tahun dulu. Demi kepentingan rakyat di Seberang Perai, ingin saya mengesyorkan beberapa cadangan di bawah ini untuk pertimbangan Kerajaan pada tahun atau tahun 1991.

- (i) Membina sebuah stadium di Seberang Perai Tengah dengan secepat mungkin;
- (ii) menguatkan perkhidmatan dan meninggikan kesan tugas M.P.S.P.
- (iii) Menubuhkan pasukan perkhidmatan kilat J.K.R. di setiap daerah Seberang Perai untuk memperbaiki jalan-jalan rosak dengan serta-merta;
- (iv) Memperuntukkan peruntukan pembangunan sebanyak \$5 juta untuk meninggikan mutu hidup penduduk-penduduk di perkampungan-perkampungan melalui memperbaiki dan membekalkan kemudahan-kemudahan infrastruktur;
- (v) Memindah sebahagian program pelancongan daripada Pulau kepada Seberang Perai, misalnya mengadakan Pesta Pulau Pinang di Seberang Perai.
- (vi) Mendirikan sebuah 'Mini Asia' di Seberang Perai untuk menarik pelancong-pelancong khususnya pelancong asing melawat Seberang Perai.

Tuan Speaker, apabila kita menyentuh tentang pelancongan, saya tertarik hati oleh ucapan Belanjawan Y.A.B. Ketua Menteri 2 hari lalu di mana beliau mengakui bahawa kita sedang menghadapi persaingan yang hebat dari pusat-pusat pelancongan jiran. Mungkin Y.A.B. Ketua Menteri tidak berpuashati terhadap

prestasi Ahli Exco yang bertanggungjawab perkara ini dan oleh yang demikian, peruntukan untuk pelancongan telah dipindahkan kepada Pejabat Ketua Menteri.

Saya ingin mengingatkan Kerajaan Negeri Pulau Pinang bahawa industri pelancongan di Negeri kita akan jauh tinggal di belakang kepada Negeri Melaka sekiranya kita tidak menguatkan usaha kita dalam bidang ini. Sekali lagi saya merayu Kerajaan menimbangkan cadangan saya iaitu mendirikan sebuah 'Mini Asia' dalam negeri ini. Sepanjang pengetahuan saya, 'Mini Asia' di Melaka dapat sambutan baik dari pelancong asing sungguhpun pada rakyat Malaysia, ia merupakan agak biasa

Tuan Speaker, dalam Perkara 3(I) Perlembagaan Persekutuan dengan izin:

"Agama Islam ialah agama bagi Persekutuan, tetapi agama-agama lain boleh diamalkan dengan aman dan damai di mana-mana bahagian Persekutuan".

Negeri Pulau Pinang merupakan sebuah negeri dalam Malaysia yang mana penduduk bukan Islam melebihi penduduk Islam selain daripada Negeri Sabah dan Negeri Sarawak.

Dalam Majlis Kerajaan Negeri Pulau Pinang, Yang Berhormat dari Ara Rendang bertugas menjaga hal-ehwal agama, dan hal-ehwal agama ini sebenarnya hal Agama Islam sahaja. DAP sokong penuh segala perkembangan Agama Islam tanpa menjejaskan perkembangan agama-agama lain. Apa yang saya ingin mengesyorkan di sini ialah Kerajaan Negeri patut juga memberi sumbangan kepada lain-lain agama di negeri ini. Dengan ini, Tuan Speaker saya bercadang supaya Majlis Kerajaan Negeri Pulau Pinang menambahkan satu portfolio untuk menjaga perkembangan agama-

agama lain yang dirangkap oleh seorang Ahli Exco bukan Islam, dan menerima peruntukan setiap tahun.

Tuan Speaker, hampir satu setengah tahun sudah lalu sejak kejadian kemalangan Jeti Sultan Abdul Halim, Butterworth berlaku, mungkin ramai orang telah mulai lupa peristiwa ini, akan tetapi bagi mereka yang hilang kekasih mereka, tentu tidak dapat dilupakan selama-lamanya. Saya faham permohonan mereka untuk mendirikan sebuah tugu peringatan dekat tempat kejadian tragedi itu telah ditolak oleh pihak Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang. Dalam perkara ini, saya menyeru supaya Kerajaan Negeri Pulau Pinang menolong mereka buat rayuan kepada Kerajaan Pusat dan Y.B. Menteri Pengangkutan demi mencapai hasrat mereka. Sekiranya permintaan ini dapat diluluskan, saya bercadang perbelanjaan pembinaan tugu peringatan ini dibiayai oleh Kerajaan Negeri.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Tuan Speaker, saya bangun untuk menyokong usul yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri berkenaan dengan Perbelanjaan Pembangunan dan seterusnya memohon izin untuk mengambil bahagian di dalam perbahasan usul itu.

Tuan Speaker, Anggaran Pembangunan yang dibentangkan itu telahpun bertambah berbanding dengan tahun-tahun yang lalu, iaitu sebanyak \$17,646,700.00 atau sebanyak 41.65%. Ini adalah satu petanda yang amat menggalakkan. Satu petanda yang menunjukkan kebijaksanaan pihak Kerajaan Negeri merangka satu Anggaran Pembangunan yang bersesuaian dengan masa ekonomi negeri kita sedang mula pulih.

Tahun demi tahun, prestasi perbelanjaan terus meningkat sama juga jangkaan prestasi ekonomi Negeri Pulau Pinang dalam tahun 1989 ini telah makin meningkat, yang telah disebut oleh Y.A.B. Ketua Menteri setinggi sampai 90%. Syabas saya ucapkan kepada semua Pengarah-pengarah, pegawai-pegawai serta kakitangan jabatan-jabatan yang telah menyumbangkan serta bekerjasama dalam usaha mencapai prestasi yang tinggi ini. Sungguhpun prestasi pembangunan telah meningkat dan bertambah baik, tetapi ada bidang-bidang yang masih belum dan boleh diperbaiki lagi. Satu faktor yang penting yang akan menaksir taraf prestasi sesuatu ialah penyelarasan dan pengawasan. Berjaya atau gagal suatu projek bergantung kepada sistem penyelarasan dan pengawasannya. Segala projek biar dari peringkat Kerajaan Tempatan, Kerajaan Negeri ataupun dari Kerajaan Persekutuan perlulah diselaraskan dengan cekap supaya akan berhasil faedah yang lebih besar kepada rakyat untuk meningkatkan taraf hidup mereka.

Tuan Speaker, di kawasan Machang Bubok terdapat beberapa projek pembangunan yang telah dilaksanakan dengan penyelarasan yang kurang cekap dan pengawasan yang kurang rapi. Misalnya baru-baru ini di Perkampungan Machang Bubok, Jalan Tujuh, sebatang jalan tar yang sedia ada diturap semula dengan kurang 2 kaki lebarnya daripada asalnya. Lebar jalan asal adalah 12 kaki tetapi selepas diturap semula ia menjadi hanya 10 kaki. Jadi jalan yang ada 12 kaki kini menjadi 10 kaki, jika jalan apabila diturap semula semakin sempit bukan tanda kemajuan. Ia menunjukkan kemunduran.

Mengikut jawapan kepada soalan saya di Dewan yang mulia ini, pihak yang bertanggungjawab dalam penyelenggaraan jalan-jalan di Perkampungan Machang Bubok ini ialah Jabatan Kerja Raya dan bagi projek

membarumukakan Jalan Tujuh ini, pihak Jabatan Daerah Seberang Perai Tengah yang melaksanakannya. Kejadian Jalan Tujuh yang dibarumukakan ini menjadi kurang 2 kaki lebar daripada asalnya adalah gejala kelemahan penyelarasan di antara jabatan-jabatan yang terlibat.

Setiap projek yang dilaksanakan, khususnya mengenai infrastruktur asas adalah untuk keselesaan rakyat. Apa yang telah jadi ini telah menyusahkan pengguna jalan, khasnya bagi kanak-kanak yang berulang-alik ke Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) Kay Sin di Perkampungan itu. Jalan ini adalah jalan utama ke sekolah, bukan hanya digunakan oleh pengayuh basikal tetapi juga digunakan oleh kenderaan berat seperti bas sekolah. Jalan yang sempit itu tidak mengizinkan dua buah kenderaan berselisih dan boleh menyebabkan pengayuh-pengayuh basikal jatuh kerana paras tepi jalan tidak sama rata. Keadaan ini amat bahaya. Saya percaya jalan asal yang lebih 10 kaki lebar dan 12 kaki itu, jika tidak dibarumukakan adalah lebih selamat dan selesa digunakan berbandingkan dengan keadaan kini. Saya mendesak jabatan-jabatan yang terlibat akan ambil perhatian tentang perkara ini serta mengambil tindakan selanjutnya.

Tuan Speaker, adalah benar pinjaman \$7,600,040.00 daripada Kerajaan Persekutuan dan \$13,735,700.00 lagi melalui imbuhan balik melalui pemberian Persekutuan berjumlah sebanyak \$21,335,740.00 itu memang tidak mencukupi. Baki perbelanjaan pembangunan yang berjumlah sebanyak \$38,682,740.00 itu datangnya dari punca-punca pendapatan negeri sendiri. Kita semua sedia maklum, punca pendapatan negeri kita adalah terhad dan sumber utama pendapatan negeri ialah daripada pungutan cukai tanah. Bagi tahun 1990 dijangka akan menghasilkan sebanyak

\$23,500,000.00 iaitu 77.6% daripada anggaran hasil cukai negeri.

Memandangkan kepada kesukaran Kerajaan Negeri memperoleh lebih banyak hasil pendapatan melainkan menaikkan cukai. Cara yang mudah ini, iaitu kenaikan cukai adalah cara yang biasa diamalkan tetapi tidak semestinya. Rakyat Pulau Pinang telah dibebankan dengan bermacam-macam cukai. Pembayar-pembayar cukai membayar cukai kepada Kerajaan Tempatan, Kerajaan Negeri dan Kerajaan Persekutuan. Sebahagian besar cukai-cukai yang dibayar oleh penduduk-penduduk Pulau Pinang dipungut oleh Kerajaan Persekutuan. Justeru itu, demi keadilan, Kerajaan Negeri wajiblah menuntut supaya dikembalikan kepada Negeri Pulau Pinang sebahagian daripada cukai-cukai yang dipungut oleh Kerajaan Persekutuan.

Dengan adanya "pendapatan berkongsi" atau "*revenue-sharing*" dengan Kerajaan Persekutuan, maka Kerajaan Negeri akan memperoleh lebih pendapatan bagi membiayai projek-projek pembangunan di Negeri Pulau Pinang ini. Saya merayu kepada Kerajaan Negeri supaya berusaha serta menggesa Kerajaan Persekutuan supaya mengagihkan sebahagian hasil yang diperolehi itu sehingga tercapai matlamatnya.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri patut dipuji atas langkah bijak mengekalkan kadar-kadar dan juga potongan cukai tanah yang sama dengan tahun 1989. Ini amat menggalakkan memandangkan keadaan ekonomi negeri bertambah baik semasa pemulihan ekonomi sedunia. Bagi mencapai matlamat ini, merebut peluang semasa pertumbuhan ekonomi sedang bertambah maju, beberapa jabatan yang tertentu mestilah bertindak, terutama sekali berhubung dengan masalah-masalah mempercepatkan lagi

kelulusan pelan-pelan projek pembangunan, khususnya dari sektor perindustrian, perumahan dan sebagainya. Begitu juga diharapkan daripada jabatan berhubung dengan kelulusan ubah syarat tanah dan pecah sempadan. Sebarang kelewatan merebut peluang ini adalah semata-mata merugikan Kerajaan Negeri dan rakyat Pulau Pinang ini.

Berhubung dengan pengairan dan saliran di bawah Butiran 51, didapati sejumlah \$958,200.00 telah diperuntukkan untuk projek pencegahan banjir. Saya berterima kasih kepada pihak Jabatan Pengairan dan Saliran (J.P.S.) yang telah melaksanakan beberapa projek membina *gabion* dan mendalamkan parit bagi mencegah banjir, khasnya di kawasan Machang Bubok. Sungguhpun demikian, masih jadi lagi banjir pada masa hujan, khasnya di kawasan Cherok To' Kun, Bukit Minyak dan Permatang Tinggi. Masalah banjir ini telahpun saya bangkitkan dalam Persidangan Dewan yang lalu tetapi tindakan mencegah banjir yang dijalankan oleh jabatan-jabatan yang berkenaan tidak secepat pembangunan yang dijalankan, umpamanya di Jalan Kulim di Cherok To' Kun masih ditenggelami air akibat projek pembangunan berkembang dengan pesat di kawasan tersebut. Semasa merancang sesuatu projek di sesuatu kawasan, jabatan-jabatan yang bertanggungjawab haruslah berwaspada agar keselesaan rakyat tempatan itu tidak terganggu.

J.K.R. pada satu masa lampau dikenali sebagai 'Jangan Kerja Rajin' kini telah berubah sikap dan identitinya. Dengan adanya perubahan identiti dan bersemangat baru ini, J.K.R. kini dikenali sebagai 'Jasa Kepada Rakyat'. Saya percaya dengan semangat baru ini, 'Jasa Kepada Rakyat' akan membawa lebih banyak lagi kemajuan kepada rakyat, khasnya di Negeri Pulau Pinang ini. Di bawah Maksud P.107, Butiran 15 sebanyak \$4,771,260.00 telah

disediakan untuk memperbaiki jambatan dan jalan Kerajaan Negeir. Dengan ini saya percaya masalah jalan tidak mempunyai tuan dan jalan-jalan *sub-standard* di Pulau Pinang akan diperbaiki dengan peruntukan ini dan saya berharap tidak akan menjadi isu lagi.

Saya berterima kasih kepada pihak J.K.R. yang telah meneruskan projek melebarkan Jalan Kulim sehingga sempadan Negeri Kedah. Sungguhpun demikian, beberapa bahagian jalan yang tertentu iaitu terdapat halangan beberapa pembentungan yang sempit yang perlu diubahsuai supaya projek melebarkan Jalan Kulim ini dapat disempurnakan.

Di Skim Perumahan 'B' Garden, Bukit Mertajam terdapat semua jalan berada dalam keadaan yang amat teruk. Skim perumahan ini telah disiapkan dan 'OC' telahpun dikeluarkan semenjak 15 tahun yang lampau. Dalam jangka masa yang panjang ini, jalan-jalan yang rosak ini tidak pernah diperbaiki atas alasan jalan *sub-standard* ini belum diserahkan kepada J.K.R. untuk penyelenggaraan.

Tuan Speaker, penghuni di skim ini telah membayar bermacam-macam hasil cukai, seperti cukai tanah dan hasil rumah, tetapi apakah yang mereka dapat kembali, hanya jalan-jalan rosak. Masalah ini pernah diulang-ulangkan di Dewan, tetapi keadaannya tidak berubah. Saya percaya dengan adanya semangat baru ini 'Jasa Kepada Rakyat' pihak J.K.R. dapat membarumukkan semua jalan-jalan yang rosak di 'B' Garden dengan peruntukan yang disediakan pada tahun 1990 nanti.

Kerajaan Negeri melantik Ahli-ahli J.K.K.K. dan badan-badan yang tertentu untuk membantu Kerajaan bagi mengenalpasti projek pembangunan yang diperlaksanakan di kawasan masing-masing. Pihak J.K.K.K. dan badan-

badan tertentu itu juga diharapkan merancang, menyelaraskan dan mengawasi segala projek yang akan dilaksanakan itu. Peruntukan sejumlah \$1,150,000.00 telah disediakan untuk projek-projek jalan yang merupakan projek bukan imbuhan balik di bawah Maksud P.107, Butiran 26. Sebarang projek kemudahan asas yang dilaksanakan nanti mestilah membawa makna dan berfaedah kepada penduduk-penduduk.

Di Kampung Kuala Tasik di Bukit Mertajam terdapat sebatang jalan tar kampung yang berada dalam keadaan yang agak buruk akibat hakisan tanah. Kerja mengorek tanah dari sebuah bukit yang berhampiran telah menyebabkan hakisan tanah yang kemudiannya telah merosakkan jalan tunggal Kampung Kuala Tasik itu. Bukan jalan kampung tar ini telah rosak tetapi seluruh kawasan Kampung Nenas yang berdekatan juga ditenggelami air. Masalah bukit ghaib ini, kerosakan jalan tar Kampung Kuala Tasik di Kampung Nenas telah dibangkitkan di beberapa peringkat pentadbiran Kerajaan, tetapi sehingga sekarang, jalan tar itu semakin buruk, kerja mengorek tanah tanpa kawalan masih berlaku dan masalah banjir masih terjadi. Sekali lagi saya mendesak Kerajaan Negeri mengambil perhatian serius dan tindakan tegas terhadap masalah yang tersebut ini demi kepentingan rakyat yang menderita ini.

Tuan Speaker, kawasan Kampung Baru Bukit Mertajam sedang membangun dengan pesat. Dengan adanya beberapa sekim perumahan, iaitu Taman Alma, Taman Tenang, Taman Bandaraya, Taman Bukit Indah, Taman Sri Tenang, Taman Keenways dan beberapa taman lagi, infrastruktur seperti pasar awam, dewan serbaguna dan kompleks sukan adalah amat diperlukan. Memandangkan kepada keperluan asas ini, saya telah kemukakan cadangan pembinaan sebuah pasar awam di kawasan Kampung Baru Bukit Mertajam ini

kepada pihak jabatan yang berkenaan. Sehubungan dengan cadangan saya ini, Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Berapit telah cuba mengelirukan penduduk-penduduk di kawasan Machang Bubok dengan menyuruh saya memberi penjelasan tentang cadangan saya itu, seolah-olah beliau tidak bersetuju dengan cadangan itu. Rakyat di kawasan Kampung Baru ini tidak bersetuju dengan sikap menentang Yang Berhormat Ahli Kawasan Berapit dan pihak Rukun Tetangga 'B' Garden telah membalas kenyataan Yang Berhormat Ahli yang memutarbelitkan.

Sekarang pihak M.P.S.P. sebagai tindakan langkah pendek akan menempatkan penjaja-penjaja yang berselerak di tepi-tepi jalan di kawasan Kampung Baru ini, maka Yang Berhormat Ahli Kawasan Berapit termasuk Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal muncul di kawasan Machang Bubok seakan-akan membela nasib penjaja-penjaja ini. Dua hari yang lepas Yang Berhormat Ahli Kawasan Berapit pula mencadangkan sebuah pasar awam di kawasan ini. Inilah sikap ahli-ahli pembangkang. Tiada pendirian sesuatu. Bila saya buat cadangan, beliau menentang. Bila Kerajaan hendak melaksanakan sesuatu (gangguan).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Tuan Speaker, penjelasan. Bilakah saya ada cakap?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat Kawasan Berapit, sila duduk! Dia tidak beri jalan, sila duduk!

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Dia cakap bukan-bukan terhadap saya. Dia

tak berani tunjuk bukti.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Berapit, sila duduk!

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Mahu jelas, boleh jelas.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Tadi Yang Berhormat dari Machang Bubok berkata bahawa apabila beliau bercadang bahawa sebuah pasar awam didirikan, di Kampong Baru, saya menentang. Saya mahu beliau tunjukkan bukti, bilakah saya menentang cadangan itu dan jangan menuduh orang lain dengan bukan-bukan. Sila tunjukkan bukti.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Itulah Yang Berhormat dari sebelah sini selalu kata bahawa ahli parti pembangkang ini selalu memutarbelitkan. Saya tidak kata *you* menentang, saya kata *you* mengelirukan penduduk-penduduk di kawasan Machang Bubok.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya ingat dia tidak betul. Saya dengar dia cakap tentang. Boleh main *tape!*—*Two minutes ago*, baru cakap menentang, sekarang cakap lain.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Siapa putar belit?

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Jadi tiada ada pendirian, saya ulang sekali lagi Yang Berhormat Tuan Speaker. Jadi Ahli dari parti pembangkang ini tidak ada mempunyai pendirian sendiri. Bila saya buat cadangan, ahli pembangkang ini selalu menentang, secara buta-tuli tanpa ambil kira (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tarik balik, minta dia tarik balik (gangguan).

Tuan Speaker:

Jangan ganggu!

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

..... tanpa ambil kira apa yang akan terjadi kepada nasib rakyat.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, *point of order*.

Tuan Speaker:

Di bawah berapa?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Dia cakap sekarang tarik balik (gangguan).

Tuan Speaker:

Jangan ganggu! Sila duduk!

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Tuan Speaker, tadi Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Berapit juga menyentuh tentang penubuhan satu pasukan J.K.R. untuk memperbaiki jalan-jalan di kawasan Seberang Perai. Jadi saya fikir ini tidak perlu sebab bagi pihak saya pihak J.K.R. ini telahpun membuat banyak projek pembangunan di kawasan saya, terutama sekali saya ingin mengambil peluang ini untuk mengucap terima kasih kepada pihak J.K.R. yang telah menjalankan baru-baru ini pelebaran jalan, Jalan Bukit Minyak, di kawasan Machang Bubok ini.

Dengan itu Tuan Speaker, saya mohon menyokong, terima kasih.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Saya bangun untuk mengambil bahagian dalam Anggaran Pembangunan yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri.

Tuan Speaker, pertama saya ingin membangkitkan sedikit perkara mengenai Pejabat D.O. Saya amat kesal bahawa tuan Pegawai Daerah Seberang Perai Utara telah membuat satu ancaman terhadap saya.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Md. Isa bin Haji Ramli):

Bila? Beliau mahu pukul *you* kah?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Mana bukti? Tunggu, dengar dulu.

Tuan Pegawai Daerah itu memberitahu rakan saya Ahli Dewan Undangan Negeri Bagan Jermal, dengan izin Tuan Speaker "*Next time*

if Teik Huat asks me for help, sorrylah" That's what he said.

Tuan Speaker, saya tidak akan mengundurkan diri dari ancaman itu. Tuan Speaker, saya tidak minta apa-apa pertolongan dari Tuan Pegawai Daerah itu. Apa yang saya minta ialah beliau jalankan kerja-kerja dengan baik dan jangan gunakan kuasa beliau. Saya bukan minta kepada D.O. untuk kepentingan saya. Apa yang saya minta adalah D.O. jalan kerja untuk kepentingan rakyat.

Tuan Speaker, saya harap Tuan D.O. itu boleh faham oleh kerana saya tidak ada apa-apa dengan dia. Tiada ada apa-apa hal peribadi.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Sekarang sudah adalah.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tak ada. Lagi sekarang tidak ada, saya bukan bangkit isu terhadap D.O. sahaja, kepada Setiausaha Kerajaan kalau beliau salah, saya akan bangkitkan. D.O. Timur Laut pun saya bangkit, nanti saya bangkit D.O. dari Seberang Perai Tengah, bukan hanya seorang itu sahaja. Saya amat kesal beliau buat ancaman itu. Saya harap dia boleh faham dan ingat baik-baik oleh kerana apa yang kita buat dan apa yang kita jalankan tugas saya sebagai seorang wakil rakyat. Saya harap beliau boleh ingat baik-baik.

Tuan Speaker, bukan sahaja saya ingin membangkitkan isu mengenai *tennis court* dan pembangunan saja tetapi saya akan membangkitkan perkara lain terhadap D.O. Seberang Perai Utara.

Tuan Speaker, saya juga ingin tahu dari Kerajaan Negeri baru-baru ini satu pagar dibina di Pejabat Daerah Seberang Perai Utara. Saya ingin tahu dari peruntukan manakah pembinaan pagar yang sedang berjalan itu. Adakah dari peruntukan pembangunan atau peruntukan penyelewengan atau adakah ianya juga dari peruntukan ADUN atau dari peruntukan kawasan Parlimen Bagan. Tuan Speaker, jika ianya dari peruntukan pembangunan yang diperuntukkan, jika saya tidak salah, peruntukan ini diberi dari lain tempat dan salahguna kuasa, saya ingin mendapatkan satu jawapan dari pihak Kerajaan iaitu Ketua Menteri sendiri. Tuan Speaker, ini adalah satu perkara yang tidak baik dan tidak sihat. Semalam saya telah kata D.O. adalah seorang yang luas kuasanya, ada kuasa yang banyak. Saya tahu ada banyak orang masuk Barisan Nasional, tidak berani untuk menentang D.O. Jikalau buat kesalahan oleh kerana sebagai satu ancaman yang diberi. Kalau menentang, dia tidak akan beri. Ini adalah salah guna kuasa. Tuan Speaker, saya harap (gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Md. Isa bin Haji Ramli):

Tak betul.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, sikap seorang D.O. Dia mesti mahu ingat, dia seorang pegawai Kerajaan yang bertanggungjawab kepada rakyat. Wang bukan sendiri punya dan bukan wang datuknya tetapi wang rakyat.

Tuan Speaker, saya tahu D.O. ada kuasa besar. Apa yang salah, apa yang dijalankan salahguna kuasa, saya mesti bangkitkan, saya tak boleh lepaskan begitu saja bukan sahaja terhadap D.O. itu, tetapi terhadap sesiapa saja

Ahli Exco atau Wakil Rakyat atau pegawai yang buat salah.

Tuan Speaker, seterusnya saya juga ingin tahu dari peruntukan manakah Pegawai Daerah Seberang Perai Tengah memperolehi (gangguan).

Ketua Menteri:

Penjelasan. Saya memohon Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota beritahu bila ucapan D.O.?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Semalam.

Ketua Menteri:

Semalam sahaja! Oh, ini *sorry*lah.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ya, semalam, terhadap rakan saya. Tanya dia, dia ada di sini.

Ketua Menteri:

Semalam pukul berapa?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ada bukti, Tuan Speaker.

Ketua Menteri:

Semalam pukul berapa?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Pukul berapa tak penting. Apa yang penting adalah beliau ada membuat ancaman.

Memang benar bahawa beliau ada buat ancaman, itu penting.

Tuan Speaker, saya juga ingin tahu dari manakah Pegawai Daerah Seberang Perai Tengah memperolehi peruntukan untuk membina dan menghias Bilik Mesyuarat Daerah Seberang Perai Tengah yang begitu indah dan mewah? Sekiranya peruntukan tersebut adalah dari Maksud 101 Butiran 47, atau dari peruntukan Parlimen atau ADUN juga. Tuan Speaker, ini saya ingin mendapat satu jawapan. Jawapan dari pihak Kerajaan, oleh kerana salahguna kuasa tidak boleh dibenarkan di dalam sebuah Kerajaan sepertimana yang dicakapkan oleh Ketua Menteri sebagai cekap dan amanah.

Tuan Speaker, petang kelmarin sewaktu menjawab perkara-perkara yang dibangkitkan, kami telah dituduh oleh Ahli Exco iaitu Ahli dari Kawasan Telok Kumbar bahawa kami selalu menentang pegawai-pegawai dan kakitangan-kakitangan Kerajaan. Kami juga dikatakan selalu menghentam mereka, baikpun kami hentam, tidak baikpun kami hentam. Itu apa yang dicakap oleh Ahli dari Telok Kumbar. Pendek kata kami telah dikecam sebagai 'kaki hentam' oleh Ahli dari Telok Bahang. Saya suka mengambil peluang di sini (gangguan).

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Telok Bahang tak kata apa. Cakap baik-baik.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Sorry, Telok Kumbar. Ahli Telok Bahang kawan baik saya (ketawa).

Saya suka mengambil peluang di sini

untuk menjelaskan keadaan sebenar dan pendirian saya. Kami di barisan sini bukanlah 'kaki hentam' dan tidak menentang atau bermusuhan dengan sesiapa pun sama ada pegawai atas kakitangan Kerajaan termasuk ahli Exco sekalipun. Apa yang kami tentang ialah terhadap pegawai atau kakitangan Kerajaan termasuk Ahli-ahli Exco yang telah menyalahgunakan kuasa. Harap penjelasan saya ini cukup jelas. Jikalau mereka ini melakukan kesalahan menyalahgunakan kuasa, maka kami punya tanggungjawab termasuk Ahli Exco Barisan Nasional juga bertanggungjawab untuk mendedah mereka-mereka ini dan meminta diperbetulkan. Kami mendokong amanah rakyat yang telah diberikan kepada kami dan bagi kami kepentingan rakyat adalah penting dan utama.

Tuan Speaker, terhadap perkara yang saya bangkitkan kelmarin tentang SUK, ialah dengan harapan bahawa pihak Kerajaan dapat mengambil sedikit sebanyak tindakan ke atas perkara ini. Ini sahaja. Bukan mahu salahkan sesiapa tetapi oleh kerana Ahli Exco Telok Kumbar telah secara terbuka membidas saya dan membuat kenyataan yang setengah betul dan setengah tidak ke atas perkara yang saya bangkitkan terhadap SUK itu. Maka saya tidak ada pilihan lain sekarang ini tetapi terpaksa membuka semula perkara ini. Saya terpaksa membuat begini kerana saya tidak mahu nanti saya dituduh sebagai suka memburuk-buruk seorang pegawai Kerajaan.

Tuan Speaker, di dalam ucapan belanjawan saya, saya ada membangkitkan dua isu, isu tentang dua pemandu yang diguna oleh Setiausaha Kerajaan dan isu kereta PV1 'pool car' dan kedua-dua ini ada kaitan. Saya tidak mahu membongkarkan terhadap PV1 itu dengan harapan bahawa Kerajaan Negeri boleh memperbetulkan dan harap perkara ini tidak

lagi dibangkitkan. Tetapi selepas Ahli dari kawasan Telok Kumbar telah memberi satu gambaran yang setengah betul dan setengah tidak betul, jelas saya akan beri satu gambar yang teliti atau gambaran yang sebenar.

Tuan Speaker, tuduhan ini bukan tuduhan liar. Semalam Ahli Kawasan Telok Kumbar telah membangkitkan perkara dua pemandu. Itu tidak benar oleh kerana pemandu itu mesti diberi kontrak oleh kerana Kerajaan Persekutuan tidak beri kebenaran lagi.

Tuan Speaker, semalam saya sudah jelas. Kalau seorang akan bersara dan tiga orang akan menggantikan kekosongan itu maka saya nampak itu satu kecuaian Kerajaan Negeri oleh kerana tidak mempunyai rancangan yang baik. Jikalau seorang akan bersara Kerajaan mesti mengambil perhatian bahawa penggantinya ada untuk mengisi kekosongan itu apabila orang itu bersara. Tetapi ini hanya seorang pemandu sahaja, bukan pegawai pangkat tinggi, pangkat rendah sahaja. Mengapa ini berlaku? Yang kedua, bukan sahaja dua pemandu, dua kereta, saya tanya PV1 yang ada di workshop sehingga 14 Jun, 1989. Saya tanya mengapa? Saya harap satu jawapan boleh dibuat dan satu pembetulan dapat dibuat apa yang salah. Sekarang saya beritahu. Pada 14 Jun, 1989 kereta PV1 (gangguan).

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Tahu.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Jikalau tahu mengapa tidak beritahu satu gambaran yang benar, mengapa buat setengah-setengah sahaja. Tuan Speaker, PV1 pada 14 Jun, 1989

(Ketua Menteri keluar daripada Dewan).

Jangan lari, dengar (ketawa). Kenapa takutkah? Tuan Speaker, saya ingat dia dengar di dalam. Tak apa. Pada pagi 14 Jun, 1989 kereta PV1 itu telah terlibat dalam satu *accident* di *junction* Macalister Road. Siapa yang ada dalam kereta itu?

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Drebar.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Drebar dengan siapa? Drebar dengan isteri SUK. Bolehkah isteri SUK menggunakan 'pool car'. Bolehkah? *Official*kah? Pandu isteri ke sekolah, ini *official*kah? Saya tidak mahu bongkarkan perkara ini tetapi oleh kerana Ahli Kawasan Telok Kumbar telah memberi satu gambaran yang tidak betul (gangguan).

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Boleh beri penjelasan?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Bolch.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Saya ingat jangan pakai perkataan saya tak mahu, saya tak mahu, saya tak mahu tetapi saya cakap. Kalau betul-betul tak mahu, jangan cakap cerita ini. Bila dah bercakap ada jawapan. Bila dah ada jawapan jangan bangkit lagi tak mahu orang cakap, nanti ada jawapan pula.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tetapi oleh kerana Ahli Kawasan Telok Kumbar memberikan satu gambaran yang tidak betul, saya mesti betulkan. Saya mahu tanya bolehkah seorang isteri menggunakan 'pool car'? Kalau isteri beliau gunakan kereta yang diperuntukkan kepada SUK, itu boleh diterima. Setahu saya 'pool car' adalah untuk kegunaan resmi sahaja, untuk tetamu-tetamu Kerajaan, untuk *Minister-minister* dan *Deputy-deputy Minister* yang melawat ke Pulau Pinang, bukan untuk seorang isteri pegawai.

Tuan Speaker, ini adalah salah satu salah guna kuasa oleh seorang nombor satu *Government servant of the State*. Jikalau seorang nombor satu boleh buat begitu, saya tidak tahu adakah pimpinan melalui teladan? Ini harus saya bangkitkan.

Tuan Speaker, Ketua Menteri telah keluar Dewan dan sekarang saya mahu cakap tentang Ketua Menteri. Semalam kita dengar selama 45 minit ucapan Ketua Menteri, usul pembentangan anggaran pembangunan. Tuan Speaker, dengan izin 45 minit ini ada "wa wa".

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Omar):

Apa itu "wa wa"?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Itu cerita lama. "wa wa" cerita lama, jika (gangguan).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Saya ingat Bagan Jermal boleh cakaplah.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

"Wa wa" itu cerita lama, jikalau mahu tahu nanti senang kita di luar, saya beritahu.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Kalau tuduh mesti ada.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Saya bukan tuduh, saya bukan tuduh, itu bukan tuduhan.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Omar):

Apa itu "wa wa"?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tanya ahli (gangguan).

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Abbas):

Penjelasan boleh tak?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh, boleh!

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Abbas):

Saya bukan nak belajar bahasa (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Omar):

Mandarin.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Abbas):

Itu bukan Mandarin, itu Hokkien kan?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

No, no, bukan Hokkien, itu orang Red Indian (ketawa).

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Abbas):

O.K. O.K. Tak ada, bahasa Red Indian kan?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ya, Red Indian!

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Abbas):

Ya, betul. Memanglah dalam bahasa Red Indian, saya dulu pernah belajar bahasa Red Indian. "Wa wa" ertinya DAP bahlul! (ketawa).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ini bukan penjelasan, Tuan Speaker.

Semalam Y.A.B. Ketua Menteri telah menasihatkan ketua pembangkang jangan merendah-rendahkan orang, tetapi apabila beliau menjawab soalan, menjawab hujah-hujah yang diberi oleh saya, beliau telah berkata saya ada baca sedikit tapi tidak faham apa yang dibaca. Tuan Speaker, jikalau ini bukan rendahkan orang, saya tak tahu? Tetapi tidak apa, saya tahu Ketua Menteri ada pengalaman yang luas, 40 tahun di arena politik, 20 tahun sebagai Ketua Menteri Pulau Pinang tetapi dia pandai dan

bijaksana. Saya mahu tanya di sini tapi dia tidak ada di sini. Tuan Speaker, saya mahu menyuruh Y.A.B. Ketua Menteri memberitahu keadaan sekarang.

Tuan Speaker, di buku Belanjawan Negeri Pulau Pinang tahun 1990, muka surat 202. Muka surat 202 adalah ringkasan Anggaran Pembangunan tahun 1990 mengikut jabatan. Di sini kita ada lihat Kod 1 hingga Kod 117 di mana di dalam *column* 1, jumlah anggaran harga projek tahun 1986 kepada tahun 1990 iaitu sebanyak \$566,911,530.00. Itu adalah dianggar dibelanja dari tahun 1986 sampai tahun 1990, tahun depan. Anggaran itu selepas beberapa tahun telah dipinda, dipinda kepada \$489,820,199.00, ini telah dipinda, dikurangkan. Tetapi ada yang saya mahu bangkitkan adalah belanjawan yang sebenar bagi tahun 1986 sampai 1988 adalah \$77,229,341.00 sahaja.

Tuan Speaker, memandangkan dari tahun 1986, 1987, 1988, selama 3 tahun prestasi Kerajaan hanya boleh membelanjakan \$77,229,341.00 bermakna hanya 13.6% boleh dibelanja oleh Kerajaan untuk pembangunan selama 3 tahun. Jikalau dibandingkan dengan anggaran yang dipinda hanya 15.8% sahaja. Tuan Speaker, ini adalah satu *implementation capacity* yang teruk. Tak apa, jikalau kita tengok tahun ini, tahun 1989 – \$42 juta. Semalam Ketua Menteri ada berkata bahawa ada \$49 juta. Tak apa, kita tengok apa yang dianggarkan dan apa yang dibelanja bagi tahun 1990. Jikalau kita ambilkira semua ini hanya lebih kurang \$180 juta sahaja benar-benar boleh dibelanja dan jikalau \$180 juta boleh dibelanja, ini bermakna hanya jikalau dibanding dengan apa yang dianggarkan ini hanya 31.2% sahaja dan jikalau dibanding dengan anggaran yang dipinda adalah 36.7% sahaja. Tuan Speaker, ini adalah prestasi Kerajaan Negeri Pulau Pinang selama 4 – 5 tahun. Ini menunjukkan *implementation*

capacity Kerajaan Negeri yang teruk sekali.

Tuan Speaker, saya ada bangkit mengenai perkara ini di mana saya ada utarakan terhadap *implementation capacity* yang teruk itu. Jawapan yang diberi oleh Kerajaan dan Ketua Menteri adalah untuk mengelirukan orang sahaja. Jawapan yang diberi adalah menunjukkan bahawa Kerajaan berjimat cermat wang rakyat. Tuan Speaker, jikalau Kerajaan boleh jimat wang dalam belanjawan pengurusan, saya ucap syabas! Tahniah! Tetapi jimatkan wang dari peruntukan anggaran pembangunan untuk rakyat Pulau Pinang, ini adalah satu anggaran yang salah. Ini adalah tidak betul, tidak betul sama sekali oleh kerana anggaran pembangunan jikalau dianggarkan mesti mencapai tahap yang dianggarkan. Lebih-lebih 80% tetapi di sini selama 5 tahun hanya 30% lebih sahaja.

Tuan Speaker, di sini saya ingin membangkitkan mengenai apa yang Ketua Menteri buat selama 20 tahun. Sebenarnya, Kerajaan kita tidak ada wang, tidak ada duit, tidak ada peruntukan, kita sudah *bankrupt*, Tuan Speaker. Semalam Y.A.B. Ketua Menteri juga ingin mengelirukan rakyat lagi sekali bahawa untuk membayar hutang adalah dalam keadaan baik dan kita mampu untuk membayar hutang. Boleh, tetapi apa yang saya bangkitkan ialah Y.A.B. Ketua Menteri tidak mahu beri jalan penjelasan. Saya mahu jelas sekarang. Apa yang saya bangkitkan ialah 40% dari hasil kita bagi membayar balik hutang dan faedah. Itu adalah dari segi kewangan tidak sihat, tidak sihat sama sekali. Jikalau *debt servicing ratio*—dengan izin—adalah 25% atau ke bawah boleh diterima tetapi 40% lebih untuk membayar balik hutang. Ini bermakna apa? Di mana \$1.00 kita kutip dari rakyat. Kita hanya dapat 60¢ untuk pengurusan dan pembangunan.

Tuan Speaker, semalam Y.A.B. Ketua Menteri lagi sekali tidak mahu akui, mahu mengelirukan sahaja. Apa yang saya bangkitkan adalah menasihatkan Kerajaan menguruskan kewangan dengan baik, jangan buat begitu, jangan pinjam duit untuk projek-projek mewah yang tidak beri faedah kepada rakyat. Ini saja tetapi nampaknya Y.A.B. Ketua Menteri tidak mahu terima dan mahu main sahaja dengan rakyat Pulau Pinang.

Tuan Speaker, di sini saya juga ingin membangkitkan perkara mengenai isu defisit. Dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri apabila membentangkan belanjawan pengurusan bekalan, beliau berkata bahawa (gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, panjang lagi?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ada panjang lagi.

Tuan Speaker:

Tangguh dulu. Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguh 15 minit untuk minuman ringan.

Dewan ditangguh pada jam 11.08 pagi.

Dewan disambung semula pada jam 11.34 pagi.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula. Dipersilakan Ahli Kawasan Pengkalan Kota.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Terima kasih Tuan Speaker. Mengenai perkara defisit, semalam Y.A.B. Ketua Menteri mengatakan bahawa defisit untuk tahun 1990 adalah \$4,443,990.00 tetapi memandangkan jikalau kita masukkan anggaran pembangunan iaitu sebanyak \$60,018,480.00, defisit sebenarnya adalah \$66,462,470.00.

Tuan Speaker, apa yang saya bangkitkan adalah jelas bahawa pendapatan Kerajaan Negeri beberapa tahun ini adalah tidak memuaskan. Satu anggaran pembangunan, kita mesti mencapai pencapaian yang tinggi tetapi nampaknya selama 3 tahun hanya \$77 juta dan jikalau diambilkira semua sampai tahun 1990, kita hanya boleh membelanjakan \$180 juta di mana 30% lebih sahaja.

Tuan Speaker, pertama, ini bermakna bahawa sama ada Kerajaan merancang di mana mereka mengetahui tidak akan tercapai hanya untuk mengelirukan rakyat dan kedua, tidak mempunyai kewangan yang diperlu bagi melaksanakan apa yang dirancang di dalam anggaran pembangunan tahunan dan ketiga, tidak mempunyai kecekapan dan tidak mempunyai *capacity* untuk melaksanakan apa yang telah dirancang. Tuan Speaker, saya harap Ketua Menteri jangan memberi satu jawapan yang biasa di mana kita kena berjimat cermat. Apa yang saya katakan tadi berjimat cermat bukan terhadap anggaran pembangunan, tetapi jimat cermat adalah terhadap pengurusan. Jikalau Kerajaan boleh berjimat cermat di dalam mentadbir Kerajaan, saya boleh terima tetapi berjimat cermat untuk pembangunan yang sudah dalam peringkat rendah dan dengan peruntukan yang kecil \$60 juta tidak banyak untuk pembangunan satu tahun. Tepi pencapaian 30% ini saya ingat tidak boleh diterima.

Tuan Speaker, lagi satu perkara yang saya ingin membangkitkan isu adalah mengenai perumahan. Nampaknya Ahli Exco yang menjaga hal perumahan ada senang dalam masa 2 hari, di mana tidak ada orang membangkitkan isu perumahan dan semalam pun jawapan terhadap belajawan pengurusan adalah kacau sedikit. Saya beri kerja hari ini.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Boleh!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya tidak ingin membincang dengan teliti dalam perkara ini. Saya cuma ingin menyatakan di sini bahawa selama 20 tahun, pihak Kerajaan hanya mampu membina 12,000 lebih unit rumah kos rendah sahaja termasuk di Rifle Range. Tuan Speaker, ini adalah satu prestasi yang lemah – 20 tahun hanya 12,000 unit lebih.

Tuan Speaker, di dalam Pembangunan 101 butiran di bawah Kementerian, di bawah Pejabat Ketua Menteri dan Setiausaha Kerajaan. Butiran 11 di mana ada peruntukan \$2,006,000.00, pinjaman Kerajaan Persekutuan untuk rancangan perumahan murah. Ini adalah di dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri adalah untuk menyelesaikan perumahan di Kepala Batas. Tuan Speaker, seperti yang saya katakan prestasi 12,000 unit perumahan adalah tidak mencukupi oleh kerana kita ada 60,000 lebih permohonan untuk menunggu mendapat seunit rumah kos rendah. Ada yang menunggu sampai 5 tahun, 6 tahun, 10 tahun, sampai orang tua yang tidak mampu bayar. Tuan Speaker, ini adalah satu (gangguan).

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, penjelasan. Kalau saya tidak silap dengar, dua hari dulu Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota sebut dalam 40,000 permohonan tapi hari ini ditambah sampai 60,000.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya nampak Ketua Menteri sudah lupa. Saya tidak sebut apa-apa tentang perumahan dalam 2-3 hari ini. Tidak ada sebut apa-apa.

Ketua Menteri:

Ada.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Mana, mana bukti? Pergi *check*. Boleh *check* rekod. Saya tidak bangkitkan apa-apa pun mengenai perumahan. Saya ingat Ahli Exco Perumahan boleh beritahu. Kalau saya bangkitkan mesti Ahli Exco dari Kawasan Bertam mesti jawab. Saya ingat ada sedikit kekeliruan. Dengar baik-baik..... (ketawa).

Tuan Speaker, ada 60,000 lebih permohonan dan semua orang tunggu untuk mendapatkan rumah kos rendah daripada Kerajaan. Nampaknya sekarang Kerajaan telah meletakkan tanggungjawab kepada rakyat untuk membina rumah kos rendah. Sekarang dengan penswastaan, penswastaan nampaknya, dari ucapan Y.A.B. Ketua Menteri semalam adalah terletak kepada penswastaan, pemaju swasta di mana beliau berkata bahawa Kerajaan Negeri akan terus membina lebih banyak unit perumahan untuk rakyat dari golongan berpendapatan rendah apabila peruntukan yang secukupnya diperolehi kelak, Tuan Speaker. Ini

apa yang diucapkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri dan beliau terus berucap bahawa Kerajaan terus menswastakan perumahan dan bergantung kepada penswastaan untuk memberi rumah-rumah kos rendah kepada rakyat.

Tuan Speaker, di sini saya ingin menyeru kepada Kerajaan Negeri supaya jangan berhenti membina rumah sebab dengan penswastaan, ada segolongan orang yang berpendapatan rendah yang tidak mampu untuk membeli \$25,000.00 perumahan kos rendah oleh kerana mereka tidak boleh dapat *bank loan*. Dahulu apabila dibina oleh Kerajaan, permohonan boleh dibuat terus dengan membayar beberapa ratus ringgit sahaja dan boleh menduduki rumah itu. Tetapi sekarang dengan cara penswastaan, syarikat swasta ini mesti mahu *deposit*, *down payment* dan dari *down payment*, ansuran yang dijamin oleh bank atau *Financial Institution*, Tuan Speaker. Oleh kerana ini segolongan orang tidak boleh mendapat perumahan kos rendah. Oleh itu saya harap Kerajaan terus membina rumah kurang daripada \$20,000.00. Subsidi pun tak apa. Pinjam untuk membina rumah saya sokong! Tetapi pinjam untuk membeli ruang pejabat KOMTAR saya bantah!

Tuan Speaker, oleh kerana perumahan adalah satu masalah yang besar di Pulau Pinang. Terdapat di kawasan saya, satu rumah 10 keluarga tinggal hampir 100 orang pun ada. Tuan Speaker, itu adalah satu masalah yang penting dan di kawasan jeti terdapat dalam keadaan yang teruk sekali. Saya tahu juga ada di kawasan Ahli Kawasan Bertam dan lain-lain. ADUN juga ada orang yang duduk dalam keadaan yang teruk seperti ini. Saya harap golongan orang itu dijaga oleh Kerajaan untuk memberi satu *basic commodity - housing - roof over their head*. Tuan Speaker, ini saya harapkan Kerajaan Negeri terus membina rumah kos rendah ini.

Tuan Speaker, lagi satu perkara yang saya ingin bangkit mengenai peruntukan perumahan. Kerajaan telah tetap satu kuota – nisbah 45% untuk kaum Bumiputra, 45% untuk kaum Cina dan 10% untuk kaum India dan lain-lain. Itu sudah ditetapkan oleh Kerajaan. Di sini saya ingin menyeru Kerajaan ubah sedikit. Buangkan nisbah ini. Peruntukan rumah – dengan izin – *base on merit* dan keperluan. Jikalau orang Tionghua, India benar-benar perlukan rumah ini kita beri, bukan terhadap nisbah 45:45:10. Ini saya ingat kuota ada *constraint* sikit. Keperluan *merit, the need*. Ini yang penting. Tuan Speaker, bukan *to fill the quota* oleh kerana saya ingat sebab utama tunggakan \$7 juta. Ini adalah salahguna oleh kerana Kerajaan mahu mengisikan kuota ini. Orang yang berpendapatan \$300.00 – \$400.00 sebulan pun diberi tawaran sebuah rumah. Macam mana boleh bayar ansuran kalau pendapatannya hanya \$300.00 atau \$400.00 sebulan? Mana boleh! Tentunya tidak boleh bayar, tentu tunggakan akan naik. Kita tidak salahkan golongan ini. Ini salah Kerajaan oleh kerana Kerajaan Negeri hanya mahu mengisikan kuota ini sahaja. Saya harap Kerajaan boleh timbang semula dengan cara ini. Kita bukan mahu tentang sesiapa tetapi kita mahu bela rakyat Pulau Pinang, tidak kira apa-apa kaum yang mendapat kemudahan asas daripada Kerajaan Pulau Pinang.

Lagi satu saya mungkin membangkitkan adalah mengenai projek perumahan kos rendah yang kita ada. Saya cadangkan bahawa Kerajaan *up grade*-kan kemudahan asas dalam *housing estate* kerana sekarang sekurang-kurangnya ada *Community Hall, Play Ground* dan *Surau*. Lagi satu mestilah ada *Funeral Parlour* bagi Orang Tionghua. Itu adalah *basic amenities*. Saya harap Ahli Exco yang menjaga perumahan boleh memberi pertimbangan kepada perkara itu oleh kerana apabila seseorang Tionghua mati di rumah pangsa itu apabila mahu letak di satu

padang – itu tidak baik. Bagi satu rumah *funeral parlour*. Bukannya menggunakan banyak duit – satu saja. Saya harap Kerajaan boleh timbang semula dan saya harap kaum bumiputra boleh terima dan boleh faham akan kaum yang lain. Bukan sahaja kita mahu tanya itu, tetapi itu adalah satu keperluan oleh kerana apabila seseorang mati dalam satu keluarga, sekurang-kurangnya ia ditempatkan di satu tempat yang baik. Ini saja Tuan Speaker. Saya harap Ahli Exco boleh terima dan timbang semula oleh kerana Persatuan Rumah Pangsa Kos Rendah ada menyeru untuk membuat permohonan untuk mendapatkannya tetapi sehingga hari ini Ahli Kawasan Bertam telah memberi jawapan bahawa ada di dalam pertimbangan. Saya harap janganlah mengambil masa begitu lama untuk dipertimbangkan.

Tuan Speaker, lagi satu masalah mengenai perumahan ialah *hire purchase* atau jual-beli. Perkara ini telah tiga tahun dan hampir empat tahun, Tuan Speaker. Saya mahu tanya mengapa Kerajaan mengambil masa yang begitu lama sekali untuk membuat keputusan? Saya tahu Kerajaan telah membuat keputusan untuk menukar syarat tetapi apa yang saya ingin tahu ialah mengapa Kerajaan mengambil masa begitu lama untuk menukar syarat ini untuk kepentingan penduduk-penduduk rumah pangsa kos rendah projek Kerajaan. Tuan Speaker, pada 16 Julai tahun 1986, bekas Ahli Exco yang bertanggungjawab tentang perumahan telah membuat satu laporan umum di akhbar di mana beliau berkata, dengan izin – “*More than 11,000 buyers of low cost houses will benefit when the present sales agreement with the State Government is changed from hire purchase into sales purchase*”.

Tuan Speaker ini adalah tahun 1986, sekarang kita akan masuk tahun 1990 dan beberapa kenyataan telahpun dibuat oleh

Pengurus Perumahan di mana pada 17 April tahun 1987, beliau ada membuat satu kenyataan bahawa dengan izin *State Government still waiting for Ministry's decision*.

Tuan Speaker, ini tahun 1987 dan 1988 Ahli Exco sendiri pun ada membuat satu kenyataan pada 1 Oktober menyatakan bahawa 11,000 *house buyers* ada *benefit*. Tuan Speaker, ini semua kenyataan ada dan akhimya pada bulan April tahun ini – *Government 'yes' to conversion hire purchase*. Tuan Speaker, saya ingin tahu sahaja mengapa Kerajaan mengambil masa yang begitu lama untuk membuat satu pertukaran? Bukannya susah. Saya ingat Kerajaan ada jentera untuk membantu membuat sesuatu dengan secepat mungkin oleh kerana satu hari lewat, kesusahan bukan kepada Kerajaan tetapi adalah kesusahan rakyat oleh kerana ada beberapa artikel di surat khabar dan surat yang saya terima di mana banyak pengundi yang duduk di rumah kos rendah Kerajaan adalah terdiri daripada kakitangan Kerajaan yang mana mereka semua boleh meminjam wang dari Kerajaan dan mereka juga boleh mengeluarkan EPF kalau bukan Kerajaan. Ini semua dia orang tunggu saja. Saya harap Kerajaan boleh membuat satu keputusan secepat mungkin dan saya diberitahu oleh Pengurus Perumahan beberapa bulan yang lalu apabila Jawatankuasa Kira-kira Kerajaan telah melawat rumah itu di mana satu kalimat telah diberi dan apa yang diberitahu adalah Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah menunggu satu O.K. dari Persekutuan. Saya harap Ahli Exco sendiri sebagai wakil Kerajaan boleh menyuruh Kerajaan Pusat untuk meluluskan janji-janji itu dan terus menukar syarat kerana itu boleh memberi faedah kepada orang yang duduk di rumah pangsa itu. Juga boleh menguntungkan Kerajaan sendiri oleh kerana penghuni itu. Wang semasa dijual dan dikutip balik boleh lagi digunakan semula untuk membina rumah-rumah

kos rendah lebih lagi. Mengapa kita mahu *hold this money*? Tuan Speaker, jual dengan secepat mungkin.

Tuan Speaker, mengenai perkara perumahan, saya ada satu lagi sahaja di mana PDC adalah diwujudkan untuk membantu Kerajaan di beberapa segi dalam ekonomi dan juga perumahan. Dalam tugas ini PDC ada membina rumah, kos rendah, sederhana dan tinggi. Jumlahnya adalah 13,472 unit termasuk kos rendah, sederhana dan kos tinggi dan dalam beberapa tahun adalah tanggungjawab PDC untuk membina rumah. Apa yang saya mahu bangkitkan adalah PDC adalah satu badan Kerajaan di mana di diwujudkan untuk membantu Kerajaan Negeri untuk membantu rakyat Pulau Pinang tetapi dalam segi perumahan dari perumahan iaitu \$103,372,702.00 dari jawapan Kerajaan yang ditulis bukan keuntungan – *surplus*. Saya tidak tahu apa *surplus* ini. Kalau bina rumah, kos ada, jual, ada lebih banyak, apa itu? Setahu saya itu keuntungan saja.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Sepatutnya sebagai anggota dalam PAC kena fahamlah *term* itu. Bila kita gunakan *surplus*, bila kita gunakan untung dan juga *profit*.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Setahu saya ini adalah *profit* sahaja untuk perumahan. Profit sebanyak \$103 juta lebih. Tuan Speaker, saya cadangkan di sini bahawa Y.A.B. Ketua Menteri sebagai Pengerusi PDC boleh membuat satu keputusan bahawa keuntungan wang ini diberi balik kepada rakyat. Bukan bayar duit balik tetapi gunakan wang sebesar itu untuk membina rumah kos yang serendah-rendahnya untuk golongan tertentu yang tidak mampu membeli rumah yang dibina

oleh swasta, misalnya \$10,000.00 harga rumah. Ini hasil keuntungan daripada rakyat mesti bagi balik kepada rakyat. Jikalau \$103 juta dengan kos \$25,000.00 boleh membina 4,000 – 5,000 rumah dan sekurang-kurangnya 4,000 – 5,000 keluarga boleh duduk di rumah itu. Saya harap PDC boleh menimbang semula dan menggunakan wang keuntungan ini untuk menolong rakyat Pulau Pinang bukanlah mengguna wang itu untuk membayar kerugian peniaga yang dijalankan oleh PDC di mana empat buah syarikat telah mengalami kerugian sebanyak \$35 juta. Siapa yang bertanggungjawab beban itu? Bukankah rakyat? Saya harap PDC boleh buat satu keputusan di mana beliau boleh menggunakan wang itu untuk kepentingan rakyat.

Tuan Speaker, satu lagi yang saya ingin membangkitkan di sini ialah sedikit saja untuk Kepala P. 103 – Butiran 66 di mana Pencegahan Hakisan Pantai adalah diperuntukkan sebanyak \$35,000.00. Ini adalah terlalu sedikit oleh kerana di Butterworth iaitu di pantai dari Bagan Ajam sampai Telok Ayer Tawar, Kuala Muda, hakisan pantai ini adalah amat teruk sampai rumah-rumah pun runtuh termasuk bukan saja rumah-rumah orang-orang Tionghua, orang India, juga kaum Bumiputra pun ada. Saya harap Kerajaan boleh memberi perhatian yang lebih untuk perkara ini. Saya tahu jawapan yang diberi adalah satu siasatan dibuat oleh satu syarikat Belgium, tetapi buat sementara apabila siasatan dijalankan, pantai itu lebih lagi hakisannya. Saya rasa sampai hari ini masih ada orang yang duduk dalam keadaan yang merbahaya dan saya harap Kerajaan boleh memberikan perhatian yang lebih serius dalam perkara yang serius ini.

Lagi satu mengenai perkara yang kecil saja iaitu mengenai Kempen Kebersihan Kerajaan. Sebelum Kerajaan menjalankan Kempen Kebersihan, saya ingin menyeru supaya

Kerajaan menjaga baik-baik tapak membuang sampah M.P.P.P. di Bakau Street dan di Permatang Pauh, Butterworth. Ada banyak rayuan dan aduan dibuat oleh penduduk-penduduk di Bakau Street di mana sampah-sampah yang dibuang di situ berbau teruk, lalat-lalat menjadi satu masalah kesihatan dan saya harap Kerajaan, apabila menjalankan Kempen Kebersihan patutlah memberi satu teladan yang baik. Saya harap ini boleh diselesaikan. Saya ingin tahu sama ada tapak membuang sampah di Bakau Street atau di Butterworth digunakan untuk membuang sisa-sisa toksid? Kita tahu barangkali, tetapi apa yang saya ingin utarakan adalah di tapak itu adalah merupakan satu masalah kepada penduduk-penduduk di sana. Saya harap barangkali tempat itu dapat ditukarkan ke tempat yang lain di mana tidak diduduki oleh orang.

Tuan Speaker, akhirnya saya ingin berkata di sini walaupun saya membangkitkan beberapa perkara yang boleh dianggap kasar sedikit tetapi saya bukanlah serupa Y.A.B. Ketua Menteri. Kasar sedikit, serupa yang dicakap oleh Bahasa Hokkien "Chui Phai Lang Sim Ho".

Ini sahaja, sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri, saya bangun memohon izin untuk mengambil kesempatan menyokong usul yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri iaitu Anggaran Perbelanjaan Pembangunan tahun 1990.

Tuan Speaker, saya mengharapkan usul yang dibentangkan ini ataupun anggaran yang dibentang ini mendapat kelulusan di Dewan yang mulia ini. Dengan lulusnya anggaran

pembangunan ini dapatlah Kerajaan menunai-kan kehendak-kehendak yang dikehendaki oleh rakyat dan yang boleh memberi manfaat dan faedah kepada rakyat semua peringkat Negeri Pulau Pinang ini.

Perbelanjaan sebanyak \$60,018,480.00 bukanlah perbelanjaan yang begitu besar kalau dikirakan oleh pembangunan Negeri Pulau Pinang. Walau bagaimanapun kita harus menerima hakikat, kita perlu membelanjakan setakat mana yang kita ada. Insya Allah, saya berharap pada tahun depan kita dapat meningkatkan lagi perbelanjaan untuk pembangunan Negeri Pulau Pinang ini.

Tuan Speaker, saya mengambil kesempatan di sini mengucapkan ribuan terima kasih yang tidak terhingga kepada pegawai-pegawai Kerajaan di semua peringkat, khususnya Pegawai-pegawai Daerah yang mana telah menjalankan tugasnya dengan begitu baik, menjalankan kerja-kerja pembangunan di bidang kuasa daerah mereka. Saya tidak ragu-ragu dan mengucapkan terima kasih kepada mereka dan saya berharap mereka ini terus berusaha walaupun mendapat kecaman, cacian, atau kemarahan daripada mana-mana pihak. Kami wakil rakyat di bahagian sokongan Kerajaan ini sentiasa memberikan kerjasama dan rakyat bersama-sama dengan tuan-tuan.

Tuan Speaker, kemajuan pembangunan Negeri Pulau Pinang ini di bawah Kerajaan Barisan Nasional, kita tidak boleh pertikaikan. Kita sungguh berbangga dengan Kerajaan Barisan Nasional pada hari ini. Kita tidak boleh mempertikaikan sama ada pembangunan jangka pendek atau pembangunan jangka panjang. Kita mendapati ianya berjalan dengan baik dan saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang di bawah pimpinan Y.A.B. Ketua Menteri Dr. Lim Chong Eu. Kejayaan

ini ialah mendapat kerjasama daripada pegawai-pegawai. Kita mesti mengakui sebenarnya bahawa pegawai-pegawai yang menjalankan tugas-tugas ini benar-benar ikhlas. Mereka menjalankan tugas dan arahan.

Tuan Speaker, walaupun menghadapi sedikit masalah, saya berharap Kerajaan terus berusaha untuk membangunkan Negeri Pulau Pinang biar sekali apa pun yang dikata ataupun ditohmah oleh pihak pembangkang. Saya berharap kita akan terus membangun rakyat Negeri Pulau Pinang. Tuan Speaker, di samping menjalankan pembangunan yang telah dirancang, Kerajaan hendaklah menekankan *human development*, kita mesti utamakan pembangunan manusia, iaitu menanamkan semangat ingin maju, rajin bekerja, kesedaran dan tanggungjawab serta mempunyai moral dan akhlak yang tinggi. Inilah kita harap supaya rakyat di Negeri Pulau Pinang ini benar-benar berkualiti.

Tuan Speaker, segala pembangunan, peruntukan berjuta-juta ringgit jika dicurahkan tidak akan memberi faedah dan manfaat jika rakyat tidak tahu menilainya. Pada saya *human development* ini amat perlu. Kejayaan kemajuan pembangunan bukan hanya terletak di sebelah pihak Kerajaan, bukan beban Kerajaan sahaja, bukan beban pegawai-pegawai sahaja tetapi beban semua, kerjasama perlu daripada semua pihak, sama ada pihak pembangkang, pihak rakyat, semua pihak-pihak rakyat Pulau Pinang ini perlu memberi kerjasama untuk membangun Negeri Pulau Pinang. Kita perlu sokongan daripada semua pihak kalau kita hendak maju. Saya yakin Tuan Speaker, pembangunan seumpama ini yang telah berjalan selama ini dan akan diteruskan selama ini, rakyat tidak boleh diberi jaminan bahawa pembangunan ini dapat diteruskan jika sekiranya Kerajaan lain memerintah Negeri Pulau Pinang, hanya

Barisan Nasional sahaja yang boleh menjalankan pembangunan seperti ini. Kalau Kerajaan lain rasanya tidak dapat dilaksanakan. Oleh itu saya berharap kepada rakyat Negeri Pulau Pinang ini mestilah harus berwaspada dengan segala pujuk rayu ataupun segala apa yang mereka ucapkan.

Tuan Speaker, sebagai ADUN (Ahli Dewan Undangan Negeri) yang dipilih dan diberi amanah oleh rakyat supaya boleh membela nasib rakyat dan meningkatkan kedudukan ekonomi rakyat melalui Dewan yang mulia ini. Kita janganlah menggunakan Dewan yang mulia ini sebagai *base* untuk kepentingan politik dan tujuan peribadi. Kita datang ke Dewan yang mulia ini adalah amanah daripada rakyat untuk menyelesaikan masalah-masalah kemiskinan, untuk menyelesaikan masalah-masalah moral dan akhlak, untuk menyelesaikan masalah pendidikan dan kesihatan dan menghalang penagih-penagih dadah yang menyerang negeri kita ini, meningkatkan ekonomi, kemudahan asas, masalah pekerjaan dan lain-lain. Ini adalah tugas kita sebagai Ahli Yang Berhormat datang ke Dewan yang mulia ini.

Tuan Speaker, adalah diharapkan Yang Berhormat-Yang Berhormat janganlah menyalahgunakan Dewan yang mulia ini untuk tujuan lain – untuk kepentingan diri, kepentingan politik dan sebagainya. Rakyat memilih kita supaya benar-benar mewakili mereka untuk mendapat dan memberi kemajuan dan perubahan yang sentiasa diharapkan dan dahagakan kemajuan dan pembangunan. Bukannya kita datang ke Dewan yang mulia ini membuat tuduhan, tohmah yang tidak berasas, mengkritik Kerajaan – apa yang Kerajaan buat semuanya tidak kena tetapi sokong tidak juga, peruntukan – mahu. Tuan Speaker, kita tidak boleh membohongi rakyat. Rakyat tahu dan kenal siapa yang memperjuangkan nasib

mereka pada hari ini dan siapakah yang membohongi mereka pada hari ini. Di sini saya hendak memberitahu dan mendedahkan bahawa pembangkang pada hari ini tidak pernah menjalankan tetapi sentiasa menghalang kerja-kerja pembangunan yang dicadangkan oleh Kerajaan. Pembangkang tidak pernah menyokong rancangan-rancangan yang telah dirancang untuk rakyat. Pembangkang tidak pernah memberi sokongan, fikiran, dorongan dan semangat kepada Kerajaan untuk membela nasib rakyat. Pembangkang sentiasa mengkritik segala rancangan dan kemudahan-kemudahan Kerajaan hendak diberi kepada rakyat. Jadi inilah kerja mereka, Tuan Speaker.

Tuan Speaker, kita tahu dan faham bahawa Kerajaan Barisan Nasional sentiasa menerima pandangan, cadangan, teguran yang membina jika perkara-perkara yang meningkatkan taraf hidup rakyat dan juga pegawai-pegawainya sentiasa mahu berunding dengan wakil-wakil rakyat. Saya menafikan yang mana kata pembangkang pegawai-pegawai tadi tidak mahu berunding dengan pembangkang. Mungkin pembangkang yang tidak mahu berunding dengan pegawai-pegawai dan pihak Kerajaan. Demi untuk kepentingan rakyat iaitu dalam pengalaman saya yang sudah dua penggal menjadi Yang Berhormat tidak pernah ditolak oleh pihak pegawai mahupun pihak Kerajaan. Kawasan saya – beres! Alhamdulillah, segala pembangunan berjalan dengan baik dan jika tidak boleh buat tahun ini – tahun depan dijanjikan juga. Tahun depan, saya minta lagi. Insyaallah, dapat. Rakyat di kawasan saya – sempurna.

Tuan Speaker, saya tidaklah semua bersetuju dengan apa yang dibuat oleh Kerajaan – ada juga yang tidak bersetuju tetapi banyak yang setuju. Di mana yang tidak bersetuju itu, saya datang berunding, saya minta, saya bagi

teguran yang mana Kerajaan kita pada hari ini sentiasa menerima teguran, pandangan dan bemesyuarat. Jadi kalau ada masalah, kita berunding dan apabila sudah berunding O.K. – yang boleh dia buat, yang tidak boleh buat dia *explain* yang sebenar, apa sebab dia tidak boleh buat dan sebagainya. Kita mesti terima hakikat ini. Kita tidak mahu membazir peruntukan Kerajaan. Kalau perkara yang tidak boleh buat, kita paksa hendak suruh buat tentulah membazir. Kalau yang boleh buat, tidak mahu buat, kita *explain* supaya boleh dipertimbangkan dan dikaji semula. Jadi tidak pernahlah menolak mentah-mentah seperti mana yang dibangkitkan oleh pembangkang tadi.

Ahli Kawasan Prai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Penjelasan boleh?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Saya tidak mahu dikacau oleh sesiapa. Duduk!

Ahli Kawasan Prai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Tanya sahaja. Penjelasan.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Masa tidak ada.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Prai, sila duduk!

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tuan Speaker, walaupun ada pihak

pembangkang bersetuju dengan rancangan Kerajaan tetapi mereka ini "*Ho Sim Phai Sim*" – dengan izin Tuan Speaker.

Tuan Speaker, sebagai rakyat Pulau Pinang kita sangat berbangga dengan kejayaan dan kemajuan Negeri Pulau Pinang pada hari ini. Dengan adanya Bangunan KOMTAR dan juga jambatan yang terpanjang, kita patut berbangga walaupun pada mulanya ada pihak Kerajaan tidak bersetuju – pihak pembangkang lebih-lebih lagi tetapi pada masa ini kita lihat projek-projek itu telah menjadi manfaat dan berfaedah kerana bayak pengunjung-pengunjung daripada luar dan dalam negeri yang datang melawat ke KOMTAR yang mana KOMTAR ini adalah bangunan yang tertinggi dalam Malaysia. Berjuta-juta pelancong datang ke Negeri Pulau Pinang hendak melihat bangunan KOMTAR dan juga titi yang terpanjang di Asia dan nombor tiga yang terpanjang di dunia ini. Inilah yang menjadi kebanggaan Negeri Pulau Pinang bahkan kebanggaan kepada Negara Malaysia di mana kita mempunyai jambatan yang terpanjang. Kita mesti terima hakikat ini. Perkara yang sudah jadi, perkara yang sudah buat, kita mesti sokong. Apa hendak buat, sudah jadi, sudah ada. Kita mesti memperkuatkan sokongan, mencari jalan bagaimana hendak memaju dan memperelokkan lagi perkara-perkara ini dan memberikan semangat kepada Kerajaan untuk *maintain* perkara ini supaya menjadi baik dan sempurna dan menjadi faedah kepada rakyat. Ini adalah menjadi cermin kepada negeri dan negara kita. Tetapi ada rakyat yang tidak tahu menilai perkara-perkara ini, Tuan Speaker.

Tuan Speaker, di sebalik anggaran pembangunan yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri Pulau Pinang, saya menyokong untuk kelulusan. Saya suka hendak mengingatkan kepada Kerajaan Negeri, selain

daripada industri-industri berat yang tumbuh di Negeri Pulau Pinang ini begitu pesat dan banyak, industri-industri berat ini adalah terhad, modalnya besar. Ini terdapat kepada pemodal-pemodal yang besar, orang-orang yang kaya. Jadi saya harap Kerajaan Negeri dapat mengambil perhatian kepada industri-industri yang sederhana dan ringan adalah sama kerana industri-industri yang sederhana dan ringan ini boleh dirasakan dan dimiliki oleh orang-orang sederhana dan kurang modal. Kalau kita hanya menghadkan atau *invest* kepada industri-industri berat sahaja, dengan ini peluang kepada pemodal-pemodal kecil dan sederhana terlepas. Untuk keadilan, kita mestilah mengambil perhatian dan tolong rancangan supaya semua pihak golongan tinggi dan rendah dapat menikmati bersama pembangunan negeri kita ini.

Tuan Speaker, sebarang pembangunan sama ada industri, perumahan hendaklah mendapat pandangan dan mestilah diambil kira daripada penduduk-penduduk sekitar kerana penduduk-penduduk sekitar boleh memberikan pandangan, ada baik, ada rugi, ada untung dan sebagainya. Oleh itu, saya berharaplah kepada Kerajaan supaya dapat mengkaji, meneliti sebelum pembangunan dibuat seperti pembangunan perumahan, industri temakan hendaklah diambil kira pendapat penduduk-penduduk sekitar, sama ada pembangunan itu menjadi pencemaran atau *pollution*, yang boleh merugikan kepada kita semua. Kalaupun duit banyak, kaya tetapi kesihatan tidak terjamin maka tidak ada gunanya Tuan Speaker. Ini juga kita hendak ambilkira kerana kita tidak mahu seperti kata pepatah Melayu "Rumah sudah, pahat berbunyi". Kita mahu sebelum kita hendak rancangan, kita telitikan terlebih dahulu.

Tuan Speaker, pembangunan kemudahan asas di kawasan saya iaitu Permatang Pasir,

saya boleh katakan 80% sudah siap, cuma sedikit-sedikit sahaja lagi. Insya Allah, dalam masa setahun, dua lagi kita boleh selesai. Yang menjadi masalahnya yang saya katakan sedikit-sedikit itu Tuan Speaker ialah kawasan saya ini perlu diadakan lebih banyak lagi balairaya, padang bola, tempat-tempat permainan. Tidak ada duit – kita boleh cari pegawai pembangunan iaitu Pegawai Kemajuan Negeri. Dia boleh cari untuk kita. Saya berharap supaya peruntukan untuk saranan ini patut wujud di kampung-kampung kerana balairaya adalah tempat mereka bersidang, senang mereka hendak membuat keputusan dan perbincangan untuk pembangunan masyarakat mereka. Padang bola tempat tapak bermain dan lain-lain, kita berkehendakkannya kerana kita hendakkan rakyat yang sihat. Kalau tempat-tempat permainan tidak ada, bagaimanakah sifat kesukuan yang dikehendaki oleh Kerajaan kita pada hari ini? Kesukuan ini boleh melambangkan atau boleh mengembangkan ataupun menggambarkan negeri kita di luar negeri, dan mengharumkan nama baik negeri kita dalam dan luar negeri. Oleh itu tapak permainan ini seperti bola, badminton, bola tangkis, sepakraga dan sebagainya perlu dibuat di kawasan-kawasan terutama di Permatang Pasir. Penduduk-penduduk Permatang Pasir ada *potential* untuk ke peringkat antarabangsa – Insya Allah, seperti saya (ketawa) – Boleh lawan lari lambat, lompat dekat tetapi makan tidak berapa kuat.

Tuan Speaker, masalah bekalan air di kawasan saya tidak ada apa-apa masalah cuma rumah perseorangan. Bila rumah perseorangan – yang jadi masalahnya Tuan Speaker ialah tidak ada nombor. Apabila tidak ada nombor rumah itu rumah lama dan tuan tanah tidak ada masalah. Bila tuan tanah tidak ada masalah – tuan rumah minta air dan hendakkan *consent* daripada M.P.S.P. Bila M.P.S.P. tidak boleh

bagi *consent* maka air itu tidak boleh masuk, tidak boleh dibekalkan. Pada hal tuan tanah tidak ada masalah, Tuan Speaker. P.B.A. kata M.P.S.P. tidak beri keterangan, tidak bagi perakuan, mereka tidak dibenarkan masuk. Ini yang menjadi masalah. Saya haraplah itu tidak payahlah sebab apa, kalau Yang Berhormat komen sedikit saja sudah boleh masuk. Alhamdulillah, tetapi air kita terpaksa minta jasa baik, tidak boleh juga. Inilah yang menjadi masalah—kemarau tiba. Saya harappihak P.B.A. dapat melonggarkan perkara ini dan pihak M.P.S.P. pula janganlah teruk-teruk sangat.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Saya sokong.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Dapat sokongan dari kawan saya.

Tuan Speaker, masalah *traffic jam*. *Traffic jam* ini bukan saja di dalam bandar tetapi sampai ke jalan-jalan luar bandar.

Tuan Speaker:

Banyak lagi?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Sedikit saja lagi sudah hendak habis.

Kalau kita hendak datang daripada Bukit Mertajam ke Butterworth—*jam*! Kita kalau pergi ke Sungai Petani sudah boleh balik tetapi kalau di sini kita tidak sampai lagi. Ini yang menjadi masalah. Saya berharap jalan-jalan yang *jam* ini, yang sempit ini boleh diperbesarkan dan yang menjadi masalah untuk dibesarkan ialah kabel-kabel yang ada. Saya harap kita kena buat

satu syarat supaya kabel-kabel ataupun paip-paip yang hendak ditanam hendaklah 20 kaki jauhnya daripada jalan yang sedia ada. Sekarang ini hendak *repair* paip pecah pun di tengah jalan, hendak sambung *wire* putus pun di tengah jalan. Tambah-tambah *road block* pula di depan. Maka *jam* bertambah—bersusun-susun di depan. Ini menurunkan ekonomi, orang hendak pergi kerja—lambat! Orang hendak *punch card*—tidak boleh! Terlewat!

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Melalui Jalan IADP.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tidak boleh laju IADP punya jalan.

Jadi hendak pergi kerja tidak boleh — lambat! Hendak pergi sekolah, susah. Cikgu lambat sampai, murid lambat sampai, baskilang lambat sampai, Wakil Rakyat hendak pergi mesyuarat pun — lambat. Ini masalahnya Tuan Speaker. Saya ingat ini patutlah diambil perhatian. Kalau orang berniaga, cek pun tidak sempat sampai ke dalam bank. Habis! *spring* \$100.00 satu cek — ekonomi *down*! (ketawa).

Tuan Speaker, di kawasan saya ada bekas tapak tanaman jagong manis di Padang Temusu. Yang menjadi masalah sekarang ini ialah batu-batu sempadan sudah tidak ada, yang menjadi padang tidak boleh dikesan. Jadi bagaimana-kah tuan-tuan tanah hendak mengesan tanah mereka yang mana? Ini ialah Projek IADP yang dijalankan oleh MARDI. Saya minta pihak-pihak yang berkenaan tolonglah berusaha kembalikan batu-batu itu sungguhpun jaminan diberi bertahun-tahun belum disempurnakan lagi.

Saya berharap Tuan Speaker, pertanian hendaklah dijadikan *commercial* kerana kita tidak mahu pertanian untuk cukup makan dan mempelbagaikan tanaman-tanaman tempatan yang sesuai. Begitu juga bantuan, kalau sudah sesuai dengan tanaman ini, bantuan kita kena bagi. Kita tidak boleh tanam lain, bantuan kita hendak sekat, jadi tanah itu boleh rang lagi.

Tuan Speaker, ternakan juga perlu dibanyakkan dan saya bersetuju dengan Y.A.B. Ketua Menteri untuk ternakan lebah. Lebah ini ialah untuk memberi kekuatan sihat badan dan kita mesti ikut perangai lebah juga. Kita mesti ikut bukan setakat lebah, kita mesti perhati tengok bagaimana perangai lebah. Dengan sarang yang kecil, mereka boleh duduk bersama, boleh bela "boss" di dalam itu. Permaisuri dan boss duduk dalam itu sebagai "Raja". Dia keluar nak terbang pun tak belaga, bukan ada trafik, bukan ada *no entry, one way* – tak ada, tapi tak pernah belaga. Tak pernah *jam*, nak masuk sarang pun senang, tapi kita di Dewan ini berapa orang, bila datang "Lim pak Lim, Lim pukul Lim, ada." Ini lebah, sebab itu Y.A.B. Ketua Menteri suruh kita bela lebah untuk menjadi ikhtibar kepada kita selain untuk menjadi kekuatan badan.

Di samping itu, saya harap pihak pertanian dapat membanyakkan ataupun menggalakkan penternakan amab. Selain daripada lebah, amab pun juga. Amab ini Tuan Speaker, lambang kecantikan, lambang *playboy* (ketawa). Amab ini lambang kecantikan, cergas, kerja tak kira siang malam, malam pun makan, siang pun makan, tapi makan pun benda tak mahal. Kita boleh cari daun-daun kayu, anak banyak matlamat 70 juta, cantik-cantik pula. Kalau kita makan amab, dia ikut macam amab, cantik-cantik. Amab ini sama dengan lebah dan Negeri Pulau Pinang akan baik.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng):

Tak haram amab?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tak haram amab. Saya berharaplah pihak Jabatan Pertanian dapat membanyakkan membela amab, amab ini lebih baik daripada bela babi. Saya yang merisaukan ialah bela babi (khinzir). Tuan Speaker, pemeliharaan babi ini apa yang saya fahamkan tidak sesuai di Negeri Pulau Pinang, pada sayalah, kerana Negeri Pulau Pinang ini negeri kecil, rakyat yang ramai, kawasan yang tidak ada tanah dan negeri kita ini negeri pelancongan. Contohnya kalau kita turun kapal terbang, mula-mula sampai yang sambut kita, bau tahi babi. Jadi yang kita terhidu tahi babi nanti pelancong-pelancong datang Pulau Pinang, semua busuk macam itu. Bukan dia melawat sampai ke Permatang Pasir, dia tak sampai Permatang Pasir lagi. Dia melawat sekitar Pulau Pinang saja, sampai-sampai turun dari kapal terbang – "Wah, Pulau Pinang *very bad smell*". Busuk, mungkin orang pun busuk juga (ketawa). Ini yang jadi masalah.

Tuan Speaker, saya berharap – penempatan babi yang hendak diadakan ini benar-benar boleh menyelesaikan masalah ternakan babi, kerana babi ini hukumnya haram, pada segi Islam bukan haram setakat babi, najis babi sentuh pun tak boleh, apa lagi nak makan. Ini adalah satu perkara yang sensitif, kalau boleh selesai penempatan hendaklah diselesaikan dengan baik. Kalau kita cari tempat baru, Tuan Speaker, kita mesti bawa babi ke tempat lama, pergi ke situ. Kita cari tempat bar, tempat lama ada lagi. Masalah baru timbul, masalah lama masih ada, tak boleh selesai juga. Kalau boleh,

kita tempatkan di satu tempat di mana-mana sahaja, kalau boleh, di luar Pulau Pinang. Ambil yang lama itu bawa pergi di situ, baru boleh selesai. Yang ini yang baru pun ada masalah, yang lama pun ada masalah. Jadi masalah sampai bila-bila bermasalah dengan bela babi. Oleh itu saya berharaplah kepada pihak Kerajaan Negeri Pulau Pinang supaya berhati-hati dengan ternakan ini kerana najis ataupun airnya akan mengalir ke dalam sungai, parit dan sebagainya dan ini menjadi najis kepada orang Islam. Kena berhati-hati betul-betul, takut perkara ini sensitif perkauman akan timbul.

Tuan Speaker, mengenai peruntukan J.K.R., saya berharap daripada peruntukan J.K.R. benar-benar memberi manfaat kepada rakyat kerana 33% hampir atau lebih dalam ingatan saya peruntukan J.K.R., saya harap parit-parit di tepi jalan hendaklah di *maintain* dengan baik dan juga bahu-bahu jalan hendaklah di sama terutama di kawasan saya, jalan daripada Permatang Pauh ke Simpang Empat, daripada Permatang Pauh ke Penanti, daripada Penanti ke Guar Perahu, daripada Permatang Ara ke Permatang Pasir mesti diperbaiki parit-parit dan bahu-bahu jalan. Ini perlu kerana ini untuk keselamatan, keselamatan orang-orang susah, orang miskin, orang kampung kerana saya Wakil Rakyat kampung. Penduduk-penduduk saya, rakyat saya orang kampung, yang menggunakan tepi-tepi jalan, yang tengah-tengah jalan orang kaya pakai.

Tuan Speaker, saya di sini tak hendaklah bercakap panjang kerana Tuan Speaker sudah beri amaran kepada saya. Di akhir kata saya ingin menyampaikan tahniah saya melalui Dewan ini kepada Y.A.B. Ketua Menteri Pulau Pinang, Dr. Lim Chong Eu, yang mana yang telah mendapat penganugerahan binatang kebesaran daripada Maharaja Jepun, "*The Order of the Rising Sun, Gold and Silver Star*," dari-

pada Kerajaan dan Maharaja Negeri Jepun. Ini menunjukkan Y.A.B. Ketua Menteri kita ini, dan Negeri Pulau Pinang ini diakui oleh negara luar, kecuali DAP sahaja yang tidak mahu mengakui kebolehan Ketua Menteri kita, dan ini kita mengharapkan Ketua Menteri kita akan bertambah kuat dan bertambah semangat untuk memimpin Kerajaan Negeri Pulau Pinang ke arah kemajuan dan pembangunan terutama di kawasan luar bandar.

Sekian, saya menyokong usul ataupun anggaran pembangunan yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri. Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Puan Hajjah Ragayah binti Ariff):

Tuan Speaker, saya bangun bersama-sama dengan rakan-rakan saya yang lain untuk mengambil bahagian di dalam menyokong Anggaran Pembangunan bagi tahun 1990 sebanyak \$60,018,480.00 yang tertera di dalam Anggaran Pembangunan 1990 yang dibentangkan semalam sebagai Risalah Dewan Undangan Negeri Bil. 16 Tahun 1989 dan menetapkan bahawa jumlah yang tersebut akan digunakan bagi tujuan-tujuan yang ditetapkan di dalam Anggaran Pembangunan 1990.

Tuan Speaker, oleh kerana ini adalah merupakan sidang di akhirlah tahun, maka di dalam melaksanakan semua anggaran pembangunan negeri, dan segala usaha-usaha pembangunan negeri untuk faedah rakyat, maka izinkanlah saya mengucapkan berbilang-banyak terima kasih dan juga tahniah kepada Kerajaan Negeri, kepada Y.A.B. Ketua Menteri, kepada semua pegawai-pegawai dan kakitangan Kerajaan, jabatan-jabatan, agensi-agensi Kerajaan serta Badan-badan Berkanun yang telah dapat menjalankan usaha dan kerja-kerja di dalam melaksanakan amanah rakyat. Tahniah dan

terima kasih kepada semua yang terlibat bagi menyediakan anggaran pembangunan bagi tahun 1990 yang begitu rapi, kemas dan tidak membimbangkan rakyat.

Syukur kita kepada Tuhan kerana pada masa ini perkembangan ekonomi negara kita telah dapat meningkat ke tahap yang lebih baik, dan di samping itu kita berharap supaya pertumbuhan dan perkembangan ini akan berterusan menuju ke arah kemajuan dan kemakmuran.

Tuan Speaker, hanya apa yang saya harapkan supaya semua kita mempunyai rasa persefahaman di antara pentadbir dan pembuat polisi, iaitu di antara kakitangan Kerajaan dan ahli-ahli politik termasuk kawan-kawan kita yang di sebelah sana. Di samping memupuk semangat persefahaman di antara sesama jabatan bagi melaksanakan dan mempercepatkan lagi rancangan dan pembangunan untuk meninggikan taraf hidup anggota masyarakat ke arah yang lebih sempurna.

Di dalam melaksanakan semua ini saya suka menyatakan bahawa "Tidak ada gading yang tidak retak, tidak ada bumi yang tidak ditimpa hujan", kerana setelah berpenat lelah, pegawai-pegawai Kerajaan melaksanakan tugas memerah otak dan fikiran, menghabiskan banyak masa dan tenaga, semata-mata untuk faedah rakyat, tetapi kadang-kadang ada teguran-teguran yang tidak memuaskan daripada pihak-pihak yang berkenaan dan saya berharap agar segala teguran-teguran ini anggaplah kalau yang tidak baik itu sebagai satu teguran yang kita melupakan langsung tetapi kalau teguran-teguran yang akan membawa kepada kebaikan maka saya berharap akan dapat diterima dengan baik. Kerana teguran-teguran ini adalah datangnya dengan harapan yang ikhlas supaya perubahan dan pembangunan

terus diperbaiki oleh tenaga pelaksana, oleh kakitangan Kerajaan yang mahir di dalam melaksanakan tugas untuk membawa ke arah kemajuan.

Tuan Speaker, di dalam perjalanan kita melangkah ke tahun 1990, marilah sama-sama kita berazam sama ada kita di sebelah sini ataupun rakan-rakan kita di sebelah sana, kita berazam supaya untuk meneruskan usaha dan kewajipan kita bersama-sama dengan Kerajaan Negeri Pulau Pinang demi untuk pembangunan, demi untuk kemajuan, seterusnya sama-sama memelihara keselamatan, kestabilan dan keamanan negara kita. Di dalam membahaskan Anggaran Pembangunan tahun 1990 ini, saya ingin menyentuh beberapa perkara yang perlu diberi perhatian oleh Kerajaan. Saya sekali lagi mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang kerana pembangunan yang begitu pesat, telah menjadi Pulau Pinang terkenal sebagai sebuah negeri yang tercantik dan mempunyai tarikan, bukan sahaja menjadi tarikan kepada orang-orang di dalam negeri kita, tetapi Pulau Pinang juga menjadi tumpuan kepada pelancong-pelancong daripada luar negeri. Saya berharaplah supaya di tahun ini, Tahun Melawat Malaysia, Pulau Pinang akan dapat diperkenalkan sebagai sebuah negeri yang maju dan berjaya.

Di dalam usaha Kerajaan untuk memajukan rancangan perumahan, iaitu perumahan kos rendah, saya suka membaca di bawah Butiran 11 sejumlah \$2,600,010.00 diperuntukkan untuk projek perumahan kos rendah melalui pinjaman daripada Kerajaan Persekutuan. Jumlah ini diperlukan untuk maksud bagi membiayai projek-projek perumahan di Berapit, Permatang Damar Laut dan Taman Tun Sardon. Kerajaan Negeri akan terus membina lebih banyak unit perumahan untuk rakyat dan golongan yang berpendapatan rendah dan

apabila peruntukan yang secukupnya diperolehi kelak.

Tuan Speaker, di dalam usaha Kerajaan untuk memajukan rancangan perumahan ini, saya berharaplah supaya Kerajaan akan memberi pertimbangan terutama sekali kepada golongan-golongan yang berpendapatan rendah. Sebagaimana yang diutarakan oleh rakan-rakan kita tadi, bahawa pada hari ini kalau kita lihat pendapatan daripada golongan-golongan rakyat yang berada di dalam Negeri Pulau Pinang terutama sekali yang berada di Seberang Perai adalah yang terdiri daripada golongan yang berpendapatan rendah, kerana mereka ini bukan sahaja bekerja makan gaji dengan Kerajaan, bekerja dengan kilang-kilang, tetapi juga yang mana kebanyakan daripada mereka ini bekerja sendiri sebagai buruh kasar dan lain-lain. Sebab itu saya sekali lagi harap supaya Kerajaan akan dapat menurunkan harga rumah kos rendah ini daripada \$25,000.00 ke tahap \$20,000.00 ke bawah. Sebab ini akan dapat memberi satu pertolongan, akan dapat memberi satu kemudahan kepada golongan-golongan yang saya sebutkan tadi iaitu golongan-golongan yang berpendapatan rendah di samping golongan-golongan yang tidak mempunyai pekerjaan dengan Kerajaan dan sebagainya, hanya bekerja sebagai buruh kasar, sebagai nelayan, sebagai petani dan lain-lain lagi.

Tuan Speaker, sekali lagi saya ingin membawa satu perkara iaitu perkara ini selalu diperkatakan dan telah menjadi rungutan kepada penduduk-penduduk terutama sekali di Daerah Seberang Perai Selatan, iaitu berkenaan dengan sistem perparitan. Saya berharap supaya Kerajaan akan mengkaji semula masalah perparitan ini kerana pada hari ini Tuan Speaker semakin banyak bangunan-bangunan didirikan, semakin banyak taman-taman perumahan dibangunkan, maka semakin banyak masalah

perparitan ini dibangkitkan oleh penduduk-penduduk di kawasan sekitar Nibong Tebal. Tuan Speaker, saya tidak tahu adakah ini salah daripada perancangan ataupun salah daripada pemaju perumahan kerana tiap-tiap perumahan yang didirikan ataupun projek perumahan yang dibuat di kawasan-kawasan yang saya sebutkan tadi di Nibong Tebal dan juga di kawasan Sungai Acheh iaitu di projek perumahan Taman Sempadan dan projek perumahan Taman Transkrian di mana ada dua projek taman perumahan yang berdekatan. Sebagaimana yang saya katakan tadi bila projek perumahan didirikan dan masalah-masalah perparitan ini juga kadang-kadang menjadi masalah yang amat serius terutama sekali kepada penduduk-penduduk di kawasan-kawasan tersebut. Saya tidak tahulah kerana parit-parit ini banyak sangat tuannya. Ada parit yang dijaga oleh J.K.R., ada parit J.P.T., ada parit M.P.S.P., ada parit daripada Pejabat Kesihatan, ada parit K.T.M., di Nibong Tebal ada parit K.T.M. Jadi saya tak tahu yang mana satu tuan-tuannya, maka parit-parit ini tidak dijaga. Akibatnya parit ini kotor, airnya tidak dapat mengalir dengan betul. Orang ramai kadang-kadang menjadi keliru, dekat siapa perkara ini hendak mengadu. Kalau hujan lebat, banjir kilat melanda, maka selalunya Pejabat Daerahlah yang menjadi sasaran. Sebab itu saya berharaplah supaya perkara yang begini patut sangat diberi perhatian. Perkara yang begini patut sangat diberi tanggungjawab yang khusus kepada satu atau dua jabatan sahaja umpamanya ataupun kepada J.P.T. dan M.P.S.P. dan sebagainya.

Tuan Speaker, kita merasa amat sukacita di dalam usaha Kerajaan untuk menggalakkan industri iaitu industri perhutanan. Di dalam usaha menjadikan hutan lipur sebagai tempat untuk perkelahan dan supaya menjadi lebih terkenal kepada orang ramai serta para pelancong ataupun kepada para pengunjung sebagai tempat

tumpuan di hujung minggu dan di musim-musim cuti, saya percaya bahawa Negeri Pulau Pinang ini banyak tempat-tempat yang boleh diperkenalkan sebagai tempat perkelahan dan tempat peranginan dan sebagainya. Salah satu tempat yang patut sangat diberi perhatian adalah kawasan Ampang Jajar Daerah Seberang Perai Selatan. Kawasan ini adalah satu kawasan yang strategikk kalau dijadikan kawasan peranginan kerana kawasan ini adalah berjiran terutama sekali dengan Negeri Perak dan juga Negeri Kedah. Kawasan ini adalah satu kawasan yang luas, udaranya sejuk kerana ada sungai, ada tempat memancing ikan dan ada juga tempat memancing udang galah. Sebab itu saya rasa bahawa kawasan ini akan menjadi satu kawasan tarikan juga kepada pengunjung-pengunjung.

Tuan Speaker, semenjak kawasan ini diperkenalkan sebagai kawasan peranginan, maka kawasan ini telah mendapat sambutan yang begitu baik. Tambahan pula pada masa ini saya ingin mengucapkan terima kasih kepada J.K.R. kerana telah dapat menjalankan projek mengetarkan jalan ke Kampung Ampang Jajar, maka pada hari ini kawasan ini telah diberi sambutan yang lebih baik lagi oleh pengunjung-pengunjung yang datang ke sana. Sehubungan dengan itu Tuan Speaker, saya berharap supaya Kerajaan akan dapat memberi perhatian yang lebih seperti kemudahan-kemudahan asas kerana pada masa ini tidak ada kemudahan asas di situ. Saya berharap supaya Kerajaan akan memberi kemudahan-kemudahan asas seperti lampu dan tandas awam, di samping Kerajaan dapat pula mengadakan projek-projek lain, mendirikan gerai-gerai jualan ataupun mendirikan gerai-gerai jualan makan, mendirikan *chalet* sebagai satu kemudahan kepada pengunjung-pengunjung yang akan dapat menikmati keindahan di kawasan itu. Semoga dengan segala kemudahan yang disediakan oleh Kerajaan di kawasan itu akan memberi kemudahan kepada

penduduk-penduduk di Daerah Seberang Perai Selatan sebagai tempat bercuti di hujung minggu.

Tuan Speaker, saya juga tidak lupa mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang sekali lagi kerana telah dapat mewujudkan pembangunan yang begitu pesat dan juga menjadi Pulau Pinang terkenal, tetapi saya berharaplah juga supaya Kerajaan tidak akan melupakan kawasan luar bandar umpamanya kawasan Nibong Tebal. Salah satu projek yang saya hendak pohonkan iaitu lah di kawasan Sungai Acheh. Bangunan pekan Sungai Acheh yang telah begitu lama merupakan sebuah pekan yang sangat ketinggalan. Bangunan dan kedai-kedai di pekan Sungai Acheh yang telah berlalu tua dan uzur, tidak ada satu perubahan dari dahulu hingga sekarang, tidak ada daya tarikan, tidak ada keindahan di situ, peniaga-peniaga yang menjalankan perniagaan di pekan Sungai Acheh tetap seperti dahulu. Di sini tidak ada apa-apa yang boleh dibanggakan, sebab itu saya berharap supaya Kerajaan akan mengkaji semula kedudukan pekan Sungai Acheh ini, supaya dapat dibangunkan, daripada bangunan kedai-kedai yang telah lama itu kepada bangunan kedai-kedai yang lebih baru, semoga menjadi satu galakan kepada peniaga-peniaga dan juga sebagai satu tarikan kepada pembeli-pembeli. Saya berharap supaya Kerajaan akan dapat menimbangkan masalah yang saya sebutkan ini dan rasa bahawa Kerajaan akan dapat meminta supaya UDA ataupun Unit boleh menolong untuk menjalankan projek bangunan pekan di Sungai Acheh. Mudah-mudahan dengan adanya bangunan pekan yang baru akan dapat memberi semangat dan akan dapat memberi kemudahan, keselesaan kepada peniaga-peniaga yang sedia ada dan yang sedang menjalankan perniagaan di pekan yang kecil ini.

Tuan Speaker, daripada Sungai Acheh

saya beralih sedikit iaitu ke kawasan Nibong Tebal dan juga ke kawasan Sungai Bakap. Sungai Bakap ini adalah kawasan saudara saya Yang Berhormat Dr. Lim, saya sudah bincang dengan Yang Berhormat tadi. Apa yang hendak saya sebutkan di sini ialah satu projek yang telah lama dirancang, tetapi hingga sekarang masih belum dilaksanakan dan kerana projek ini telah lama dirancang ada rungutan, rungutan daripada orang ramai yang telah menunggu hingga jemu kerana projek ini dirancang dan diberitahu kepada orang ramai tetapi hingga ke hari ini belum dapat dilaksanakan. Saya berharap supaya projek ini diteruskan iaitu bangunan MARA di Nibong Tebal dan Sungai Bakap. Oleh kerana projek ini telah lama dirancang, maka penduduk-penduduk di Nibong Tebal dan Sungai Bakap terus menunggu dan terus bertanya bilakah projek bangunan ini akan didirikan. Semoga dengan adanya bangunan ini akan dapatlah memberi kemudahan dan keselesaan kepada peniaga-peniaga yang mana pada masa ini mereka terpaksa menjalankan perniagaan di gerai-gerai kecil yang didirikan sendiri dan dijadikan tempat mereka menjalankan perniagaan sementara. Oleh itu maka saya berharap supaya Kerajaan akan dapat memberi perhatian dan kerjasama dengan pihak MARA supaya bangunan ini akan dapat dilaksanakan dengan secepat mungkin.

Tuan Speaker, satu perkara lagi yang patut sangat diberi perhatian oleh Kerajaan ialah berkenaan dengan kemudahan pengangkutan ke Pulau Aman. Saya mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Negeri yang telah memberi perhatian kepada bangunan-bangunan di Pulau Aman kerana dengan adanya pembangunan yang begini, maka Pulau Aman telah menarik perhatian kepada orang ramai. Maka pada hari ini Pulau Aman telah menjadi satu pilihan kepada jabatan-jabatan, pertubuhan-pertubuhan sebagai tempat mereka mengadakan kursus,

seminar dan sebagainya. Terutama sekali Tuan Speaker, di musim cuti sekolah, Pulau Aman menjadi tempat tumpuan murid-murid, pelancong-pelancong dan orang ramai yang berkunjung ke sana, tetapi apa yang menjadi masalah ialah berkenaan dengan pengangkutan. Oleh itu saya berharap supaya Kerajaan akan dapat menimbangkan untuk menyediakan sebuah bot khas untuk membawa orang ramai yang berulang-alik dari Bukit Tambun ke Pulau Aman, yang mana pada masa ini belum lagi ada sebuah bot khas atau bot rasmi untuk kegunaan orang ramai. Bot-bot yang digunakan sekarang ini ialah bot yang digunakan untuk menangkap ikan, sebab itu bot-bot ini tidak ada jaminan di segi keselamatan.

Bila terjadi sesuatu hal seperti sakit, lebih-lebih lagi kalau ada orang-orang yang sakit yang mencemaskan atau satu-satu kemalangan yang terjadi, maka untuk membawa pesakit-pesakit ini ke tanah besar adalah menjadi satu masalah yang amat besar. Sebab itu saya sekali lagi berharap supaya Kerajaan akan memberi perhatian di atas perkara yang saya sebutkan ini kerana kita tahulah hari ini kemudahan rakyat adalah patut diberi perhatian terutama sekali kepada penduduk-penduduk di Pulau Aman yang berulang-alik hari-hari ke tanah seberang.

Akhirnya diharap Kerajaan juga akan meneruskan perkhidmatan yang cekap, akan meneruskan perkhidmatan yang berkesan bagi memenuhi keperluan rakyat di negeri yang kita kasihi ini.

Tuan Speaker, maka dengan ini saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan

ditangguh sehingga jam 2.30 petang.

Dewan ditangguh pada jam 1.00 tengah hari.

Dewan disambung semula pada jam 2.34 petang.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula. Silakan.

Ahli Kawasan Penanti (Encik Yahaya bin Jamaluddin):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan di Dewan ini dan seterusnya menyokong atas ucapan Y.A.B. Ketua Menteri. Ingin saya ucapkan syabas dan tahniah atas rangka pembangunan yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri dan dengan itu kita sesungguhnya terutang budi kepada seluruh jentera Kerajaan dan berterima kasih atas dedikasi mereka dan komitmen mereka dalam menjalankan amanah rakyat dan Kerajaan. Kita percaya dengan kerjasama yang erat di antara rakyat dengan Kerajaan akan tercapai segala maksud yang dirancang dan mudah-mudahan ianya akan terlaksana dengan baik.

Dalam tindakan kita melaksanakan sesuatu program kita sudah semestinyalah mempunyai tujuan dan matlamat dan apabila kita bekerja ke arah matlamat itu sudah pasti terdapat beberapa kelemahan, kekurangan di sana sini, dan ini adalah lumrah, manusia tidak akan dapat lari dari membuat kesilapan. Sebagai lumrah alam, kita sebagai manusia yang mempunyai beberapa kekurangan ini sudah tentu kita belajar dari kesilapan ini. Di mana-mana jua, jikalau kita bekerja sudah tentu ada kekurangan dan kesilapan. Hanya mereka yang

tidak bekerja sahaja yang tidak membuat kesilapan, tetapi biarlah kita berterus terang mengatakan bahawa kesilapan itu bukan bermakna kelemahan kita. Salah silap, cacat cela bukan bererti kita sudah hilang panduan. Kita yakin dan percaya matlamat dan tujuan untuk memberi khidmat dan tanggungjawab kita kepada negeri, anak negeri dan rakyat akan tercapai juga akhirnya. Jadi sebagai Kerajaan Negeri yang *committed*, sebagai tenaga kerja yang *committed*, kita akan pastikan dengan sebaik mungkin supaya masyarakat, rakyat akan terjamin masa hadapan mereka dan hidup dalam aman dan berpeluang menikmati suasana hidup yang lebih sempurna dari masa ke semasa. Saya berpendapat sikap kita sebagai rakyat, sikap kita sebagai pegawai Kerajaan sikap kita sebagai Wakil Rakyat, sama ada penyokong atau pembangkang dapat memberi gambaran kejayaan yang positif kalau kita berpendirian positif, dan kalau kita bersikap negatif, maka negatiflah jadinya.

Tuan Speaker, saya menyokong Anggaran Pembangunan tahun 1990 sebanyak \$60,018,460.00. Dalam maksud Pembangunan P101, Butiran 1 Kerajaan telah memperuntukkan wang sejumlah \$11,500,000.00 bagi kerja-kerja pengambilan tanah untuk persediaan sebagai tapak perindustrian dan rancangan perbandaran. Saya menyokong penuh idea ini kerana kita faham Pulau Pinang tidak mempunyai tanah yang mencukupi untuk pembangunan. Adalah diharapkan bahawa dengan perbelanjaan ini akan terbela sudah nasib "kхинzir" kita yang selalu dirundung malang. Adalah diharapkan dengan peruntukan ini dapat juga dikongsi bersama dengan Pihak Berkuasa Tempatan, memandangkan agensi yang begitu penting tidak diperuntukkan sebarang sokongan. Pada pendapat saya pengambilan balik tanah tidak mungkin berlaku secepat yang dijangka, mungkin meng-

ambil masa dalam setahun ataupun dua tahun.

Jadi adalah sesuai dan berpatutan kalau kita beri pinjaman kepada M.P.S.P. sebanyak 50% daripada peruntukan Butiran 1 tadi. Saya bersimpati dengan agensi ini kerana kalau kita perhatikan dalam Maksud 101, Butiran 21 mereka hanya diberi \$10.00 sahaja. Kita perlukan agensi ini lebih cergas kerana di kawasan saya, di Kampong Kubang Ulu dan Kampong Simpang Tiga Kubang Ulu di kawasan Mengkuang pengawasan agensi ini kepada perjalanan kilang-kilang agak kurang memuaskan.. Di kedua-dua buah kilang ini, iaitu sebuah kilang getah dan sebuah lagi kilang sardin sentiasa mengeluarkan bau busuk dan bau yang paling busuk. Kalau sekiranya tuan-tuan boleh berlalu di kawasan itu, terutama sekali di waktu malam, walaupun kereta kita bertutup dengan cermin, baunya juga menusuk sampai ke dalam. Jadi saya harap agensi yang bertanggungjawab supaya dapat mengatasi dengan segera. Bukan maksud kita untuk menahan, membangkang di atas perjalanan kilang itu, tetapi pengawasan atau perjalanan itu mestilah dilaku dan dibuat dengan sebaik mungkin.

Ingin saya jelaskan juga di sini bahawa kita tidak bercadang untuk memberi komen-komen tentang apa sahaja yang berada di sekeliling kawasan kita. Hanya yang kita berharap pengawasan dari pihak yang bertanggungjawab dalam sesuatu bidang yang diamankan. Pembangunan di kawasan Kubang Ulu seolah-olah seperti tidak ada kawalan. Saya pernah mengemukakan soalan di Dewan ini mengenai *status zoning* di kawasan tersebut, sama ada ianya di *gazette* ataupun dikhaskan sebagai kawasan perumahan ataupun kilang ataupun pertanian. Jawapan yang saya dapat di kawasan tersebut adalah kawasan pertanian. Walau bagaimanapun, jika sekira-

nya ada pihak-pihak yang mohon untuk membuat pembangunan ianya diizinkan, dan akibatnya pada hari ini kita perhatikan di kawasan tersebut pembangunan yang tidak sekata, maknanya di tengah-tengah rumah, di tengah-tengah kampung tradisional terdapat kilang-kilang perindustrian kecil, terdapat rumah-rumah, yang nak kata taman perumahan pun tidak boleh oleh kerana satu bidang tanah yang diberi milik kepada lot-lot kecil kemudian dibinakan rumah-rumah persendirian dan akibatnya segala kemudahan prasarana terpaksa ditanggungjawab oleh Pejabat Daerah dan Pejabat Kemajuan Negeri dan saya rasa pada hari ini pun jika berlaku hujan dalam satu atau dua jam kawasan tersebut ditenggelami air dan terpaksa pihak Pejabat Daerah untuk berikhtiar mengatasi banjir tersebut. Jadi inilah yang saya katakan tadi pengawalan perlu dijalankan oleh agensi yang kita pertanggungjawabkan.

Dalam masalah banjir di kawasan saya, saya masih menunggu dan menagih janji daripada agensi yang berwajib dan di samping itu tolong-tolong perhatikan air-air sungai yang mengalir di kawasan Dewan Undangan Negeri Penanti sudahpun bertukar warna sekarang. Ada kalanya warna merah, ada kalanya warna biru dan ada kalanya warna kuning dan saya berharap tolong agensi yang berkenaan pastikan dari gunung mana air ini turun. Ada beberapa buah sungai yang perlu diperluaskan dan yang perlu pengambilan tanah juga oleh kerana kalau sekiranya kita hendak memperlebar untuk mengatasi banjir, pengambilan tanah perlu dijalankan. Oleh itu saya rasa agensi yang berkenaan perlulah buat perancangan daripada masa sekarang supaya masalah banjir tidak akan timbul daripada tahun ke setahun.

Bila kita sebut fasal air, teringat juga kepada Pihak Berkuasa Air. Kita ucapkan syabas

kepada seluruh jentera P.B.A. yang begitu dedikasi dan kalau boleh – harap-harap pasti bolehlah – sedikit perundangan terbabit kerana sesebuah rumah yang berada di atas sebidang tanah di mana tuan punya enggan bersetuju rumah itu mendapat bekalan air, maka pihak P.B.A. tidak dapat berbuat apa-apa walaupun perbekalan paip 4" telahpun dimasukkan ke kawasan kampung tersebut. Jadi tanpa ada perubahan akta atau perundangan perbekalan paip air ke kampung tidak memberi makna sebab sambungan ke rumah tidak dapat kita jalankan.

Dalam Butiran 43 saya berharap dan saya minta Kerajaan Negeri fikir semula dalam agihan peruntukan pembangunan ini, supaya Mesjid Negeri diberi satu peruntukan untuk membuat baikpulih dengan segera di mana-mana terdapat kerosakan. Saya berpendapat wang ini boleh dipinjam dari Butiran 1 tadi.

Di bawah Butiran 1 juga saya mohon jasa baik Y.A.B. Ketua Menteri untuk menggunakan peruntukan tersebut bagi mengambil balik kawasan yang berhampiran dengan pekan-pekan kecil seperti di kawasan saya pekan Penanti, Permatang Pauh, Bukit Mertajam dan sebagainya untuk dijadikan tapak penjaja dan memberi peluang kepada pekebun-pekebun sayur, petani-petani, penternak-penternak untuk menampung dan menambahkan rezeki mengikut konsep pasar tani. Ini memberi gambaran yang konkrit bahawa kita serius untuk menolong meningkatkan taraf sosio ekonomi orang-orang di luar bandar.

Tuan Speaker, program belia kita boleh pertingkatkan dengan lebih baik jika sekiranya Kerajaan dapat memberi sesuatu galakan atau *incentive* kepada badan-badan sukan negeri ini dengan menganjurkan berbagai-bagai pertandingan sukan dan memberi hadiah-hadiah seperti yang saya biasa sarankan dahulu, iaitu

yang mempunyai nilai komersial ataupun nilai kewangan. Kita perlu beri galakan kepada mereka agar melalui badan-badan sukan ini dapat menarik minat belia-belia kita untuk menyertai dalam bidang-bidang sukan yang mereka minat, dan dengan itu akan menjauhkan diri mereka daripada anasir-anasir yang kurang sihat. Umum mengetahui bahawa mutu sukan di Pulau Pinang di satu ketika dahulu amat disegani kawan dan lawan seperti permainan-permainan badminton, olahraga, bola sepak, hoki, lumba basikal dan sebagainya tetapi sekarang keadaan yang tersebut telah berubah, terutama sekali dalam bidang permainan sukaramai iaitu bola sepak. Jadi saya berseru kepada Kerajaan Negeri supaya memberi perhatian dengan serius tentang sukan ini, bukan kerana sukan, tetapi kerana mengawal pergerakan anak-anak muda kita sekarang dan saya ingin syorkan kepada Persatuan Bola Sepak Pulau Pinang dengan keputusan pertandingan pro-professional baru-baru ini terdapat kelemahan dalam pasukan dan pemain-pemain dan kalau sekiranya kita dapati pemain-pemain tidak begitu *committed* kepada semangat Negeri Pulau Pinang, gugur sahajalah mereka dan carilah, ambillah pemain-pemain yang lebih berpotensi, banyak terdapat dari anak-anak sekolah kita yang masih menuntut, mahupun yang baru keluar dari sekolah. Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Tanjong Bungah (Encik Khoo Boo Yeang):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan atas usul Y.A.B. Ketua Menteri mengenai Anggaran Pembangunan 1990.

Saya mengucapkan tahniah kepada Y.A.B. Ketua Menteri atas prestasi pembangunan yang telah dicapai dalam tahun

1989 dan komitmen yang baharu untuk prestasi yang lebih tinggi pada tahun hadapan. Komitmen untuk suatu anggaran pembangunan sebanyak \$60,018,480.00 adalah yang tinggi sekali bagi tempoh 5 tahun mulai 1986. Walau bagaimanapun, komitmen ini akan mengurangkan Simpanan Kumpulanwang Pembangunan daripada \$28 juta kepada \$17 juta memandangkan pendapatan yang dianggarkan cuma \$49 juta.

Seperti yang dikatakan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, dalam tiap-tiap Mesyuarat Dewan, kita perlu meminta lebih lagi pemberian Kerajaan Persekutuan. Saya berharap sekali lagi Ahli-ahli Yang Berhormat, Ahli-ahli Parlimen kita dapat membangkitkan masalah ini dalam Mesyuarat Parlimen supaya pembangunan ekonomi negeri kita dapat ditinggikan lagi dari lain-lain sumber kewangan melalui Kementerian-kementerian Persekutuan.

Di samping ini juga saya ingin mengingatkan semua Jabatan Kerajaan supaya bersungguh-sungguh menawar untuk tabung pembangunan dalam Rancangan Malaysia Keenam. Dari sumber-sumber Kerajaan Negeri sahaja kita memang tidak mampu melaksanakan projek-projek yang betul-betul besar yang diperlukan seperti Kompleks Sukan Negeri, Kompleks-kompleks Sukan Daerah, Lapangan Terbang Yang Kedua, pasar-pasar besar, perumahan murah dan rumah perlindungan atau *shelter housing* dan jalan-jalan Ring Road di Pulau dan di Seberang untuk mencapai hasrat kawasan metropolitan Pulau Pinang yang lebih besar dalam masa yang lebih singkat.

Walaupun Y.A.B. Ketua Menteri telah menjawab soalan lisan saya bahawa adanya projek-projek yang akan dicadangkan untuk Rancangan Malaysia Keenam, beliau tidak memberitahu apakah projek-projek itu. Harap

Y.A.B. Ketua Menteri dapat memberitahu apakah projek-projek yang sedang ditimbang.

Berkenaan dengan sumber-sumber pendapatan saya ingin juga merayu kepada pihak-pihak yang berkenaan supaya menuntut untuk sebahagian daripada 10% cukai Kerajaan atau *Government tax* yang dikenakan atas semua perusahaan perkhidmatan, iaitu hotel-hotel dan restoran-restoran di negeri kita supaya wang itu boleh disalurkan kepada sebuah Perbadanan Promosi Pelancongan Negeri untuk membangunkan lagi kemudahan-kemudahan dan "*product-product*" pelancongan atau *tourist products* dan aktiviti-aktiviti antarabangsa seperti MAS International Marathon, Pesta Perahu Naga dan lain-lain dalam usaha-usaha kita menjadi suatu destinasi pelancongan utama.

Tuan Speaker, mengenai Maksud P.101, Butiran 1, Pengambilan Tanah, saya harap pihak pentadbiran dapat mengatasi semua masalah setinggian-setinggian dan peraturan-peraturan undang-undang supaya anggaran \$11.5 juta itu dapat diselenggarakan dengan sempurna.

Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang harus dipuji atas kejayaan mereka begitu ramai pelabur-pelabur asing sampai ada yang sedia menempah tapak-tapak perindustrian yang masih di bawah paras air iaitu tapak-tapak perindustrian yang belum lagi ditebusguna tanah.

Gleh sebab adanya kekurangan serius tanah perindustrian, saya harap Kerajaan dapat merancang untuk estet perindustrian swasta supaya tanah yang besar kepunyaan pihak swasta boleh dibangunkan untuk memenuhi keperluan utama ini.

Saya yakin tujuan mengkaji semula matlamat rancangan pembangunan di mana

kawasan metropolitan yang lebih besar yang merangkumi kawasan Tanjong Bungah akan memberi faedah kepada penduduk-penduduk Tanjong Bungah di mana sebahagian daripada tebusguna tanah boleh dikhaskan untuk projek-projek perumahan kos rendah. Walaupun saya sedar kos tanah memang tinggi, kos ini patut disubsidise dengan *premium* tanah yang diperolehi. Syarat-syarat pembangunan yang menggalakkan.

Di bawah Maksud P.101, Butiran 6, saya merasa sangat sukacita di mana tekanan akan diberi untuk projek-projek kecil pembangunan masyarakat terutamanya di luar bandar. Anggaran \$3.5 juta merupakan 2.4 kali ganda purata perbelanjaan empat tahun yang lepas. Ini bermakna lebih lagi parit-parit, jalan-jalan kampung dan lain-lain kemudahan akan disediakan. Di sini saya harap jalan-jalan rosak di Ladang Lada, Ladang Elsiedal, Ladang Hong Seng dan lain-lain kampung di kawasan Tanjong Bungah akan dibaiki dengan lebih sempurna. Saya harap juga masalah kerosakan pembe-tung dan takung air yang telah memusnahkan sebelas buah rumah di Ladang Hong Seng dapat diperbaiki dengan peruntukan ini. Harap juga Y.A.B. Ketua Menteri dapat memberi nasihat untuk menyelesaikan masalah selama 2 tahun ini.

Juga bawah maksud P.101 Butiran 47, per-untukan \$760,000.00 bagi projek-projek khas termasuk projek kecil KADUN tidak mencukupi dan saya harap peruntukan \$25,000.00 bagi setiap kawasan setahun dapat dilipatgandakan.

Saya ingin mengucapkan terima kasih kepada Jabatan Pengairan dan Saliran atas usaha-usaha untuk mendalamkan Sungai Balik Batu dan Sungai Bagan Jermal. Saya harap J.P.S. dapat menuntut tabung di bawah P.117 luar jangka untuk mengkonkritkan muara sungai

Balik Batu, muara Sungai Bagan Jermal dan sepanjang Sungai Fettes dari Jalan Puncak Erskine ke Jalan Tanjong Tokong supaya masalah banjir di kampung-kampung sekitar dapat diatasi. Saya juga meminta J.P.S. menuntut tabung di bawah Maksud P. 103, Butiran 3, kerja-kerja kecil untuk mendalamkan dan membaiki tebing sungai di kawasan Medan Fettes, Jalan Loh Poh Heng dan Batu Ferringhi.

Selepas permintaan berturut-turut tiap-tiap Mesyuarat Dewan, nampaknya tahun hadapan jalan-jalan dan parit-parit yang selama 15 tahun tidak diselenggarakan akan dapat dibaiki kalau kita menerima anggaran \$4,771,260.00 di bawah Maksud P.107, Butiran 15, di mana saya memahami sebanyak \$500,000.00 telah disediakan untuk "*Improvements to Sub-Standard Roads.*" Syabas Pengerusi Kerja Raya.

Kejayaan terhadap permintaan berturut-turut juga dicapai di bawah Maksud P. 107, Butiran 36 di mana permintaan untuk pengubahsuaian Stesyen Bawah Keretapi Bukit Bendera akan mendapat peruntukan \$500,000.00 dan pengubahsuaian Muzium dan Balai Seni Lukis akan mendapat peruntukan \$380,000.00. Schubungan dengan Muzium dan Balai Seni Lukis, saya harap Kerajaan Negeri akan dapat juga bagi menubuhkan suatu Muzium Sains di mana kita dapat mempamirkan kejayaan-kejayaan sains negeri kita dan ianya boleh juga menjadi suatu pusat mempelajari dan menikmati keajaiban sains.

Mengenai P.114 saya harap pertimbangan akan diberi di anggaran pembangunan tahun 1991 untuk menambahkan lagi anggota-anggota ranger hutan supaya kemudahan-kemudahan rekreasi di Pantai Keracut dan lain-lain tempat rekreasi hutan dapat dijaga dengan baik. Saya mengesyorkan bahawa kita menggazetkan

beberapa pantai seperti Pantai Keracut, Pantai Aceh dan beberapa pulau seperti Pulau Song Song, Pulau Bidan sebagai Taman Negeri or *State Parks*.

Tuan Speaker, perkembangan ekonomi negeri kita juga telah mengakibatkan beberapa masalah infrastruktur seperti kekurangan tenaga letrik di Batu Feringghi, keperluan untuk sebuah Balai Bomba dan keperluan untuk Pondok Polis dinaiki tarafnya kepada Balai Polis di Batu Ferringhi. Tuan Speaker, walaupun ianya penting kita mengawal perbelanjaan dengan rapi dan berkesan, kita harus juga sedar bahawa cara mengawal itu tidak akan menyusahkan pegawai-pegawai persatuan sukarela dan pegawai-pegawai Kerajaan yang menuntut wang perbelanjaan atau wang pendahuluan. Masalah sistem tuntutan wang kalau tidak diselenggarakan dengan sempurna akan menjejaskan semangat dan moral pegawai-pegawai kita.

Tuan Speaker, saya mohon menyokong usul ini.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Abdul Razak bin Ismail):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian di dalam perbahasan Anggaran Pembangunan 1990 yang telah dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri kelmarin.

Tuan Speaker, walaupun kita menghadapi masalah kekurangan kewangan dari masa ke semasa, tetapi di dalam perancangan belanjawan dan pembangunan, kita sangat-sangatlah berterima kasih, khasnya kepada pucuk pimpinan yang begitu cekap dan terus melaksanakan kesinambungan kepimpinannya sejak tahun 1969 lagi. Walaupun dari pihak

pembangkang sentiasa mahu merendahkan kewibawaan beliau, tetapi saya yakin beliau masih tabah, masih luhur dan akan terus berkhidmat kepada Negeri Pulau Pinang ini di atas sifat yang selalu beliau sarankan di atas, sifat "Bersih, Cekap dan Amanah" dan juga mengamalkan Rukunegara.

Dalam hal ini saya rasa tidak ada perkara yang tidak boleh kita selesaikan, cuma yang nak kita tunggu ialah sejauh mana hasil-hasil yang kita ada yang boleh kita belanjakan mengikut saluran-saluran yang tertentu, ibarat kata orang kalau sudah kita mempunyai pendapatan yang lumayan kita boleh "terbang" ke mana-mana, tetapi kalau kita kurang pendapatan, mungkin kita menggunakan bas ataupun kereta, tetapi kalau kita hendak membawa siapa sahaja yang ada di belakang kita, gunakanlah keretapi. Jadi diibaratkan kepada pucuk pimpinan kita, bersama dengan jentera yang sedia ada di negeri kita ini terutama disokong dengan kewibawaan yang Yang Berhormat Pegawai Kewangan Negeri di mana orang salahsangka memanggil beliau sebagai "Mr. Onn Kah Yat" dengan pegawai-pegawai dan kakitangan Pejabat Kewangan, kita dapat menyusun rapi bentuk kewangan kita dan dapat melaksanakan jimat cermat di dalam perbelanjaan. Di samping itu dengan tokok tambah daripada kecekapan daripada pegawai-pegawai di semua jabatan, lebih-lebih lagi di peringkat daerah-daerah melalui Pegawai Daerah kita dapat melaksanakan program-program walaupun tidak 100% pada tiap-tiap tahun dilaksanakan, tetapi masih ke tahap peratusan yang tinggi.

Tuan Speaker, merujuk kepada Anggaran Pembangunan 1990, saya ingin melihat kepada Maksud P.111, Butiran 3 di mana pembekalan letrik sudahpun berjalan begitu baik dari masa ke semasa dan saya yakin di tahap 1990 hampir keseluruhan Negeri Pulau Pinang

ini akan sudah sedia ada dengan pembekalan letrik dan ini adalah berkat daripada kerjasama yang telah ditunjukkan oleh Pengarah dan juga pegawai-pegawainya yang sentiasa akur kepada kehendak rakyat, terutama yang di kawasan luar bandar di mana kampung-kampung yang kurang bemasib baik di peringkat ini masih tidak mempunyai bekalan letrik. Kalau ada pun, mungkin berjailah daripada kampung mereka. Saya pernah melihat beberapa buah kampung, setengah daripada anak-anak mereka terpaksa keluar daripada kampung sendiri untuk pergi ke satu kampung lain dengan hanya bertujuan nak menonton T.V. dan saya yakin perkara ini tidak akan berlaku lagi setelah bekalan letrik dapat diselesaikan di kampung-kampung mereka. Kalau kita bandingkan dengan bandar-bandar, anak-anak kampung lebih cerdik, lebih cekap dan lebih mengerti, terutama yang di dalam suasana modenisasi ini – yang saya maksudkan di dalam penggunaan alat-alat letrik. Ramai daripada kanak-kanak kecil sudah pandai bermain komputer kalau kita bandingkan dengan kanak-kanak yang berada di luar bandar bukan sahaja kanak-kanak tetapi orang dewasa pun masih tidak pandai bermain komputer disebabkan tidak mempunyai bekalan letrik di samping berasaskan kepada pendapatan yang tidak begitu tinggi. Walau bagaimanapun, saya yakin pihak Kerajaan Negeri akan terus memberi perhatian terutama maksud P.101 tadi, bekalan akan diteruskan sehinggalah kepada tahap yang terakhir nanti.

Saya juga mengambil kesempatan untuk mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih khasnya kepada P.B.A. yang telahpun dapat melaksanakan projek mereka begitu baik sekali, terutama pada tahun 1986 hinggalah ke tahun 1990 ini.

Dalam kawasan saya sendiri difahamkan hampir keseluruhan kampung-kampung

telahpun dapat dibekalkan paip-paip bekalan air bersih, cuma yang tinggal hanyalah Kampung Bakar Kapor, Padang Tembusu dan Paya Cina yang mempunyai lebihkurang 100 buah rumah. Walau bagaimanapun, dalam hal pembekalan air paip ini, saya samalah sependapat dengan Y.B. Tuan Haji Adnan yang telahpun menerima masalah yang sama daripada penghuni-penghuni rumah, terutama mereka yang telahpun mendirikan rumah-rumah lebih daripada 10 tahun yang lampau. Setengah daripada mereka telahpun membuat permohonan untuk mendapatkan patil nombor rumah. Ada juga yang belum membuat permohonan daripada M.P.S.P. Sayangnya pada ketika ini pemberian patil nombor rumah telahpun dibekukan. Maka kedua-dua golongan penghuni rumah ini sudah tidak dapat dibekalkan patil nombor rumah, manakala Pihak Berkuasa Air tetap mengenakan syarat bahawa tiap-tiap rumah yang memerlukan bekalan air bersih mesti ada patil nombor rumah.

Tuan Speaker, saya berharap sangat supaya pihak M.P.S.P. terutamanya dapat membantu, terutamanya penghuni-penghuni di luar bandar ini yang kita rasa semuanya daif sama ada di segi pendapatan mahupun di segi pemikiran, supaya dapat sekurang-kurangnya meringankan syarat supaya dapat membekalkan patil nombor rumah itu, ataupun sebaliknya bagi pihak P.B.A. sendiri dapatlah melonggarkan syarat supaya tidak perlu kita adakan nombor dan terus sahaja membekalkan bekalan air bersih ini, terutama kepada mereka yang telahpun saya sebutkan tadi, yang telah membuat permohonan dan juga yang belum dan saya yakin kalaulah tidak dengan pemberian bekalan air bersih ini, rata-rata di dalam kampung-kampung kita akan terus menerima akibat penyakit-penyakit yang sentiasa disebar menerusi air. Apa tidaknya, masih ramai lagi yang sentiasa menggunakan air perigi dan air

perigi ini sentiasa terdedah kepada udara yang kotor dan juga kepada penyerapan air-air yang datang daripada sawah bendang. Perkara ke-racunan mahupun penyebaran kuman-kuman boleh membawa kepada penyakit-penyakit yang kita tidak ingini dan ini akan membawa kepada kurang sihat rakyat kita di luar bandar terutamanya.

Tuan Speaker, di dalam Maksud P 101, Butiran 6 Pembangunan Masyarakat. Masyarakat luar bandar akan terus bergantung kepada bantuan Kerajaan memandangkan kemiskinan di kalangan mereka masih kekal. Adalah dihargai jika Kerajaan akan terus dapat memberi kemudahan-kemudahan sepertimana yang dilafazkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, terutamanya kepada infrastruktur-infrastruktur yang boleh membawa kepada pembangunan sosial masing-masing. Dalam hal ini saya ingin hendak mengutarakan di kawasan Penaga saya masih memerlukan dewan orang ramai untuk tiga buah kampung yang terdiri daripada Kampong Permatang Janggus, Rumah Nelayan Kuala Muda dan Kampong 40 Penaga. Adalah menjadi harapan saya supaya dewan orang ramai ini kalau dapat dibekalkan nanti akan digunakan sepenuhnya oleh masyarakat setempat bagi melaksanakan program kerjasama dan perpaduan di dalam kampung masing-masing. Apa yang telahpun saya terima anggaran dari tiap-tiap kampung itu bangunan ini tidaklah mahu diminta melebihi daripada \$20,000.00 sebuah.

Di samping itu saya juga mahu memohon diperbaiki dewan orang ramai yang telahpun lusuh, banyak yang telahpun dimakan anai-anai, tidak dapat dikawal dengan baik, terutamanya di Pulau Mertajam, Rantau Panjang dan Kuala Muda. Bangunan ini kalau diperbaiki, saya rasa tidaklah akan melebihi \$20,000.00 juga setiap satu.

Tuan Speaker, dalam Maksud P.101 Butiran 1, Pengambilan Tanah, saya menghargai sikap Kerajaan yang sentiasa peka kepada kehendak rakyat dan juga kumpulan-kumpulan badan sosial yang memerlukan tanah, terutamanya untuk kegiatan sosial setempat. Satu daripada tanah yang diperlukan ialah untuk padang permainan sekolah. Di dalam kawasan Penaga terdapat dua buah sekolah yang masih tidak mempunyai padang permainan. Ini telahpun saya utarakan pada tahun lalu, iaitu di Sekolah Kebangsaan Pulau Mertajam dan Sekolah Kebangsaan Permatang Janggus. Kedua-dua sekolah ini kehilangan padang permainan kecil mereka bila bangunan blok 3 tingkat baru didirikan. Jadi di dalam hal ini, saya mengharap sangat pihak Kerajaan Negeri akan terus membantu untuk mengambil tanah yang bersesuaian di sekitar dua sekolah ini. Kedua-duanya, terdapat satu tapak Sekolah Rendah Kebangsaan Penaga yang belum pun dibangunkan sekolah. Apa yang saya nak utarakan di sini ialah di atas tapak yang disesuaikan untuk bangunan sekolah ini terdapat 4 buah rumah yang sudahpun 4 tahun tidak dipindahkan daripada tapak tersebut. Ini menjadi masalah terutamanya kepada penghuni-penghuni 4 buah rumah ini kerana mereka sudahpun mendapat ganti rugi, tetapi tapak untuk pemindahan tidak ada. Oleh yang demikian, saya juga menyeru kepada pihak yang berkenaan supaya perkara yang saya sebutkan ini dapat selesai secepat mungkin bagi faedah penghuni-penghuni yang saya sebutkan tadi.

Ketiganya, saya pernah membuat permohonan untuk memperluaskan padang permainan di Penaga, iaitu sebuah padang yang telahpun dibangunkan lebih kurang 10 tahun yang lalu, tetapi keluasan padang itu tidak bersesuaian untuk permainan, terlalu sempit. Cuma pada hari ini saya ingin bertanya apakah tanah itu telahpun diambilalih ataupun

diambil kira untuk dijadikan padang permainan diperluaskan padang itu dan bilakah agaknya padang ini akan diperluaskan dan dilaksanakan oleh Kerajaan.

Keempat, saya suka hendak bertanya mengenai tanah pasir gebu tepi laut yang pada suatu ketika dahulu telah pun direncanakan oleh Pejabat Daerah supaya tanah ini dipecah-pecahkan agar diberi pindahmilik kekal. Pada tahun 1988, akhir bulan Disember, Yang Berhormat Exco tanah telah pun memberi jaminan bahawa pindahmilik kekal ini akan diberi pada akhir tahun ini tetapi sehingga ke hari ini saya didatangi oleh penghuni-penghuni tempatan bertanya tentang apa telah jadi dengan tanah untuk pindahmilik kekal ini. Saya mengharap sangat dari pihak yang berkenaan supaya dapat menyelesaikan dan kalau boleh berikanlah jawapan, adakah apa-apa masalah yang berbangkit hingga bertunggaknya masa pemberian hakmilik kekal ini.

Tuan Speaker, dalam maksud P.1013, Butiran 39, kerja-kerja menambak memanglah melihat kepada kecilnya pulau dan dataran tanah seberang, kita terpaksa mencari tambahan tanah untuk kita usahakan secara ekonomik maupun sosial demi untuk kepentingan rakyat di negeri kita ini. Langkah-langkah yang telah dimainkan oleh Kerajaan untuk membangunkan tebus-guna tanah bagi kegunaan rakyat dan juga Kerajaan adalah disambut baik.

Di persidangan yang lalu, akhir tahun lalu, saya telah mengesahkan bahawa terdapat juga tanah terutamanya di persisiran pantai dari pekan Penaga ke Kuala Muda yang berpotensi juga untuk tambakan dan saya difahamkan oleh pihak Y.A.B. Ketua Menteri sendiri telah membuat lawatan ke kawasan tersebut dan juga telah membuat perancangan tertentu untuk tambakan. Bolehkan saya dapat kepastian

daripada Yang Amat Berhormat sendiri, bilakah rancangan tambakan akan dibuat di kawasan tersebut, berapakah keluasan itu yang akan ditanam dan apakah rancangan yang akan dibawa ke tanah tambakan itu?

Tuan Speaker, bagi rancangan perumahan murah, saya ada juga mengemukakan soalan mengenai rancangan pembinaan rumah murah di kawasan Penaga pada tahun yang lalu terutamanya di Sungai Tembus. Pernah diberi jawapan bahawa kawasan itu akan didirikan rumah kos rendah. Bolehkah saya tahu lokasi yang *specific* yang dicadangkan itu dan berapa buah rumah yang hendak dibangunkan? Saya terpaksa menyatakan ini kerana pada ketika ini dalam bancian saya sendiri 668 keluarga yang tinggal di kawasan Penaga masih memerlukan rumah murah terutamanya rumah yang sempurna bukan daripada batu bata, asalkan dengan kayu pun cukup dan kita masih ada kawasan-kawasan yang boleh kita bangunkan perumahan murah ini terutama di kawasan Kuala Bekah berhampiran dengan Kampong 40 dan juga di dalam kawasan Permatang Bendahari. Walau bagaimanapun saya yakin pihak Jawatankuasa Tanah dapat memberi kerjasama terutama kepada pihak Jawatankuasa Perumahan dalam mengusahakan perumahan harga murah ini di kawasan Penaga sendiri.

Tuan Speaker, pembangunan pelancongan yang kita lihat ketara sekali ialah di Pulau sendiri. Banyak telah diperkatakan oleh orang ramai termasuklah pemandu-pemandu teksi, bahawa pelancongan itu semata-mata dilaksanakan di Pulau yang besar ini tetapi tidak ada di Seberang sehingga pemandu-pemandu teksi pernah merungut mereka sukar untuk mendapat pelancong-pelancong di kawasan Seberang Perai sendiri. Dalam hal ini, saya rasa sudah sampai ke tahapnya untuk kita mengalihkan pandangan, melaksanakan pro-

duk pelancongan itu ke arah Seberang Perai. Saya yakin dalam Seberang Perai Utara sendiri – saya tidak mahu bercakap tentang Seberang Perai yang lain dalam Seberang Perai Utara tersendiri untuk menambahkan surih kepada Taman Burung, kita masih ada tempat-tempat yang boleh kita jadikan produk pelancongan yang diusahakan oleh Jawatankuasa Pelancongan pada ketika ini ialah untuk mewujudkan Kampung Tradisional di Kampung Tok Hamid di Sungai Dua dan kita yakin ini akan membantu untuk membawa pelancong ke tempat tersebut dan saya mengutarakan pula daripada saranan saudara Yang Berhormat daripada Pinang Tunggal sendiri di mana Kampung Selamat mempunyai dusun-dusun yang banyak yang boleh kita usahakan secara sistematik untuk kita bawa pelancong-pelancong di bawah surih yang saya sebutkan tadi daripada Taman Burung ke Kampung Tok Hamid. Seterusnya ke Kampung Selamat dan kita juga boleh membawa pelancong-pelancong ini menerusi jalan ke Paya Keladi di mana kawasan Paya Keladi ini mempunyai pokok-pokok getah dan kelapa sawit yang bersesuaian untuk penglihatan pelancong dan diteruskan ke MARDI di Bumbung Lima, tempat penyelidikan padu dan sebagainya. Seterusnya ke kawasan yang saya cuba mengutarakan di kawasan Penaga ialah Permatang Bendahari iaitu satu tapak yang mempunyai kesan sejarahnya sendiri berkaitan dengan sejarah Kedah, ada hubungan dengan Kota Kuala Muda. Ini sudahpun mendapat perhatian daripada beberapa agensi pelancongan yang saban kali datang terutamanya pada hari Khamis untuk membawa pelancong-pelancong luar. Kata pelancong-pelancong yang datang itu, mereka lebih mengemari untuk hadir, untuk datang ke tempat sedemikian rupa untuk melihat suasana setempat yang begitu semula jadi. Kawasan ini dipenuhi dengan pokok-pokok nipah, pokok-pokok rumput kembang air, dan pokok-pokok

kelapa yang disusun pula dengan sawah bendang yang terbentang luas. Ada pelancong-pelancong yang ingin tinggal di kawasan Permatang Bendahari itu tetapi tidak mempunyai penempatan. Kita mempunyai tanah yang saya kira boleh diambil oleh Kerajaan untuk pembangunan pelancongan ini saya menyarankan di tapak Permatang Bendahari ini supaya dibangunkan *chalet-chalet* yang kecil berhampiran dengan Sungai Muda itu sendiri yang bersesuaian pula dengan kegiatan airnya. Kalau kita hendak memancing, hendak mengadakan *boating* dan *aquabike* masih boleh kerana Sungai Muda itu sendiri tidak begitu deras pengaliran airnya.

Tuan Speaker, dalam Maksud P. 102 – Pertanian, saya melihat kepada peningkatan perapatan petani, penternak dan nelayan, saban hari kita didatangi oleh petani, penternak dan nelayan yang sentiasa mengeloh bahawa mereka tidak mempunyai pendapatan seperti-mana yang dikehendaki. Pukul rata pendapatan mereka-mereka ini adalah di bawah paras \$200.00, dari ada pula pendapatan \$50.00 sebulan. Maka apakah rancangan yang telahpun disediakan oleh pihak Jawatankuasa Pertanian Negeri sendiri untuk memajukan mereka ini dan di manakah mereka dapat menghubungi ataupun mendapat bantuan-bantuan yang tertentu ini untuk meningkatkan pendapatan mereka? Walaupun kita melihat pemberian kepada petani, penternak dan juga nelayan dalam sumber yang agak kecil tetapi saya rasa untuk menampung sekeluarga mereka ini memanglah tidak setimpal dengan apa yang mereka dapat. Jadi saya mengharapkan sangat pihak Jawatankuasa Pertanian juga akan dapat menyemak kembali terutamanya dalam pemberian apa saja sumber yang dibawa untuk meningkatkan pendapatan mereka ini.

Tuan Speaker, di bawah maksud

meningkatkan taraf keperluan asas pertanian seperti parit, saluran, jalan ladang, titi dan longkang, kita masih mendapat rungutan terutamanya di kawasan luar bandar yang memerlukan pengaliran air yang cukup kepada sawah bendang. Ada di kalangan petani yang pada ketika ini sudah pun menanam padi sudah sampai ke satu bulan tetapi pembekalan air tidak sampai ke tanah sawah... ka. Padi bukan menguning tetapi menguning daun. Maklumat ini telah sampai kepada pegawai-pegawai tetapi sayangnya tindakan masih lembab, maka kita mengharap sangat terutamanya kepada yang bertanggungjawab supaya berusaha seterusnya untuk menjamin terutama kawasan-kawasan yang saya sebutkan ini Permatang Janggus, Permatang Tok Brain, Kampong Padang dan juga Permatang Kuang. Kawasan-kawasan yang tidak mempunyai air cukup bagi bekalan sawah.

Tuan Speaker mengenai Kerja Raya, saya juga nak berterima kasihlah kepada sahabat baik saya, Pengerusi Jawatankuasa Kerja Raya yang dapat menimbang dengan baik permohonan saya sejak tahun 1986, sudah pun dapat dimakbulkan pada tahun 1989 iaitu binaan sebuah jambatan Sungai Tembus yang bernilai \$700 ribu lebih dan juga sebuah jalan raya daripada Bumbung Lima ke Rantau Panjang yang bernilai \$1.128 juta. Walau bagaimanapun, masih ada jalan-jalan yang saya kira perlu dibaiki bukan untuk bangun yang baru tetapi untuk diperbaiki terutamanya daripada Pasir Gebu ke Bakau Tua, daripada Permatang Tok Labu ke Guar Kepah. Ini adalah dua jalan besar, dua hala. Selain daripada itu adalah jalan-jalan kampung yang telahpun saya mengutarakan menerusi soalan bertulis. Saya kurang puashati melihat kepada prestasi terutamanya dalam memperbaiki jalan-jalan kampung. Ada jalan-jalan kampung yang hampir dua tahun tidak diperbaiki terutamanya pada bahu-bahu jalan

dan juga pada dataran jalan yang berlopak-lopak. Ini mengakibatkan keloh-kesah daripada penghuni-penghuni tempatan dan kitalah tempat mereka menghandas sepertimana kata saudara saya Yang Berhormat daripada Permatang Pasir tadi, kita akan jadi sasaran pertama sebelum pergi kepada Pegawai Daerah.

Saya faham bahawa kita mempunyai kewangan yang terhad tetapi walau apa pun terjadi terutamanya dalam memperbaiki jalan-jalan kampung harus kita segerakan kerana penggunaannya adalah masih macam biasa dan kita tidak ada lain-lain jalan yang boleh menampung ataupun nak diganti kepada jalan-jalan tersebut. Yang lebih menyakitkan hati orang-orang kampung ialah bila ada pula agensi-agensi yang ada datang mengorek tetapi tidak mahu mengambus sepertimana sedia kala. Inipun saya mengharap sangat terutamanya kepada agensi – minta maaf – tadi saya terima kasih kepada P.B.A. tetapi kali ini terpaksa minta kerjasama balik. tolonglah baiki semula, jangan korek saja tetapi kambus dengan baik. Di samping itu pihak L.L.N. pun begitu juga dan akhir-akhir ini pihak Telekom. Jadi kita bukanlah nak marah tetapi nak menegur saja supaya dibaiki semula jalan-jalan yang tersebut.

Tuan Speaker, saya pun tak banyak modal lagi. Akhirnya sepertimana yang dimita oleh Yang Berhormat daripada Penanti terutamanya dalam latihan khas kepada belia maupun kepada mereka yang terlibat dalam kesukanan. Saya memang setujuilah terutama kepada permainan bolasepak di Negeri Pulau Pinang yang pada satu ketika dahulu menjadi satu kegiatan yang disegani oleh negeri-negeri yang lain dan disukai oleh semua golongan di negeri kita ini tetapi akhir-akhir ini kita kecundang di banyak hal, di banyak permainan, walaupun kita mempunyai dua Exco untuk mengepalai

pengurusan pasukan tersebut
(gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng):

Singkir sama dia, tukar.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Abdul Razak bin Ismail):

Tidak semestinya kita tukar tetapi kita perlu *backing*, pengorbanan yang lebih juga daripada pihak Kerajaan sendiri dan dalam hal inilah saya merayu agar Kerajaan Negeri akan mengeluarkan peruntukan khas sepertimana negeri-negeri lain buat bagi menjamin prestasi pasukan bola sepak Negeri Pulau Pinang akan balik ke tahap asal. Dengan itu juga saya menyokong usul.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Tuan Speaker, saya bangun di Dewan yang mulia ini bagi mengambil bahagian untuk membahaskan usul Y.A.B. Ketua Menteri mengenai Anggaran Pembangunan 1990. Dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri, Kerajaan Persekutuan telah memberi pinjaman kepada P.D.C. berjumlah \$12,000,000.00 dan kepada M.P.P.P. sebanyak \$5,796,000.00. Dengan ini jumlah peruntukan perbelanjaan pembangunan dalam tahun 1989 dari \$42,371,780.00 meningkat kepada \$60,167,780.00. Jumlah perbelanjaan sebenar untuk pembangunan dalam tahun 1989 dianggarkan oleh Kerajaan adalah sebanyak \$49,151,239.00. Jumlah ini merupakan 81.6% daripada jumlah peruntukan perbelanjaan pembangunan bagi tahun 1989. Oleh kerana keadaan ekonomi negara kita telah pulih dan Negeri Pulau Pinang mempunyai kemudahan asas yang baik di samping kestabilan politik negara, banyak pelabur asing telah

datang ke Pulau Pinang dapat diperbaiki. Ini membuktikan Kerajaan kita adalah sebuah Kerajaan yang bertanggungjawab.

Tuan Speaker, Anggaran Perbelanjaan Pembangunan Kerajaan Negeri dalam tahun 1990 ialah \$60,018,480.00. \$23,611,180.00 daripada jumlah ini digunakan sebagai perbelanjaan pembangunan Jabatan Ketua Menteri. Antara jumlah \$23,611,180.00 ini, \$11,500,000.00 digunakan untuk pengambilan tanah bagi pembangunan industri, iaitu 48.7% daripada jumlah perbelanjaan Jabatan Ketua Menteri. Kita boleh melihat bahawa Kerajaan Negeri adalah aktif dalam usaha membangunkan Negeri Pulau Pinang supaya perusahaan industri negeri ini dapat dibawa ke satu bidang baru. Pada prinsipnya, konsep rancangan ini adalah baik. Akan tetapi, saya berpendapat bahawa rancangan ini ada kemungkinan besar terbantut disebabkan oleh masalah teknikal tertentu. Walaupun jumlah \$11,500,000.00 telah diperuntukkan untuk maksud pengambilan tanah, tetapi kadang-kadang akan menghadapi masalah tertentu yang membabitkan hal undang-undang sehingga ianya ditangguhkan dari segi masa. Oleh itu, anggaran \$11,500,000.00 yang diperuntukkan untuk maksud tersebut barangkali tidak akan dibelanjakan dengan sepenuhnya dalam tahun 1990. Maka saya berpendapat bahawa Kerajaan Negeri harus memperuntukkan separuh daripada anggaran \$11,500,000.00 ini bagi pembangunan lain agar jumlah anggaran ini dapat dibelanjakan dengan sepenuhnya dalam tahun 1990 demi kepentingan rakyat.

Tuan Speaker, dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri Paras II, Kerajaan Negeri akan meminjam sebanyak \$2,600,010.00 daripada Kerajaan Persekutuan untuk membina rumah-rumah kos rendah di Berapit, Permatang Damar Laut dan Taman Tun Sardon. Saya sangat bersetuju Kerajaan Negeri membina lebih

banyak rumah pangsa untuk dijual kepada rakyat berpendapat rendah bagi mencapai konsep 'Penghuni memiliki rumah sendiri'. Saya juga ingin di Dewan yang mulia ini mewakili penduduk-penduduk rumah pangsa Kampong Melayu – kawasan saya, ucapkan terima kasih kepada Kerajaan Negeri kerana memperuntukkan sejumlah \$1,150,000.00 dalam tahun 1990 bagi maksud membaiki lif-lif rumah-rumah pangsa Kampong Melayu dan Padang Tembak serta membaharui dawai rumah pangsa Kampong Melayu.

Tuan Speaker, saya menerima banyak aduan dari penduduk-penduduk rumah pangsa mengenai perkara tiada rumah mayat di kawasan rumah pangsa. Saya berharap jika ada mana-mana pemaju yang hendak membina rumah pangsa yang mempunyai banyak unit pada masa akan datang, pihak yang berkuasa mesti menetapkan mereka membina rumah mayat untuk kepentingan penduduk-penduduk.

Tuan Speaker, saya ingin bangkitkan sekali lagi di Dewan yang mulia ini mengenai pemaju perumahan tidak mohon 'Strata Title' bagi rumah pangsa yang didirikannya dalam tempoh masa yang tetap. Walaupun saya telah membangkitkan soalan ini dalam mesyuarat Dewan yang mulia yang lalu dan telah mendapat janji dari jabatan berkenaan, hendak mengambil tindakan terhadap pemaju perumahan yang tidak mohon 'Strata Title' dalam masa tertentu. Tetapi saya merasa kesal, janji ini masih belum ditunaikan sehingga hari ini. Oleh itu saya terpaksa ulangi soalan ini. Di kawasan saya, ada beberapa kawasan rumah pangsa. Penduduk-penduduk selalu membuat aduan kepada saya mereka tidak dapat terima 'Strata Title' mereka sejak beberapa tahun. Mereka bimbang hak milik unit rumah yang dibelikan tidak ada jaminan dalam segi undang-undang. Ini adalah kerana pemaju perumahan

tidak mohon 'Strata Title' untuk mereka.

Tuan Speaker, adalah penting bagi penghuni rumah pangsa, memiliki 'Strata Title' sendiri. Pernah berlaku kesusahan ekonomi ataupun *bankruptcy* pemaju perumahan, yang kemudiannya menjualkan seluruh rancangan perumahan dan tanah kepada orang-orang lain ataupun dibeku oleh bank.

Akibatnya pembeli-pembeli rumah pangsa telah mengalami kerugian yang besar kerana tiada hal milik dari segi undang-undang. Oleh kerana pernah berlaku kes begini, maka Kerajaan menetapkan pemaju perumahan mesti mohon "Strata Title" bagi pembeli-pembeli rumah pangsa, dalam satu tempoh masa yang ditetapkan, setelah pembinaan dan penjualan rumah pangasanya. Ini adalah satu jaminan kepada pembeli-pembeli. Malangnya, walaupun Kerajaan telah menetapkan syarat-syarat ini, tetapi timbullah kelemahan penguatkuasaan kerana tidak dilaksanakan dengan ketat. Penghuni-penghuni beberapa rumah pangsa dalam kawasan saya, belum lagi mendapat "Strata Title", sehingga hari ini, merupakan satu bukti. Sekiranya Kerajaan hanya menetapkan akta, tetapi tidak dilaksanakan dengan ketat, maka undang-undang semacam sia-sia saja.

Tuan Speaker, penghuni-penghuni rumah pangsa, kebanyakan terdiri dari golongan berpendapatan sederhana dan rendah. Ada di kalangan mereka membeli satu unit rumah dengan wang simpanannya sepanjang umur. Kerajaan harus memberi perhatian berat atas jaminan harta benda mereka. Jabatan berkenaan mesti bertanggungjawab untuk menguatkuasa dan mengambil tindakan terhadap pemaju perumahan yang tidak mohon "Strata Title" dalam tempoh masa yang ditetapkan. Selain dari itu, jabatan berkenaan mesti pastikan semua

pemaju pernah mohon "*Strata Title*", bagi pembeli-pembeli rumah pada masa akan datang. Saya berharap saya tidak akan membangkitkan soalan ini lagi di mesyuarat di Dewan yang mulia ini.

Tuan Speaker, lagi satu soalan yang saya akan bangkitkan di Dewan yang mulia ini ialah mengenai masalah banjir yang semakin serius di Negeri Pulau Pinang. Masalah banjir ini pernah dibangkitkan oleh banyak Ahli Yang Berhormat di Dewan yang mulia ini beberapa hari lalu. Jalan menunjukkan banjir di Pulau Pinang telah menjadi satu masalah yang semakin teruk yang boleh mengancam kehidupan rakyat. Saya ingin mengkaji masalah ini dengan lebih mendalam.

Tuan Speaker, Ahli Exco dari Kawasan Telok Kumbar memberitahu Dewan yang mulia ini bahawa masalah banjir di Pulau Pinang disebabkan oleh beberapa faktor-faktor yang paling utama ialah pembangunan rancangan perumahan menyebabkan kekurangan kemudahan pengaliran seperti air sungai, parit, sistem pengaliran dan sebagainya. Ini juga bererti pembangunan tempatan dan semakin banyak pembinaan perumahan telah mengakibatkan kekurangan sistem pengaliran sehingga menjadikan banjir. Sekiranya alasan seperti ini boleh diasas, maka apa yang perlu dibuat untuk mengatasi masalah banjir dengan sepenuh-penuhnya atau mengekalkan banjir daripada menjadi lebih teruk ialah menghentikan pembinaan lebih banyak perumahan.

Tuan Speaker, rancangan pembangunan perumahan di negara jiran kita, iaitu Singapura, adalah jauh lebih pesat daripada Pulau Pinang. Lebih lima belas tahun dahulu, kadang-kadang ada berlaku banjir di Singapura apabila pembangunan perumahan negara itu belum mencapai ke tahap hari ini. Pada hari ini, jarang

kita mendengar banjir yang serius berlaku di kawasan perumahan. Dari fakta pembangunan perumahan dan banjir dapat dicegah di Singapura, membuktikan bahawa banjir bukan saja tidak akan menjadi semakin serius tetapi juga boleh diatasi semasa Kerajaan melaksanakan pembangunan perumahan. Apa yang boleh dibuat oleh Singapura, tiada alasan bagi Kerajaan Pulau Pinang tidak boleh. Kalau demikian, mengapa masalah banjir telah menjadi semakin serius berikutan pembangunan perumahan yang pesat? Kenapa kenyataan yang tidak rasional boleh dibuat oleh Ahli Exco Kawasan Telok Kumbar.

Tuan Speaker, mengikut pengalaman saya sebagai orang yang bukan profesional, saya juga boleh memahami 'Faktor manusia' yang menyebabkan banjir yang serius ini. Maklumlah semua orang, Kerajaan Negeri dan *Local Government* mempunyai Jawatankuasa Perancangan Pembangunan Bandar dan Kampung, Jabatan Kerja Raya, Jabatan Pengairan dan Saliran dan lain-lain Perbadanan yang khusus. Sebelum mendapat kelulusan oleh Kerajaan, pelan rancangan perumahan seseorang pemaju mesti memperoleh persetujuan daripada perkara-perkara seperti *engineer*, *akitek* dan *planner* dari Jabatan-jabatan Kerajaan tersebut bahawa pelannya telah memenuhi pelbagai *standard*.

Sekiranya sesuatu pelan perumahan telah diakui dan diluluskan oleh Jabatan-jabatan Kerajaan Negeri dan *Local Government* serta pakar-pakar pembinaan, kenapakah banjir bukan saja berlaku di kawasan perumahan ini bahkan di sekitar kawasan ini setelah persiapan pembangunan perumahan ini? Kita mahu bertanya apakah *standard* digunakan oleh Jurutera-jurutera Jabatan berkenaan untuk meluluskan pelan perumahan berkenaan? Adakah mereka menimbang kesesuaian sistem

pengaliran, parit, sungai, bukit dan persekitaran georafikal di kawasan perumahan? Jikalau ya, mengapa banjir yang serius boleh berlaku di banyak kawasan pembangunan perumahan

Tuan Speaker, tidak boleh dinafikan bahawa masalah banjir yang semakin serius di Pulau Pinang ini boleh dikatakan disebabkan oleh pakar-pakar pembinaan yang tidak bertanggungjawab dari Jabatan-jabatan Kerajaan Negeri dan *Local Government*. Jikalau tidak, mengapa boleh berlaku masalah banjir yang serius ekoran pengakuan mereka terhadap plan pembinaan rumah yang sempurna dan baik? Mengapa masalah ini tidak berlaku di Singapura? Pakar-pakar pembinaan Kerajaan ini kebanyakan hanya duduk di pejabat berhawa dingin untuk mengkaji pelan-pelan perumahan. Adakah mereka pergi ke kawasan perumahan untuk membuat penyelidikan sendiri? Tambahan pula, akitek-akitek yang diupah oleh setengah pemaju perumahan swasta akan berjimat cermat dalam perbelanjaan pembinaan demi kepentingan pemaju. Keadaan begitu telah menyebabkan kecuai dalam pembinaan kemudahan asas di sekitar kawasan, khasnya sistem pengaliran, malahan ianya tidak memenuhi syarat-syarat pembinaan rumah yang ditetapkan oleh *Local Government*. Ini juga merupakan punca asas banjir Pulau Pinang menjadi lebih teruk berikutan penambahan pembinaan rumah.

Tuan Speaker Speaker, satu lagi faktor yang menyebabkan semakin teruknya banjir di Pulau Pinang ialah kekurangan satu rancangan yang menyeluruh bagi jabatan-jabatan berkenaan Kerajaan Negeri dan Kerajaan-kerajaan Tempatan membuat kelulusan terhadap pelan pembinaan rumah oleh pihak swasta. Dengan perkataan lain, setiap pelan pembinaan rumah oleh pemaju swasta cuma menimbangkan sistem pengaliran dan sistem perhubungan di

kawasan perumahannya sendiri. Ini adalah satu perkara yang boleh diterima. Tetapi, *engineer*, perancang – perancang dan lain-lain pakar di jabatan berkenaan Kerajaan Negeri dan *Local Government* harus memerhati sama ada sesebuah kawasan perumahan selaras dengan sekitar kawasannya dari segi sistem perhubungan dan sistem pengaliran, supaya tidak berlaku kawasan perumahan ini mempunyai sistem pengaliran dan perhubungan yang sempurna tetapi sebaliknya menjejaskan sistem perhubungan dan pengaliran yang pada asalnya juga baik di sekitar kawasan ini. Akibatnya sistem perhubungan dan pengaliran di semua kawasan perumahan, sekitar kawasan ini tidak berfungsi. Malangnya, Rancangan Perumahan Negeri Pulau Pinang telah meningkatkan taraf serius banjir di kawasan perumahan berkenaan disebabkan kekurangan rancangan yang menyeluruh bagi Kerajaan Negeri.

Tuan Speaker, Ayer Itam, Paya Terubong dan Thean Teik Estate yang taraf airnya amat tinggi telah berlaku banjir yang serius apabila hujan lebat turun satu atau dua jam. Ini sungguh menghairan kita. Pada 12 April lalu, banjir berlaku di Taman Thean Teik sampai 3, 4 kaki hingga 7, 8 kaki. Banjir ini bukan saja mengakibatkan kerugian terhadap harta benda penduduk-penduduk, tetapi juga mengancam keselamatan nyawa. Kerajaan juga perlu menambahkan anggaran perbelanjaan untuk memperbaiki kerosakan jalanraya, titi dan jambatan dan lampu-lampu jalan.

Tuan Speaker, setelah banjir serius berlaku di Thean Teik Estate dan Paya Terubong pada 12 April yang lalu, saya dan pegawai-pegawai Jabatan Pengaliran dan Saliran telah membuat satu lawatan ke Thean Teik Estate dan Paya Terubong pada bulan Mei. Kami telah menyelidik keadaan banjir Sungai Dondang yang menghubungi Paya Terubong dan Thean Teik

Estate. Pegawai jabatan itu memberitahu saya bahawa jabatannya tidak ada peruntukan yang cukup untuk memperdalamkan sungai ini kerana perbelanjaan bagi projek berkenaan adalah besar.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri akan memperuntukkan sebanyak \$6,608,610.00 kepada Jabatan Pengairan dan Saliran dalam tahun 1990 untuk maksud perbelanjaan pembangunan sepanjang tahun. \$3,108,400.00 daripada jumlah ini digunakan untuk pencegahan banjir dan mendalam dan membaiki sungai. Tetapi, peruntukan ini tidak termasuk mendalam dan membaiki Sungai Dondang dari Paya Terueng ke Thean Teik Estate. Saya berharap Kerajaan Negeri memberi perhatian berat atas perkara ini.

Tuan Speaker, banjir telah membawa kesengsaraan dan kesusahan kepada rakyat. Ini tidak akan dirasai oleh *engineer* dan *planner* yang duduk di dalam pejabat *air-cond room*. Oleh itu saya ingin menyeru *engineer*, akitek, *planner* di Jabatan Kerajaan dan *Local Government* boleh pergi ke kawasan banjir walaupun pada larut malam untuk menyaksi sendiri apabila berlakunya banjir, seperti yang dilakukan oleh Pegawai Daerah Timur Laut Encik Ahmad bin Salleh dan Y.B. Datuk Kamaruzzaman bin Shariff, Setiausaha Kerajaan, barulah mereka boleh merasa kesengsaraan yang dibawa oleh banjir kepada rakyat. Di samping itu, mereka boleh sedar betapa serius bencana alam yang diakibatkan kerana kelalaian dan tidak sungguh mereka meluluskan pelan pembinaan rumah berkenaan. Ini akan membantu mereka untuk meluluskan sesuatu pelan pembinaan rumah dengan lebih bersungguh-sungguh dan lebih ketat lagi supaya rancangan perumahan Pulau Pinang dapat mencapai matlamat tidak berlaku bagi banjir walaupun lebih banyak rumah dibina,

seperti Singapura. Apa yang boleh dilakukan oleh Singapura, juga boleh dilakukan oleh Negeri Pulau Pinang. Jikalau *engineer, planner*, akitek di negeri kita tiada berkeyakinan dan tidak cukup pengetahuan, Kerajaan harus menghantar mereka ke negara jiran untuk belajar dan mengkaji. Kerajaan harus mengambil tindakan terhadap pakar-pakar pembinaan yang tidak bertanggungjawab ini.

Tuan Speaker, kemajuan tempatan, kepesatan pembangunan perumahan harus berseimbangan *ratio* dengan kebahagiaan hidup rakyat. Jika tidak, kemajuan dan kemakmuran ini tidak akan membawa makna. Oleh itu, jika sesuatu rancangan perumahan hanya memajukan tempatan saja tetapi sebaliknya membawa kesusahan kepada rakyat kawasan perumahan dan sekitarnya, maka pelan pembinaan rumah seperti ini tidak harus diluluskan. Kerajaan tidak boleh mengorbankan kestabilan hidup rakyat untuk membawa kemajuan dan kemakmuran seperti ini. Ini bukan satu perkara yang dibuat oleh Kerajaan yang bertanggungjawab. Saya berharap Kerajaan Negeri dapat merancang satu pelan yang menyeluruh dan memberi peruntukan yang cukup untuk mengatasi masalah banjir yang serius ini demi kepentingan rakyat Pulau Pinang.

Akhirnya, saya ucapkan terima kasih kepada Tuan Speaker memberi peluang kepada saya untuk membahaskan usul Y.A.B. Ketua Menteri mengenai Anggaran Pembangunan 1990. Saya sekali lagi menyokong usul Y.A.B. Ketua Menteri.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan 15 minit untuk minuman ringan.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.01 petang.

Dewan disambung semula jam 4.24 petang.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Boey Weng Keat):

Tuan Speaker, saya menyokong usul ini dan ingin untuk mengambil bahagian dalam perbahasan mengenai Anggaran Pembangunan 1990 yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri. Saya faham Kerajaan Negeri akan menitikberatkan pembangunan di Seberang Perai. Ini adalah satu dasar, dasar ini tepat, kebanyakan tempat di Seberang Perai terdapat banyak kawasan yang tidak berapa maju lagi. Oleh itu saya berharap Kerajaan Negeri akan menjalankan lebih banyak lagi projek pembangunan sosio-sivik di kawasan luar bandar. Untuk membaiki keadaan hidup di luar bandar bagi meningkatkan taraf hidup rakyat di Pulau Pinang. Selain daripada itu, saya berpendapat bahawa Kerajaan Negeri haruslah berusaha untuk memperuntukkan lebih peruntukan bagi menjalankan kerja-kerja *maintenance* ke atas jalan-jalan, parit-parit, pembentung, titi, balairaya, padang permainan dan taman rekreasi di bandar yang lebih maju itu. Saya harap Kerajaan Negeri akan terus melaksanakan lebih projek pembangunan sosio-ekonomi dan sosio-sivik di luar bandar, akan tetapi Kerajaan Negeri harus menjalankan kerja-kerja *maintenance* di kawasan-kawasan bandar yang sudah maju juga. Perkara ini mustahak sebab projek-projek yang telah siap itu akan jadi buruk keadaannya. Projek ini akan jadi "eye-sore" nanti kalau tiada *maintenance*. Walau bagaimanapun saya harap bahawa pembangunan di bandar dan di luar bandar itu harus seimbang untuk meningkatkan taraf hidup dan mutu hidup rakyat di seluruh Negeri

Pulau Pinang.

Tuan Speaker, pada dua, tiga hari ini ucapan Yang Berhormat Ahli Kampong Kolam Encik Lim Kit Siang boleh dikatakan sama sekali tidak ada kena-mengena dengan Rang Undang-undang Perbekalan dan Anggaran Pembangunan untuk tahun hadapan. Di dalam ucapan beliau semuanya hentam orang saja. Orang lain buat apapun semua salah, tak betul, hanya cakap beliau saja yang betul. Beliau hentam orang lain, kritik orang lain, hina orang lain, memandang rendah kepada orang lain rasa seronok. Beliau main politik – boleh, orang lain main politik – tidak boleh, tapi bila kita sedikit kritik – lompat. Inilah sikap beliau.

Tuan Speaker, Yang Berhormat Ahli Kampong Kolam masa dahulu hentam Tengku – teruk, kritik Tengku pun teruk, sekarang puji Tengku. Beberapa tahun dahulu, beliau di Melaka buat satu Majlis "Happy Birthday Tengku". Saya berasa hairan. Apa ini? Yang Berhormat Ahli Kampong Kolam itu *report*, Tengku seorang pemimpin UMNO, Lim Kit Siang, DAP, buat majlis *Happy Birthday* pula!

Dalam dua, tiga hari ini Yang Berhormat Ahli Kampong Kolam dalam Dewan yang mulia ini selalu saja berulang-ulang kata "hak-hak asasi dan demokrasi" dan juga berulang-ulang kata-kata, "ini pendirian saya, itu pendirian saya," orang lain tak ada pendirian, sungguh *egoistic*. Apakah itu pendirian saya? Itu pendirian DAP. Dari sini dapatlah kita tengok DAP tak ada pendirian juga. Semua itu pendirian Kit Siang. Ini demokrasi dalam DAP. Ada siapa yang berani mengkritik ataupun berlainan pendapat dengan beliau? Tunggulah apa akibatnya nanti. Inilah hak-hak asasi. Dia cakap betul, anda cakap tak betul. Pendapat dia betul, pendapat orang lain, salah semuanya. Inilah dengan izin "*preaching*" beliau tentang

hak-hak asasi dan demokrasi.

Tuan Speaker, baiklah sekarang kita baca sedikit sejarah politik di Malaysia. Dahulu dalam DAP ada Richard Ho, Goh Hock Guan, Fan Yew Teng, Yap Ghim Guan, Chan Teik Chan dan tokoh-tokoh lain. Satu demi satu keluar dari DAP, sebab tidak ada demokrasi lagi dalam DAP. Sekarang DAP jadi parti *action*, parti angkuh. Apa mereka keluar dari DAP? Kenapa hak-hak asasi dan demokrasi tiada lagi dalam DAP.

Satu perkara dalam sejarah lagi iaitu satu perjumpaan sulit diadakan di antara MCA dan DAP pada bulan Mac 1971. Dalam perjumpaan sulit ini, DAP kemukakan tiga syarat:-

- 1) seorang pemimpin DAP dilantik jadi Timbalan Presiden MCA.
- 2) MCA mesti beri jaminan bahawa 3 orang Ahli Parlimen DAP diberi jawatan Menteri Persekutuan.
- 3) MCA mesti beri jaminan bahawa 2 atau 3 orang Ahli Parlimen DAP dilantik jadi Timbalan Menteri.

Ini adalah sejarah. Ahli-ahli Yang Berhormat semua boleh baca buku ini, ada di sini dalam bahasa Tionghua. Sekian, terima kasih.

(Ahli Kawasan Pengkalan Kota masuk ke Dewan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Itu saja! saya masuk, sudah takut?
..... (ketawa).

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahya bin Ahmad):

Tuan Speaker, saya bangun mengambil

bahagian dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri Pulau Pinang mengenai Anggaran 1990. Saya menyokong anggaran yang dibentangkan oleh Y.A.B. berjumlah \$60,180,480.00.

Tujuan anggaran pembangunan ini ialah untuk membangun terutama sekali seperti mana yang disarankan oleh Yang Amat Berhormat bagi kawasan pembangunan di luar bandar. Adalah menjadi harapan kita setiap perancangan peruntukan-peruntukan mengikut kepala yang telah dibentangkan ini akan dapat dijalankan sepertimana yang telah dijalankan pada masa-masa yang lalu. Kerana adalah *pattern* Kerajaan kita. Oleh yang demikian, saya tidak lupa terutama sekali kepada Y.A.B. Ketua Menteri sebagai Ketua Menteri Pulau Pinang, adalah sebagai ketua pentadbiran bagi Negeri Pulau Pinang, yang mempunyai jentera-jentera yang terdiri daripada pegawai-pegawainya daripada Setiausaha Kerajaan Negeri, Yang Berhormat Pegawai Kewangan Negeri dan Pengarah Tanah dan Galian sebagai *Ex-Officio* Kerajaan Negeri ini yang sama-sama memainkan peranan bagi memajukan Negeri Pulau Pinang ini, termasuklah juga di bawah pegawai-pegawai yang saya sebutkan tadi ramai lagi pegawai-pegawai di bawah pegawai-pegawai yang saya sebutkan tadi ramai lagi pegawai-pegawai di bawah termasuklah Pegawai Pembangunan, Pegawai Kemajuan Negeri Pulau Pinang, Pegawai-pegawai Daerah di kelima buah daerah di seluruh Negeri Pulau Pinang ini dan seterusnya kakitangan-kakitangan dalam Jabatan Kerajaan yang berkenaan.

Kita pihak wakil-wakil Kerajaan amat berbangga dan ingin mengucapkan tahniah dan terima kasih kepada pegawai-pegawai ini yang telah bekerja kuat selama ini menjalankan segala keputusan-keputusan yang dibuat oleh Dewan ini bagi kepentingan rakyat, untuk rakyat, kerana kita semua rakyat. Dalam Dewan ini pun kita

rakyat, sama ada dia Ketua Menteri, sama ada dia Datuk Speaker, sama ada dia wakil rakyat, sama ada dia Pegawai Kanan ataupun tidak, semua kita adalah rakyat. Jadi peruntukan anggaran yang dibuat ini adalah untuk rakyat jadi termasuk kitalah, tapi kita wakil rakyat, nasib baik sikit jadi wakil rakyat, lebih sikit saja, tapi yang sebenarnya sama, tiada perbezaan (gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng):

Kena bayar cukai juga.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Ya, kena bayar cukai juga, tapi sebagai wakil rakyat, dia lebih sikit. Untuk elaun wakil rakyat dia tak payah bayar, tapi dia buat berniaga kenalah. Macam wakil Bagan Jermal, sebab itu dia buat berniaga, dia kenalah. Tak boleh lari, kalau ada banyak, lagi kena, sebab itu kita mesti ingat untuk cukai itu masuk dalam Perbendaharaan Kerajaan diberi kepada rakyat, kerana duit itupun duit rakyat juga. Untung atau rugi adalah daripada rakyat kepada rakyat. Inilah yang dikatakan demokrasi. Jadi tak timbullah soal hak asasi manusia dan sebagainya. Biarlah kita serah kepada Kerajaan Persekutuan, Kerajaan Negeri cuba melihat untuk membangun rakyat di Negeri Pulau Pinang ini. Jadi oleh sebab itu saya ingin memberi penghargaan, kalau tadi wakil daripada Paya Terubong menyatakan Pegawai Daerah Timur Laut datang tengah malam kerana air bah, saya baru minggu yang lalu saja lima buah rumah kedai sederet terbakar, Pegawai Daerah kita tak ketinggalan juga, Tuan Haji Abdul Razak bin Yahaya. Daripada 3.50 pagi bersama-sama saya sehingga pukul 6.00 pagi. Pagi-pagi pula sebelum pukul 8.00, Setiausaha Kerajaan tiba pula melihat tetapi tak nampakpun wakil

rakyat yang lain daripada wakil rakyat Kerajaan?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng):

Boleh buat penjelasan?

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Ya, boleh. Saya bagi jalan, saya tak hairan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng):

Apabila Yang Berhormat pergi ke sana, adakah Yang Berhormat padam api atau tengok saja?

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Sebagaimana yang kita maklum, kita ini bukan pakar padam api, pemadam api ialah kerja bomba. Kita nak lihat bomba berjalan dengan baik, mana tempat yang perlu kita kata "Ah, di sini perlu didahulukan". Itu tujuannya untuk mengarah. Bila pergi sana jadi pengarah.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng):

Selalunya bila ahli bomba "tembak" sini, *you* pergi kacau untuk "tembak" sana sini, dia nanti lari sini, lari sana, nanti api merebak lagi kuat (gangguan).

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Itulah saya belum habis bercakap lagi, kita harus terima kasih kepada pihak bomba.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan, barangkali D.O. untuk Ahli

Barisan Nasional saja. Baru-baru ini kita baru cakap dengan D.O. Timur Laut, Encik Ahmad Salleh – semasa kebakaran di rumah Jalan C. Y. Choy, tak nampakpun muka Ahmad Salleh. Beliau puji Encik Ahmad Salleh pergi malam tapi masa kebakaran di Jalan C. Y. Choy, tak nampak. Barangkali dia tak beritahu, mungkin di tempat Barisan Nasional dia beritahu, di tempat lain dia tak beritahu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Penjelasan. Yang Berhormat ada panggilkah? Yang Berhormat ada beritahukah? Kalau tak bagi tahu dia orang tak tahu. Kalau Yang Berhormat ada telefon. “D.O. di sini ada kebakaran.” Dia mesti mari. Kalau tak telefon mana dia tahu.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Terima kasih, saya ingin tanya, adakah pihak Yang Berhormat ataupun pihak berkenaan bagi tahu kepada Pegawai Daerah. Kalau bagi tahu. Insyaallah (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ini terpulang kepada bomba dan lain-lain, bukan Wakil Rakyat beritahu kepada D.O. Itu kerja D.O., jikalau ada masalah di tempat beliau mesti diberitahu oleh beberapa pejabat yang berkenaan.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Terima kasih.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Kita orang dapat kerjasama dengan D.O.

Tuan Speaker:

Sudah, sudahlah.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Terima kasih, kerana sepatutnya kita nak kerjasama, kena bagi tahulah. Tanya tuan doktor kita yang ada di sini, kalau awak sakit pergi jumpa doktor, “Saya sakit tuan”. Kemudian duduk, doktor pun tengok, tengok atas bawah-atas bawah, diapun tak tahu nak buat apa” (ketawa). Tuan doktor nanti tanya “Sakit apa”? Kitapun beritahu – batuk atau sakit perut. Dia pun baru periksa, bila periksa, dia bagi ubat batuk. Ini yang saya tahu. Betul tak betul doktor? (ketawa). Kalau awak duduk diam saja, mana doktor tau. Sama juga dengan perkara ini, kena bagi tahu pada kawan kita.

Jadi kita dah dapat Bomba dari kawasan Balik Pulau sendiri, daripada Jalan Tengah dan juga daripada Ibu Pejabat, Perak Road hadir dalam masa 11/2 jam – selesai. Jadi tak perlu lagi kita nak arah. Kalau kita nak arah – cuma kita tengok, macamana sebab rumah yang pertama api terlampau kuat terbakar kerana tayar dalam kedai, jadi terpaksa kita suruh pecah pintu dulu sebab pintu itu pintu besi, amat sukar kerana sekarang ini banyak orang buat pintu besi, untuk Pihak Bomba nak pecah, tapi Alhamdulillah dapat juga. Inilah saya nak bangkitkan. Satu oleh sebab menyentuh berkenaan dengan kebakaran ini, saya haraplah dengan pembangunan ini Kerajaan kita buat satu peraturan. Saya ingat memang sudah ada peraturan.

Saya difahamkan punca kebakaran ini daripada kedai motor, daripada kedai motor melarat ke kedai pajak gadai. Daripada kedai pajak gadai ke kedai basikal, kedai motor dan

juga kedai emas. Jadi ini satu perkara yang berbangkit daripada kedai motor. Lesen motor ini saya difahamkan untuk jual motor tapi orang buat jual motor, dia terus buat membaiki motor. Kita tak tahu sama ada kedai ini dikeluarkan lesen, lesen jual motor atau sama membaiki motor. Sebab itu saya minta pihak-pihak yang berkuasa berhubung dengan pemberian lesen ini supaya selalu menguatkuasa, supaya tidak berlaku pencemaran kerana dengan membaiki motor, selain daripada tempat itu kotor, pencemaran alam, bising dan merbahaya seperti berlaku kebakaran. Kita harap Pihak Berkuasa sama ada Kerajaan Tempatan ataupun Jabatan-jabatan yang berkenaan supaya sentiasa membuat penyemakan. Kalau boleh saya syorkan undang-undang negara kita menentukan sesuatu kawasan sama ada sepertimana perdagangan, perniagaan, kediaman dan sebagainya supaya usaha-usaha membaiki motor ataupun perkara-perkara yang boleh mendatangkan pencemaran patutlah ditempatkan pada satu tempat, dizonkan seperti Free Trade Zone supaya tidak berlaku pencemaran dan berlaku kemalangan seperti yang berlaku ini. Kalau kawasan itu kawasan membaiki motor, motokar, kita zonkan ke suatu tempat. Jadi kalau orang datang ke Pulau Pinang, kalau kereta mereka rosak, di sini kita nak perbaiki. Kerana saya pernah buat lawatan ke Singapura cara persendirian, kawan saya banyak, anak murid saya pun banyak pergi ke Singapura buat berniaga. Mereka buat roti, mula-mula mereka buat dalam kampung, oleh sebab pembangunan begitu pesat di Singapura, Kerajaan Singapura minta supaya mereka ini ditempatkan ke satu tempat. Bila saya melawat kali keduanya, selepas lawatan pertama dalam kampung itu, bukan main cantik sederet. Saya ingat saya bawa juga Encik Liang Thau Sang – kita melawat sana sekali. Bila kita tengok roti saja, nak makan roti, lepas satu kedai ke satu

kedai tak larat nak makan. Kemudian tempat membaiki motokar, motokar saja, jadi dizonkan. Kita harap Pulau Pinang juga dapat mengikut kerana kita tahu banyak Ahli-ahli Exco melawat sambil belajar keluar negeri, termasuk Eropah, Timur Tengah, Jepun termasuk Thailand. Semuanya ini perlulah kita ambil perhatian, dapat kita belajar dan membuat sedikit perubahan. Itu harapan saya.

Sepertimana tadi pihak pembangkang ada membuat tuduhan Pegawai Daerah buat gelanggang tenis di depan kediamannya, duit datang dari mana? Saya ingat tak usah soal pasal duit sangat. Saya cuma nak syor dalam hal ini kita lantik Yang Berhormat jadi kawan baik saya daripada Pengkalan Kota jadi Kapten Tenis kerana permainan tenis, oleh kerana Wakil Rakyat ini kurang *exercise*, kita kenal main tenis. Kita nak main lain, susah. Kebanyakan kita ini orang tua.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Main golf.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Golf tak usahlah, teruk sangat, kita main tenis cukup. Jadi Yang Berhormat akan jadi Kapten, semua kita wakil rakyat akan jadi ahli, kita pergi main tiap-tiap 2 atau 3 bulan sekali, kita melawat tiap-tiap daerah, kita ada 5 daerah kawasan. Saya harap kalau ada pejabat-pejabat atau rumah Pegawai Daerah yang belum ada lagi gelanggang tenis, atau *tennis court*, buatlah segera (ketawa).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Dia marah.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Tak boleh marahlah sebab kita lantik dia jadi Kapten, tujuan nak jaga kesihatan. Kalau nak kontrak (gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng):

Penjelasan boleh?

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Duduk! saya tak beri jalan. Duduk! kalau nak kontrak, kontrak pun ada sekarang. Kita tahu, dia mahu, dia bangun itu nak minta kontrak. Tak apa, kita bagi, duduk! (ketawa). Jadi kita harap dengan cara itu kita akan dapati Ahli-ahli Dewan kita semua sihat dan datang ke sini dengan fikiran yang sihat, bila badan sihat fikiran pun sihat (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan!

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Duduklah! Saya ingat tak payahlah buang masa saja. Saya nak sudahkan ini. Saya ingat saya nak selesaikan Dewan pada petang ini juga.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan!

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Tak payah!

Tuan Speaker:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota, sila duduk!

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Jadi inilah harapan saya. Saya ingat beliau terima cadangan saya untuk jadi Kapten.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan, inilah kelakuan Ahli Barisan Nasional, oleh kerana ini bukan perkara yang *funny*. Ini adalah perkara yang penting salahguna kuasa. Jikalau kelakuan sebegitu, pegawai mesti ikut juga – salahguna kuasa, bagi *encouragement* lagi.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Kita bukan salahguna kuasa. Kita biasa dengar Y.A.B. Dato[™] Seri Dr. Mahathir hendakkan wakil-wakil rakyat kita ini kalau boleh pagi-pagi dia bangun dan berjalan menyihatkan badan supaya dapat fikiran sihat dapat bekerja untuk rakyat. Main tenis dan sebagainya. Jadi kalau boleh nak main golf pun boleh juga, tapi golf ini *standard*nya tinggi. Kita wakil rakyat tak usah mainlah, cukup kita main tenis (ketawa – gangguan).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Datuk Rahman bolehlah.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Datuk Rahman tak apalah sebab di Sungai Petani banyak cinta golf – padang golf dia tahu. Jadi sebab itu saya haraplah Yang Berhormat

jangan kata, kita salahguna kuasa. Jadi kita harap jadi Kapten, kita pergi dan kita minta lawandengan pasukan-pasukan di kawasan yang berkenaan. Jadi saya tak mahu nak panjangkan perkara itu, jadi saya dah sebutkan tadi.

Di samping itu perlulah juga saya menyentuh berkenaan dengan peruntukan duit yang digunakan ini, kadang-kadang ada dapat duit daripada Persekutuan secara langsung. Saya ingat Yang Berhormat patut tarik balik cakap "Tok nenek". Kalau orang dulu-dulu, dia ambil kertas, nak bertumbuk dia genggam-genggam kertas itu, dia kata "Ini kepala pak aku, ini kepala pak hang, kalau berani pijaklah," Takut, dia lari begitu saja, Jadi kita tak mahu perkara sebegitu. Jadi saya ingat patut minta maaf kepada Tuan Pegawai Daerah, Butterworth dari segi moral, dari segi bahasalah kata.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tidak, saya tunggu jawapan..

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Ialah, patut mahu minta maaf sebab pegawai yang berkenaan tidak dapat memberi jawapan di sini, kita kata "Tok nenek" di sini, tak baguslah (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Saya tunggu jawapan darinya dulu.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Saya cakap ini cari segi bahasa, dari segi moral, dari segi adab. Itu kesopanan, jadi kebudayaan orang Melayu perkara semacam itu dia cukup marah tu. Kalau dahulu ini dia lari

tak mahu pijak, pijak "pasanglah", siapa berani pijak dia "pasang".

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ini adalah ancaman.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Bukan ancaman, itu saya cerita. Jadi sebab itu kita harap bahasa, cara-cara kita nak menyentuh, nak apa kata salahguna kuasa, salahguna – duit tak apa boleh kata, tapi kalau sampai "Toknenek dalam kuburpun dia bangkit" – susah. (ketawa).

Begitulah juga saya rasa, saya sentuh sikit dalam projek-projek, saya harap macam Jabatan Parit dan Saliran mempunyai peruntukan yang telah diperuntukkan, jadi saya tak payah sebut sebab kawan-kawan semua sudah sebut. Jadi saya tengok dalam peruntukan ini ada cadangan membaiki, mendalam sungai dan sebagainya. Saya tengok sungai-sungai di kawasan saya ini lama sangat tidak dibaiki atau tidak diperdalamkan. Jadi kita haraplah supaya buat satu pengkajian supaya diperdalamkan dan banyak pokok-pokok buluh, sampah-sampah sarap dalam sungai ini. Saya masih ingat lagi, masa saya budak-budak dahulu, saya selalu pergi mandi dalam sungai ini, boleh kata dalam masa setahun dia nanti pancang kayu bakau, tetapi sekarang saya tak nampak langsung. Jadi saya haraplah usaha-usaha ini dibuat. Begitu juga dalam soalan saya berhubung dengan memperbaiki sungai ini, Inshaallah kita sudah dapat akuan, saya minta supaya di-segerakan agar dapat memberi pembangunan kepada masyarakat kita di kawasan yang berkenaan. Juga saya ada bangkit dalam soalan saya, soalan lisan berhubung dengan batu-batu yang menonjol-nonjol atau sebagai "bisul" kita

kata atau “busut” di kawasan Jalan Tun Sardon, sebab boleh dikata, hari-hari saya berjalan di situ. Jadi saya nampak amat merbahaya dan banyak orang bersungut. Saya ingat dalam surat khabarpun dua atau tiga kali sudah dimasukkan, jadi kurang mendapat perhatian. Jadi saya haraplah dengan adanya peruntukan pembangunan akan dapat diperbaiki lagi kerana sekali kalau boleh dipotong, diteruskan bukit itu, dijadikan kawasan sepertimana yang kita tengok di kawasan-kawasan lebuh raya yang dibuat begitu cantik. Pada masa dahulu, mula-mula dibuka, tak ada orang yang lalu, takut, macam-macam lah, penyamun pun ada dan sebagainya. Tapi hari ini. Alhamdulillah, pukul 3.00 pagi kita balikpun ada lagi kereta lalu di jalan itu dengan tidak ada sebarang ketakutan. Sebab itu kita dapati banyak batu-batu ini jatuh masuk dalam parit itu, bertambah pula dengan pasir, akhirnya ia bertakung dan bila hujan jalan jadi parit dan parit jadi jalan ... (ketawa). Betul, ini memang kenyataan. Jadi banyak kawan-kawan kita bercakap pasal ini, banyak sangat. Saya amat khuatir kerana kadang-kadang bila hujan saya pergi ke Telok Bahang, tengok pokok jatuh, sapai seminggu tak siapa yang pergi potong pokok-pokok itu. Jadi terpaksa wakil rakyat, kita wakil rakyat, kita bertanggungjawab untuk rakyat kita pun telefon bagi tahu tidak payah tunggu orang telefon. Kita kena telefon. Itu sebab kita (gangguan).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng):

Tak ambil gambar?

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahya bin Ahmad):

Gambar memang ada, kalau nak tengok – banyak. Jadi tidak payahlah saya tunjuk. Jadi memadailah saya bercakap di sini. Saya harap

pada masa yang akan datang kalau berlaku ribut, hujan, ada pasukan yang pergi melihat untuk mencuci kawasan-kawasan itu.

Di samping itu juga saya meminta supaya ada satu dua titi yang patut kita buat kerana kawasan ini ramai pelancong-pelancong yang lalu. Baru-baru ini oleh sebab kena air bah ianya pecah, tetapi Alhamdulillah dengan adanya tiang-tiang elektrik sekarang daripada kayu ditukar kepada simen. Jadi tiang-tiang ini saya tulis surat kepada pihak L.L.N. dia bagi 50 batang untuk dijadikan titi dan mereka sendiri yang berusaha, sebagai “Minggu Hari Terbuka L.L.N.” dan mereka sendiri pergi buat dengan kerjasama pasukan tentera Wataniah. Alhamdulillah, titi ini pun sudah siap, tetapi titi ini titi kayu sementara untuk motosikal, basikal dan pejalan kaki. Apa yang menjadi harapan saya, saya harap titi ini dapat dibina titi konkrit yang boleh lori dan kereta lalu, menyambungkan di antara kawasan kampung nelayan dengan Kampong Pukat Awai. Jadi di situ menjadi kemudahan oleh sebab dengan adanya hotel bertaraf antarabangsa di sana, iaitu *Penang Mutiara Beach Resort*. Jadi banyak sekarang pelancong-pelancong yang lalu-lalang di kawasan itu dan berkelah. Jadi haraplah ini akan mendapat peruntukan.

Di samping itu, sebuah Pejabat Pos nak didirikan. Memang saya dengar kata nak buat. Saya harap boleh disegerakan sebab Pejabat Pos ini perlu satu kawasan tanah. Tanah ini di dalam kuasa Kerajaan Negeri. Saya haraplah Kerajaan Negeri akan memberi kerjasama untuk memberi tanah kepada pihak Pejabat Pos kerana Pengarahnya sendiri telahpun bersetuju dan Pegawai Pembangunan di Kuala Lumpur pun telah bersetuju untuk memberi peruntukan Pejabat Pos di kawasan ini.

Lagi satu, saya suka nak minta supaya

dapat dibangunkan sebuah lagi pusat Bomba kerana di sini bahaya nampaknya kalau kita tidak ada pusat Bomba. Kalau berlaku kebakaran amat sukar sebab Balai Bomba daripada Bagan Jermal nak pergi ke Telok Bahang amat jauh dan kalau daripada Balik Pulau bukit berliku-liku dan kita harap kalau boleh Kerajaan membuat satu perancangan mengadakan Pejabat Balai Bomba untuk menjaga keselamatan kerana pertumbuhan masyarakat, manusia di kawasan pekan Telok Bahang itu sebagai pekan *cowboy* tetapi hari ini kalau kita pergi sampai pukul 11.00 malam pun ramai lagi. Kalau dahulu kita pergi pukul 6.00 petang sudah tidak ada orang. Ini satu kemajuan dan banyak pula perkara-perkara yang berkaitan dengan pelancong seperti kita tahu, Taman Rama-rama, tempat batik, satu *gallery* ada di situ dan Taman Rimba Rekreasi dan kita dapati ramai pengunjung-pengunjung di sana. Jadi saya harap pihak pelancongan akan memikirkan seperti kata Yang Berhormat dari Pinang Tunggal kelmarin, kita patut ada *public park*. Saya ingat kawasan di situ memang sesuai. Setiap tahun juga kita tengok *scramble* pergi main di situ, beribu-ribu orang selama dua tiga hari itu penuh orang melihat. Jadi kawasan itu kawasan P.B.A. Ini adalah harapan kita kalau dapat kerjasama dari pihak P.B.A. dengan Kerajaan Negeri dapat membangunkan kawasan itu atau dirangkumkan dijadikan satu kawasan daripada Rimba Rekreasi, Taman Rama-rama, kemudian buat pula *parks* sama ada untuk budaya dan sebagainya dan supaya jadi sepertimana Taman S.M. Noor di Batu Gajah. Jadi lebih cantik, kolam pun ada boleh kita buat tempat mainan dan sebagainya. Jadi kalau tempat ini boleh dimajukan saya ingat lebih banyak lagi kita boleh menarik pelancong-pelancong, bukan sahaja daripada luar negeri, dan juga dalam negeri. Ini adalah harapan saya dan juga saya harap beberapa kawasan sebab dalam soalan saya yang ketiga tidak dapat dikemukakan, akan

dijawab secara mulut. Saya sudah bangkit pada masa-masa dahulu apakah rancangan Kerajaan untuk memajukan Titi Kerawang kerana Titi Kerawang ini boleh kata setiap minggu ramai orang yang pergi. Hari ini tempat ini memang menjadi satu kegemaran. Selain daripada orang pergi makan angin di tepi laut, dia akan rasa juga udara tepi bukit. Jadi di sinilah tempat mereka pergi. Kalau, membawa sanak saudara dan mandi-manda di sanalah. Jadi sebab itu saya harap kawasan ini amat strategik sekali, kalau dapat kita bangunkan dengan adanya kedai-kedai makanan dan sebagainya walaupun sekarang ada kedai yang dibuat secara persendirian berhubung dengan barang-barang *souvenir* ataupun cenderamata tetapi kita perlu buat lebih baik lagi, lebih-lagih lagi dengan adanya Tahun Melawat Malaysia ini kita tidak seharusnya membiarkan perkara-perkara itu berlalu begitu sahaja. Jadi itulah harapan saya dan oleh sebab Dewan diminta supaya kita cuba hendak menyelesaikan juga hari ini. Saya ingat banyak nota-nota yang saya tulis ini saya akan bentang kemudian ke dalam peringkat daerah.

Apa yang saya hendak sarankan lagi satu kadangkala masalah di peringkat tindakan daerah ini. Biasanya di Mesyuarat Tindakan Daerah ini kebanyakan pegawai-pegawai yang ditugaskan untuk menghadiri Mesyuarat Tindakan Daerah ini yang menghadiri adalah pegawai-pegawai yang cuma wakil sahaja. Yang menjadi masalah ini bila kita bincang keputusan yang kita buat, kita minta jawapan tidak boleh bagi dengan segera. Tidak apalah, tidak boleh bagi segera sebab wakil dia hendak balik, hendak bagi tahu pula kepada ketua pejabatnya. Yang mendukacitakan, bila lagi satu bulan datang mesyuarat, wakil yang dahulu tidak hadir, wakil lain pula dia hantar. Wakil ini kata dia tidak tahu apa yang berlaku dahulu. Jadi perkara ini sudah dua bulan terlepas. Ini satu perkara yang saya harap tidak patut berlaku

dalam satu Mesyuarat Tindakan Daerah yang kita hendak bertindak segera untuk pembangunan bagi faedah rakyat di kawasan yang berkenaan. Jadi kita haraplah ketua-ketua jabatan, bilamana menghantar wakil-wakil untuk menghadiri Mesyuarat Tindakan Daerah, biarlah wakil-wakil yang bertanggungjawab dan boleh memberi – sekurang-kurangnya setelah dia tidak boleh memberi keputusan – bila dia baik, dia akan berjumpa ketuanya, atau pengarahnya untuk meminta kepastian sama ada perkara itu boleh atau tidak. Jadi tidaklah perkara itu sampai 4 bulan, 5 bulan berpanjangan, akhirnya dekat akhir tahun baru perkara ini boleh dapat penentuan. Jadi ini satu perkara tidak patut berlaku dalam masa kita menjalankan perbincangan-perbincangan dalam tindakan daerah.

Jadi saya harap itu sahajalah saya ingat saya akan sampaikan walau bagaimanapun lagi sekali saya nak ambil peluang menyentuh tentang kelmarin ada kawan kita kata berhubung dengan pembinaan rumah mestilah dengan kuota 45:45:10. Sebenarnya kita bukan kata bagi 45:45:10 kepada sesuatu tempat tetapi kita mengikut keadaan sepertimana yang dikehendaki oleh sahabat saya daripada Pengkalan Kota. Macam di kawasan bandar, kadang-kadang kita bagi sampai 80% – 90% tetapi di kawasan Balik Pulau kita bagi sampai 70% – 80%. Saya pun tahu sebab saya dalam Jawatankuasa Perumahan, berlaku perkara itu saya dengar tidak berapa seronok sebab kita buat lain, dia cakap lain. Dia cakap tidak sama bikin. Kawan saya daripada Prai (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Duduk! Saya nak ringkas sahaja. Saya nak berhenti. Saya nak masa 2 minit lagi (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Yang Berhormat tidak faham apa yang saya sebut.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Saya faham. Saya faham, awak kata mana tempat-tempat banyak, bagi orang. Kita bukan ada beza (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Saya tidak kata itu.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Duduk! Duduk! Saya tidak bagi jalan. Duduk! Duduk!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Yang Berhormat sendiri tidak faham.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Jadi Tuan Speaker, jadi saya harap perkara macam itu tidak payah kita bangkitlah. Jadi saya hendak tanya saudara kita yang bangkit daripada Prai, *you* ada pejabat peguam tak? Ada tidak? Berapa orang bumiputra kerja sama *you*?

Ahli Kawasan Prai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Banyak.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Banyak – sini pun ramai, berapa? Cakaplah!

Ahli Kawasan Prai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Ada.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Ada, saya pun boleh mengaku ada. Jadi itu saya ingin tahu. Jadi kita jangan bercakap kalau kita bercakap, kita buat.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Saya satu orang sahaja wakil rakyat, pembantu saya orang bumiputra.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Duduk! Duduk! Saya tahu cerita *you* pun saya tahu, *you* sahabat baik, tidak usah cakaplah! Saya tahulah. Saya tahu semua. Saya tidak mahu cakap. Ini soal peribadi, tidak usah cakaplah. Kita cakap dari segi pembangunan, itu sahaja.

Jadi saya haraplah perkara-perkara yang saya sebutkan ini supaya dapat kita laksanakan. Saya tidak mahu sentuh, kalau nak sentuh banyak, tetapi dua perkara itu yang saya agak penting dan beberapa perkara yang saya sebutkan tadi dan saya harap perkara itu akan dapat dilaksanakan oleh pihak Kerajaan dalam

pembangunan.

Jadi saya dengan ini mengambil peluang ingin menyokong atas ucapan yang dibuat oleh Y.A.B. Ketua Menteri dalam Anggaran Pembangunan 1990. Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker:

Siapa lagi? Kalau tiada saya akan menjemput pencadang untuk menggulung.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, lagi sekali saya ucapkan berbilang terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam membahaskan usul untuk Belanjawan Pembangunan tahun 1990 yang saya bentangkan dan nampak saya di dalam perbahasan semua Ahli-ahli pun telah bersetuju dengan usul saya, ditambah lagi dengan banyak perkara-perkara, khususnya saya ambil peluang di sini, Tuan Speaker, untuk mengucapkan syabas kepada Yang Berhormat Ahli-ahli sahabat saya dari Barisan Nasional yang telah menunjukkan mereka telah bekerja kuat dalam satu tahun yang lalu untuk memperkenalkan kawasan-kawasan mereka dan juga telah mendapat tahu dengan mendalam dan teliti dengan perkara-perkara yang kita ada di dalam kawasan-kawasan kita semua. Saya pun telah mengambil perhatian dalam tahun ini bila kita menubuhkan lebih Jawatankuasa Kecil di bawah Jawatankuasa Majlis Mesyuarat Kerajaan, yang mana perkara-perkara yang penting pun telah mendapat pertolongan daripada Ahli-ahli Yang Berhormat. Ini pun telah membawa kita kepada satu peringkat pentadbiran yang lebih baik lagi dan nampak saya daripada beberapa perkara yang telah dibawa oleh Yang Berhormat Ahli parti pembangkang, kita semua mesti kerja lebih kuat di tahun yang akan datang. Kita tidak boleh puashati dengan kejayaan kita di tahun 1989,

sungguhpun tahun 1989 ini kita telahpun menjalankan tugas kita dengan lebih baik dibanding dengan tahun 1988 tetapi kita mesti bekerja lebih kuat lagi. Sebab itu saya boleh ambil perhatian dan mencadangkan Jawatankuasa Kecil di bawah Ahli-ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan, rakan-rakan saya dalam Majlis Mesyuarat Kerajaan boleh menambah lagi untuk menyelesaikan perkara-perkara yang lebih mendalam. Jadi saya harap pun Jawatankuasa Tindakan Daerah di mana boleh, bolehlah ada satu mesyuarat, bukan sahaja satu bulan sekali dan kalau perlu kita adakan 2 kali satu bulan. Ini kita akan pertimbangkan dan apa yang telah terjadi ialah rakyat selalu mesti berhubung rapat dengan Kerajaan dan Kerajaan mestilah menyelesaikan perkara-perkara mereka dan apa-apa perkara yang *urgent* atau segera tentulah kita mesti menyelesaikan dengan cepatnya dan kalau pun wang itu tidak ada dianggarkan di dalam belanjawan yang kita telah siapkan untuk tahun 1990, kalau sesungguhnya segera kita mestilah selesaikan. Tetapi apa yang mustahak adalah saya harap semua Ahli-ahli Yang Berhormat, pihak Kerajaan atau pembangkang bolehlah menjaga dengan apa yang telah kita tujukkan di dalam risalah dan semua perkara-perkara dan semua projek-projek yang kita telah bagi peruntukan untuk tahun hadapan bolehlah diselesaikan dengan mengikut jadual. Di sini kalau kita boleh tunjukkan kebolehan kita menjalankan pembangunan yang lebih rapi, saya bagi pihak Kerajaan tentulah berjanji macam mana pun kita akan mencari wang yang lebih untuk pembangunan yang lebih pesat.

Tuan Speaker, saya harap Yang Berhormat Ahli-ahli bolehlah percaya dengan saya perkara-perkara yang telah berbangkit tentulah ambil perhatian, satu demi satu kita pertimbang dan menjalankan tugas kita. Ada dua tiga perkara yang dibangkit oleh Yang Berhormat-Yang

Berhormat sebablah Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong dan Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Bahang pun telah bawa perkara Singapura di sini. Sungguhpun itu tidak berkaitan dengan apa yang kita bahas, saya ambil peluang di sini mengumumkan tidak payah tunggu sampai besok bila pengumuman itu keluar di surat khabar, tetapi hari ini saya mengumumkan selepas lawatan Kerajaan Negeri, delegasi Kerajaan Negeri ke Singapura yang mana kita telah menjemput Perdana Menteri Singapura melawat kita, tetapi hari ini saya gembira nak umumkan Y.A.B. Datuk Lee Kuan Yew dan Datin dan satu delegasi membalas balik lawatan ke Pulau Pinang dari 9 hingga 13 Disember, 1989. Sungguhpun itu satu *private visit* tetapi pihak kita tanya kepada beliau adakah Singapura pun telah dibangunkan lebih jauh dari kita, tetapi saya ingat dalam Singapura masalah banjir pun adalah satu masalah yang sangat besar sekali.

Lagi ada satu perkara yang sungguh tidak ada kaitan dengan perbahasan, adalah masalah perlantikan Yang diPertua Majlis Perbandaran Seberang Perai. Ini pun telah diambil pertimbangan yang luas, yang mana kita telah mengkaji dengan Ketua Setiausaha Negara dan Jabatan Perkhidmatan Awam dan selepas kajian dan perbincangan itu Kerajaan Negeri telahpun mengambil keputusan dan tidak berapa lama lagi seperti yang kita ingat seorang yang sesuai bolehlah diumumkan.

Tuan Speaker, Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota telah membawa satu perkara yang saya bangun untuk menjelaskan, mengenai masalah D.O. atau Pegawai Daerah, Seberang Perai Utara dan bila saya dengar ucapan beliau saya rasa susah sedikit sebab nama, kedudukan pegawai-pegawai kita, saya selalu menjaga dengan baik. Tetapi, nampak saya itu bukan satu perkara yang besar. Kalau dulu be-

liau telah dijemput oleh pegawai Daerah tetapi sahaja semalam apa yang jadi yang bagi beliau macam susah hati sampai teriak di sini. Perkataan yang saya dengar "*next time you ask for help sorrylah!*" Ini macam perkataan 'act' saja macam "*next time you meet and ask for help sorrylah!*" Itu saya tidak tahu, tetapi masalah macam mana pun kita tentulah mengkaji (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan.

Tuan Speaker:

Sila duduk! Ahli Pengkalan Kota, sila duduk!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Bagi saya penjelasan.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat Ahli Pengkalan Kota, sila duduk!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan – saya minta penjelasan.

Ketua Menteri:

Saya tidak beri jalan!

Tuan Speaker:

Jangan ganggu!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Bagi saya penjelasan!

Tuan Speaker:

Dia tak beri jalan, sila duduk!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Pagi tadi saya sudah beri jalan dua kali!

Tuan Speaker:

Sila duduk!

Ketua Menteri:

Saya telah siasat perkara ini dan kedudukan *status* pegawai-pegawai Kerajaan mestilah kita jaga dengan baik dan saya haraplah pegawai-pegawai pun sekarang janganlah ikut masa British bila nampak Yang Berhormat, "Tabik-tabik tuan". Tetapi kita cakap dengan baik. Kalau mereka cakap tidak baik pun kita lapor. Kalau mereka datang dengan bongkak sekali, cakap macam ini kita terus lapor, tetapi macam mana kita jawab, jaga baik-baik. Ini bukan orang yang senang, tentu bawa dalam Dewan apa yang pegawai-pegawai kata. Macam, mana pun pegawai-pegawai kita mestilah selalu bekerja rapat dengan Ahli-ahli Dewan Undangan untuk kepentingan rakyat kita. Tetapi kalau ada apa-apa perkara yang luar daripada itu tidak payah kita berasa susah hati. Macam ini Pegawai Daerah Seberang Perai Tengah, Yang Berhormat Ahli Pengkalan Kota teriak kuat – "menyalahgunakan peruntukan".

Tuan Speaker, peruntukan membaiki dan mengubahsuaikan Pejabat Daerah Seberang Perai Tengah bukan dari peruntukan Kerajaan Negeri, tetapi adalah dari peruntukan Persekutuan yang disalurkan melalui Pejabat Kemajuan Negeri. Sebab itu bila beliau cari-cari dalam anggaran, tidak boleh dapat, tidak tahu di mana datang, dari Persekutuan.

Lagi satu teriak dengan kuat "Salahguna kuasa oleh Pegawai Daerah Seberang Perai Utara." Tuan Speaker, "Penyalahgunaan peruntukan bagi membina Pejabat Daerah Seberang Perai Tengah, mana? mana? mana?" Tuan Speaker, projek tersebut dibiayai bukan daripada peruntukan pembangunan negeri tetapi daripada peruntukan Persekutuan atau peruntukan khas Menteri, Yang Berhormat Saudara Anwar Ibrahim. Ini pun tidak ada penyalahgunaan kuasa!

Tuan Speaker, kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Prai, beliau tidak tahu apa dasar kita, tanggungjawab sebagai ADUN berapa tahun pun beliau tidak tahu kita ada Dasar Ekonomi Baru dan kita ada satu dasar Kerajaan di mana ada 5 peringkat, yang mana bekerja, tidak payah kita ulang balik.

Berkaitan masalah sebanyak \$103 juta yang ada diasaskan di dalam P.D.C. yang disebut oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota, ini adalah kepada perakaunan sejarah dan perkiraan harga tanah pada kos asal. Pendek kata Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang dalam pembinaan perumahan kos rendah telah memberi subsidi sehingga sejumlah \$2.1 juta kepada kos pembangunan unit-unit ini. Tuan Speaker, saya pun terima perkara yang dicadangkan oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota, tetapi kerajaan akan menjalankan projek jika kita ada wang dan kita tentulah tahu macam mana kita nak gunakan wang ini.

Tuan Speaker, lagi sekali saya ucapkan berbanyak terima kasih kepada semua Ahli-ahli yang telah mengambil perbahasan. Tetapi saya tidak boleh gulungkan ucapan ini atau perbahasan ini kalau saya tidak bawa balik kepada satu perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong

Kolam. Saya tahu beliau pun telah pergi sampai Kuala Lumpur sebab ada lain tugas di Parlimen, tetapi mendengar ucapan beliau dengan teliti dan saya pun kaji ucapan beliau beberapa kali dan menimbangkan baik-baik ucapan beliau, saya harap Yang Berhormat Ahli pembangkang bolehlah serah balik kepada beliau apa yang saya ingin nak jawab. Saya ucap terima kasih kepada beliau sebab saya barangkalilah dalam Dewan ini kita mendapat peluang untuk bahas perkara yang berkaitan dengan wang pembangunan dan yang asas sekali kita semua faham kita mesti ada negara atau negeri yang stabil, dan kita mesti ada satu masyarakat yang ada semangat perpaduan baharulah kita boleh menjalankan lebih banyak projek-projek pembangunan untuk kepentingan rakyat kita. Itu telah ditentukan. Nampak saya dalam perbahasan dan dalam ucapan beliau, beliau pun berasa sedikit susah hati sebablah perkataan saya "*Ho Chui Pnai Sim*". Tuan Speaker, bukan saya bawa untuk menyentuh perasaan beliau. Saya bawa sahaja nak tunjuk macam mana Yang Berhormat Ahli-ahli parti pembangkang jangan lagi ikut satu sikap dan niat jahat. Ini telah jadi satu penyakit. Kadangkala pun kurang-kurang mesti diubah dan dalam ucapan beliau pun ingat beliau nak bawa masalah Dr. Tan Chee Khoo yang sekarang telah bersara dan Dr. Hussein Alatas yang sekarang telah masuk UMNO sebagai ahli UMNO, tetapi tidak payah saya ulang balik apa Yang Berhormat Ahli Kawasan Bayan Lepas telah terang kepada Dewan dalam sejarah parti DAP. Itu kita ketepikan. Tetapi dalam ucapan beliau, nampak saya ada baik sedikit. Beliau pun telah menerima style saya. Ambillah dalam demokrasi ada sebahagian orang yang ingat kita baik, ada sebahagian orang ingat kita tidak baik. Itu tentu dalam demokrasi. Kalau ada semangat semacam ini kita boleh lagi berbincang, bahas dengan teliti sebab saya telah bagi keterangan, saya pertimbang satu malam barulah saya ambil

keputusan. Tuan Speaker, sebab dalam ucapan beliau, beliau telah tanya kenapa tunggu sampai sekarang. Tuan Speaker, saya harapkan bagi peluang sebab ini adalah satu peluang yang besar sekali.

Perkara Tiananmen bertarikh 7 Jun kalau beliau, kalau Y.A.B. Ketua Menteri begitu berminat dalam perkara ini – *concern* dalam perkara ini mengenai kesan-kesan yang buruk akibat daripada kenyataan semacam itu kenapa tunggu sampai sekarang? Tuan Speaker, beliau lagi kata perkara 6 bulan dahulu, bulan Jun dan kita pun ada satu persidangan dalam bulan September dan sebab itu dia kata saya nak main politik. Apa yang saya telah bagi keterangan dalam Dewan ini, saya bukan main politik, saya sebagai Ketua Menteri mestilah menjaga perhubungan dan kedudukan yang baik, di antara negeri kita dan rakyat Republik Rakyat Cina, dan sebab itu saya kata kenyataan yang dibuat oleh Yang Berhormat adalah satu kenyataan orang lain berasa tidak baik. Beliau pun telah kata dalam perbahasan, tentulah dia hentam saya sedikit dan saya pun hentam dia sedikit. Dia urut saya sedikit, saya pun urut dia sedikit. Dia kata Y.A.B. Ketua Menteri datang ke sini untuk membangkitkan hal ini, mahu jadi isu ini sebagai isu politik, sebagai isu *election* oleh kerana Gerakan begitu *bankrupt*, begitu *desperate* untuk menghadapi pilihanraya. Tuan Speaker, ini dia ada tuduh saya. Dalam perbahasan Dewan ini – boleh, dia nak tuduh saya sudah tua, saya terima saya sudah tua. Saya harap beliau pun terima beliau pun sudah tua. Tetapi dia tanya sebab apa? Kenapa tunggu sampai sekarang?

Tuan Speaker, kalau Tuan Speaker hari Isnintelah bagi peluang kepada saya, saya boleh bagi keterangan. Saya bukan main politik, sahaja saya harap kenyataan "*Ho Chui Pnai Sim*" lebih baik tarik balik dan saya nampak keputusan yang telah saya buat yang tidak bincang

dengan sahabat-sahabat saya dalam Kerajaan Negeri. Ini betul, sebab sekarang beliau telah diberitahu dengan Dewan ini dan tentulah diumumkan mereka dalam DAP sekarang telah menggesa mereka tidak apa-apa ingatan nak merosakkan. Tetapi itu bukan perkataan beliau. DAP menggesa, minta maaf Tuan Speaker (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan.

Ketua Menteri:

..... Apa macam pun, sebab itu saya kata jangan merendahkan orang. Tuan Speaker, saya nak cakap baik-baik. DAP sekarang menggesa mereka tidak nak burukkan perhubungan kita dengan Republik Rakyat China. Lagi pun beliau telah satu pengumuman saya *quote*:

"Sebenarnya di minggu lalu kita baru kata dapat tahu. Sebelum perkara ini telah dibangkitkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, kita pucuk pimpinan DAP ada satu perbincangan di mana kita buat satu keputusan untuk mengadakan satu dialog dengan kedutaan *People's Republic of China* dan Saudara Lee Lam Thye, Timbalan Setiausaha Agung adalah bertanggungjawab untuk buat *appointment* di minggu dahulu."

Tuan Speaker, itu baik. Nampak saya mereka pun sekarang bersetuju dengan kenyataan itu tidak ada laku. Ini menunjukkan baik. Tetapi lagi sekali bagi nasihat yang lebih baik sebelum ada perjumpaan tarik baliklah perkataan dalam kenyataan yang akhir sekali yang menyakitkan telinga orang. Perkataannya menunjukkan niat jahat itu "*Ho Chui Pnai Sim*."

Tuan Speaker, itu boleh tarik balik. Kalau mereka tarik balik perkara itu, tidak timbul lagi apa-apa isu. Pada pertimbangan saya, sesungguhnya saya tidak hendak membawa perkara Tiananmen dalam Dewan ini. Bukan saya yang bawa perkara ini. Ini perkara pun saya tidak ingin nak main politik. Kalau saya sungguh nak main politik, saya tunggu sampai pilihanraya dan bolehlah saya bawa, tengok macam mana.

Tuan Speaker, sekarang saya nasihatkan supaya dapat jalankan nasihat saya dengan terus. Jangan lagi "golek-golek", inilah yang saya rasa sedih, sedih itulah tujuan. Kalau tujuan baik saya dengar, saya terima. Kalau bulan Jun ketengahankan nasihat, atau bulan September beri nasihat, saya boleh menerima. Sekarang baru sampai, itu menunjukkan "*Ho Chui Pnai Sim*" dia tidak boleh terima. Tuan Speaker, baiklah, ingat baik-baik. Kita akan kerja nak main *point* politik perbahasan dalam Dewan ini. Kita nak jaga dengan kepentingan negara kita. Kita nak jaga dengan perhubungan baik negara Malaysia dan Negara China. Nak meruntuh kalau sudah silap cakap sedikit, tarik balik. Bukan macam Ahli Yang Berhormat Kawasan Pengkalan Kota, baik pun baik, kalau ada nasihat, cari nasihat yang baik, kalau tidak ada nasihat tukar fikiran sikit-sikit. Apa beliau kata saya bukan "*Ho Chui Pnai Sim*". Dia kata "*Pnai Chui Ho Sim*". Ini pandai cakap, inilah yang saya kata ingat baik-baik, kebudayaan China – Tionghua dan saya pun dengarlah dalam ucapan Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam banyak perkara dia rasa sedih. Kata saya kepada beliau jangan rasa sedih. Seseorang mesti ubah, mesti ubah dari tua kita ingat balik masa kita muda. Semacam bebas tidak ada apa-apa tanggungjawab, senang kita, dari satu peringkat ke satu peringkat dalam satu jiwa kita mesti lagi masuk lagi satu peringkat. Jadi jangan sindir, ikutlah apa-apa falsafah yang beliau telah tunjuk

dan kata kepada kita. Tuan Speaker, saya memohon izin ada satu perkataan dalam kebudayaan China. Ini senang saja "*Oo Tua Oo Say*" iaitu ada orang dewasa, muda, orang besar, orang kecil. Ini sahaja satu nilai rohani yang mana kita ditunjukkan supaya kita hormat dengan yang lain. Yang Berhormat Ahli Kawasan Permatang Pasir pun telah sebut saya satu "Lim, Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam pun satu "Lim". Kita bukan sahaja warganegara Malaysia keturunan Cina tetapi kita daripada keluarga besar – "Lim" yang sejarahnya sampai 4,000 tahun sampai "Lim Chean", sampailah "Tai Gan" adalah banyak perkara tunjukkan "*Oo Tua Oo Say*". Ini telah diubahkan niat sihat. "*Ho Chui Pnai Sim*."

Lagi satu perkataan Yang Berhormat Pengkalan Kota – saya ingat balik, lama saya tidak ingat iaitu perkataan kebudayaan Cina dari Confucius (Kung-Fu-Tze) *Eehu Sang Tang Hu*'. Ini perkataan macam mana kalau mulut tidak baik – habis semua – hancur semua! Tuan Speaker, sebab itu tidak diulang '*Ho Chui Pnai Sim*' tidak boleh! '*Pnai Chui Ho Sim*', tidak boleh! Tuan Speaker, itu tidak boleh – '*Eehu Sang Tang Hu! Hwei Che, Tian Ne Ne*'.

Tuan Speaker, inilah saya kata jangan ambil satu bahasan yang tunjuk baik. Ini baik – sekarang mengikut nasihat kita – mereka DAP tidak ingin hendak hancurkan atau rosakkan perhubungan dengan negara timur. Itu baik tetapi sudah sampai peringkat ini apa yang tidak betul – tarik balik perkataan dan kenyataan yang dibuat di bulan Julai. Tuan Speaker, itulah saya nasihatkan. Tetapi dalam ucapan yang baik semacam ini, beliau telahpun bawa MCA dan Gerakan. MCA pun '*Ho Chui Pnai Sim*', dan Gerakan pun '*Ho Chui Pnai Sim*', tetapi ini kita tahu sebab kita lama di antara kita sendiri. Kita bukan '*Ho Chui Pnai Sim, Pai Chui Ho*

Sim. Tuan Speaker, kitalah '*Ho Sim Pu Tong Ee*' – "Hati yang baik tetapi berbeza dengan tujuan."

Tuan Speaker, perkataan-perkataan dan tingkahlakunya menunjukkan hasrat seseorang yang membawa perkataan itu. Inilah saya kata niat jahat. Ini niat jahat DAP mesti diubah. Tuan Speaker, saya kata seperti ini sebab pembangunan Negeri Pulau Pinang, pembangunan Malaysia ialah satu tanggungjawab besar. Kita dari mana-mana pihak pun mesti mencari jalan bersatupadu, bekerjasama – tidak payah bertegang dengan orang (gangguan).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Penjelasan.

Tuan Speaker:

Sila duduk Berapit!

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Tidak bagi kerjasama.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat Berapit, sila duduk!

Ketua Menteri:

Tidak payah hendak ambil peluang dengan perkataan yang baik tetapi adalah lagi tegang! Macam sekurang-kurangnya dia kata tadi "politikus". Apa guna cakap politikus? Ini ucapan yang baik sekali tetapi sebab apa hendak masuk perkara yang kecil, hendak beri hati saya susah – politikus, politikan, politicat. Ini apa? Ini perkataan yang tidak sesuai – saja satu perkataan yang menyusahkan hati orang lain. Gerakan telah dijadikan *hostage* UMNO.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Penjelasan Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Dia tidak beri jalan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Dia takut.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Ayer Itam, sila duduk!

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Dia takut.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Dia benar-benar "*Ho Chui Pnai Sim*". Takut.

Ketua Menteri:

Serupa ini, bila saya hendak cakap, dia kata saya takut.

Tuan Speaker, ini perkataan orang tebusan (*hostage*) dalam satu ucapan yang telah saya kata baik, baik lebih pada hari pertama dalam sessi ini. Hari kedua baik sedikit. Hari kelmarin lebih baik tetapi lebih baik sedikit tetapi tidak payah berniat jahat, hendak tegang dengan perasaan orang tebusan.

Tuan Speaker, ada falsafah – orang tahu, kita semua manusia mengikut *quotation* yang

dibuat oleh Yang Berhormat sendiri. Kita manusia ada satu jiwa dan masa kita di dalam dunia adalah sementara saja. Oleh itu beliau hendaklah kata dengan baik, elok betul dan jagalah dengan nama baik kita. Kata beliau, nasihat beliau, saya terima. Ini pandai tetapi sebab apa kita lagi hendak kata – Oh! Gerakan orang tebusan. Falsafah ada mengatakan manusia ialah orang tebusan – *circumstances*. Saya bukan saja orang tebusan UMNO, saya bukan saja *hostage* UMNO tetapi *hostage* Gerakan, *hostage* DAP, *hostage* rakyat. Kalau tidak ada tanggungjawab semacam itu, tidak payah kita bahas semacam ini. Tidak payah menjelaskan macam mana kita boleh menjalankan tugas kita dalam Dewan ini dengan sungguh-sungguh hati baik. Tuan Speaker, kita semua *hostage of time* tetapi perkataan ini hanya memecahbelahkan UMNO dan Gerakan dan lain-lain serta memandang rendah dengan orang lain.

Tuan Speaker, perkataan seperti ini tidak dilakukan kalau sesungguhnya ahli parti pembangkang boleh menukarkan niat mereka – boleh tukar menjadi “*Ho Sim*”, kita boleh menerima mereka, masuk dalam Barisan dan tidak payah cari peluang di sini (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

You are dreaming!

Ketua Menteri:

Tidak payahlah mereka cuba-cuba hendak buat dalam politik. Tetapi, saya kata kalau kita hendak buat ucapan saja hendak tuduh – “berani!” atau “tidak berani!” Ini bukan niat baik. Itu niat jahat. Sebab itu saya pun dengar “*Pnai Chui*” – mana boleh? Satu perkataan keluar daripada mulut, ingat baik-baik. Perka-

taan ini sungguh-sungguh hendak menyelesaikan masalah atau hendak bagi orang berasa sedih.

Tuan Speaker, ingat baik-baik. Saya bukan seorang yang pandai – Bahasa Cina saya pun tidak bagus, Bahasa Kebangsaan pun tidak begitu bagus (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Kalau tidak pandai, macam mana boleh tahan 20 tahun. Kalau tidak pandai, macam mana Khor Gark Kim telah lari? (ketawa).

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya dengan Datuk Khor Gark Kim pun kawan baik sebab saya telah kata kita “*Tong Sim Pu Tong Ee*”.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

“*Tong Sim*” pun, dia lari juga.

Ketua Menteri:

Bukan “*Pnai Chui Ho Sim*” – ulang balikkah.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

“*Ho Chui Pnai Sim*” -lah.

Ketua Menteri:

Saya dengan Yang Berhormat Datuk Khor Gark Kim adalah kawan baik. Saya tahu Yang Berhormat Kawasan Ayer Itam tidak boleh tunggu sampai usul beliau. Di hari Datuk Khor Gark Kim menaruh *plaster Kuan Yin Statue*, dia sudah berasa sedih sampailah hari ini sebab

itu Lim Kit Siang hendak buka usul ini. Bila saya kata dengan Khor Gark Kim (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, perhatian. Saya tidak akan sentuh Datuk Khor Gark Kim dalam usul saya (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Ayer Itam, sila duduk!

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya tidak bangkit perkara Khor Gark Kim sebab Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam bangkitkan Khor Gark Kim. Tuan Speaker, dia bangkitkan Khor Gark Kim sebab apa? Dia ingat saya dengan Khor Gark Kim hendak lawan. Saya tidak lawan dan sebab saya tidak lawan, dia tidak puashati. Inilah "*Pnai Sim*"! (ketawa). Itulah niat jahat.

Kalau dia kata saya *hostage* dengan UMNO, dia ingat UMNO dengan saya mahu lawan. Kita tidak lawan, dia berasa sedih. Itulah "*Pnai Sim*". Sebaliknya kalau saya tanya sekarang – Yang Berhormat Ahli-ahli, adakah terima saya sebagai satu *hostage* atau terima saya sebagai rakan pemimpin?

(Rakan).

Apa hendak cakap, kalau macam ini dia rasa sedih "*Pnai Sim*" (ketawa). "*Ho Chui Pnai Sim*". Tuan Speaker, saya nasihat yang baik-baik sekali. Saya ulang dan dengar baik-baik. Sekarang hendak ubah daripada satu sikap kepada satu sikap yang baru – susah. Kita tidak nampak rendah, kalau sesungguhnya DAP hendak bekerja untuk perpaduan negara,

untuk kerja kepentingan rakyat, kita boleh bekerjasama, tetapi sesungguhnya hendak "*Pnai Sim*" – tidak boleh! Itulah saya kata dan kalau hendak tunjuk – tarik balik kenyataan yang dibuat dalam surat khabar 7 haribulan itu. Itu bukan berita.

Tuan Speaker, bukankah "tekan" orang di mana dia kata pemimpin Negara Cina semua binatang liar. Ini tidak "*Pnai Sim*"-kah? Itu sahaja "*Pnai Chui*". Tuan Speaker, tarik balik! Kalau tairk baik saya haraplah perjumpaan dengan Duta Republik China boleh selesai perkara ini. Tuan Speaker, sebab itu bukan saya tidak tidur. Saya ingat (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

You sendiri kata sudah timbang satu malam (ketawa). Bukan kita orang kata. *You* sendiri kata tadi.

Tuan Speaker:

Jangan ganggu Ahli Kawasan Ayer Itam.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya timbang satu malam tetapi saya pun tidur (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Macam mana malam tidur hendak timbang?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Kalau tidur – mimpilah.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, orang tahu saya tidur sedikit

sahaja (ketawa). Saya timbang dengan teliti. Saya timbang sebab itulah saya jawab hari ini. Sebab apa? Saya jawab sebab saya harap perkara ini jangan jadi isu politik. Saya haraplah DAP boleh tukar sikap niat jahat mereka, supaya boleh sungguh-sungguh "*Ho Chui Ho Sim*". Tuan Speaker, bukanlah sikap sekarang "*Ho Chui Pnai Sim*" atau "*Pnai Chui Ho Sim*". "*Ho Chui Ho Sim*" – cukup sekarang?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

"Lu Chi Lang Ho Sim Nia, Pa' lang Pnai Sim Ka Leow".

Ketua Menteri:

Bukan.

Tuan Speaker, tarik balik dan saya harap apa yang ditunjukkan ini, saya harap Yang Berhormat Ahli Parlimen Encik Lee Lam Thye ialah seorang yang tidak ada penyakit yang teruk semacam mereka (ketawa). Ini semua "*Kera kena belacan*", tetapi ini bukan kera besar tetapi kera kecil (ketawa).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Malam kita orang boleh tidur. Siapa yang kena tidak boleh tidur?

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, inilah hendak ulang balik. Saya kata, saya tidak tidur, saya timbang sebab perkara ini saya nampak ada satu peluang besar sebab kalau kita bagi keterangan dengan DAP di mana mereka telah jalan terlampau dan kalau mereka boleh tarik balik, mereka pun telah selesai perkara ini. Bukan ini ada politik atau tidak ada politik – ini apa guna kita bercakap.

Tuan Speaker, sebab perkara ini yang penting sekali, saya harap Yang Berhormat Ahli-ahli dalam Dewan ini, khususnya Ahli-ahli parti pembangkang, pertimbanglah nasihat saya dengan baik sebab kita banyak perkara yang mesti kita jalankan tugas kita untuk membangun Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker:

Masalah yang kita hadapi sekarang ialah usul bahawa Dewan ini meluluskan perbelanjaan sebanyak \$60,018,480.00 yang tertunjuk di dalam Anggaran Pembangunan Negeri Pulau Pinang 1990 yang dibentangkan sebagai risalah Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang Bil. 16 tahun 1989 dan menetapkan bahawa jumlah wang tersebut hendaklah dipergunakan bagi tujuan-tujuan yang ditetapkan di dalam Anggaran Pembangunan 1990 itu dipersetujui.

Ahli-ahli yang bersetuju katakan 'ya'.
(Ya)

Yang tidak bersetuju katakan 'tidak'.

(Ya) sebulat suara.

Setiausaha Dewan:

(B) Usul daripada Y.A.B. Ketua Menteri.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan:

"Bahawa Dewan ini seperti yang dipersetujui oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan Malaysia meluluskan wang sebanyak \$10,000,000.00 dipindahkan dari Kumpulanwang Pembangunan Negeri tahun 1989 kepada Akaun Hasil Negeri Yang Disatukan pada tahun yang sama dan mengusulkan

bahawa jumlah wang tersebut hendaklah digunapakai semata-mata bagi tujuan pembayaran balik pinjaman yang dikenakan dan perlu dibayar kepada Kerajaan Persekutuan dalam tahun 1989. Pemindahan yang dicadangkan akan membolehkan Kerajaan Negeri membayar balik pinjaman dan faedah yang sepatutnya dibayar kepada Kerajaan Persekutuan”.

Pemindahan ini adalah perlu disebabkan oleh Seksyen 2(c) Akta Kumpulanwang Pembangunan tahun 1966 yang memerlukan supaya semua bayaran balik pinjaman hendaklah dikreditkan ke dalam Kumpulan Wang Pembangunan. Bayaran balik pinjaman oleh Kerajaan Negeri hendaklah dibuat melalui Anggaran Perbelanjaan Mengurus. Oleh kerana bayaran balik pinjaman perlu dibuat pada tiap-tiap tahun, pemindahan seperti ini adalah diperlukan khususnya di tahun 1989 di mana punca-punca hasil adalah terhad.

Tuan Speaker, Menteri Kewangan Malaysia telah memberikan kelulusan terhadap cadangan pemindahan ini dengan syarat pemindahan ini hendaklah dibuat melalui resolusi di dalam Dewan Undangan Negeri. Ini jelas menunjukkan betapa erat hubungan di antara Kerajaan Persekutuan dengan Kerajaan Negeri, khususnya di dalam pengurusan kewangan.

Tuan Speaker, oleh yang demikian, usul ini memohon kuasa berkanun untuk memindahkan wang sejumlah \$10,000,000.00 dari Kumpulanwang Pembangunan tahun 1989 ke Akaun Hasil Negeri Yang Disatukan bagi tahun yang sama seperti yang telah diluluskan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan bagi membolehkan Kerajaan Negeri membayar balik pinjamannya kepada Kerajaan Persekutuan.

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Tanjong Bungah (Encik Khoo Boo Yeang):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong usul ini.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat Dewan dibuka untuk perbahasan. Siapa ingin mengambil bahagian?

Ahli Kawasan Prai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Tuan Speaker, saya bangun untuk membahaskan usul yang dicadangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri. Saya sedar Tuan Speaker, usul ini dicadangkan mengikut satu *procedure* dalam undang-undang untuk membolehkan membayar balik pinjaman kepada Kerajaan Persekutuan tetapi Tuan Speaker tujuan saya membahaskan usul ini bukan untuk mengelirukan atau untuk *confuse* pihak Kerajaan tetapi saya menggunakan peluang ini untuk menimbulkan satu, dua perkara yang mustahak oleh kerana kita boleh mendapatkan satu gambaran yang teliti daripada pihak Kerajaan.

Pertama ialah oleh kerana usul berkenaan di mana wang pinjaman yang Kerajaan Negeri terima daripada pihak Kerajaan Pusat atau Kerajaan Persekutuan dan kembalikan satu bahagian pinjaman itu, saya ingin tahu adakah Kerajaan Negeri Pulau Pinang membuat satu perjanjian atau fahaman dengan Kerajaan Persekutuan berkenaan pinjaman yang kita terima daripada Kerajaan Persekutuan? Jikalau kita ada satu perjanjian ataupun persefahaman itu, apakah syarat-syarat perjanjian itu yang kita kena ikut di dalam Negeri Pulau Pinang. Jikalau kita tidak ada apa-apa perjanjian dengan apa-apa syarat, adakah perlu dikembalikan pinja-

man kepada Kerajaan Pusat dengan cara *ad-hoc* seperti bila masa kita boleh bayar, kita bayar. Jikalau tidak perlu, tidak bayar—begitu? Kalau tidak begitu, saya ingin meminta Yang Amat Berhormat memberitahu adakah Negeri Pulau Pinang mengadakan satu sekim ataupun satu rancangan dengan syarat-syarat yang teliti bagi membayar balik pinjaman, bukan saja daripada Kerajaan Pusat tetapi daripada pihak-pihak yang lain. Saya ingin mendapatkan maklumat-maklumat ini daripada pihak Kerajaan oleh kerana dengan maklumat-maklumat begitu baru kita boleh faham dengan teliti mengenai Negeri Pulau Pinang sekarang ini berhubung dengan pinjaman yang kita terima daripada Kerajaan Persekutuan. Jikalau kita ada satu sekim yang diadakan dengan pakar-pakar kewangan ataupun lain-lain pakar ekonomi, baru kita boleh memahami apa yang kita bahas pada petang ini. Oleh kerana itu Tuan Speaker, saya timbulkan perkara ini kerana jikalau kita tahu mengenai latarbelakang berkenaan perkara pinjaman wang daripada pihak Kerajaan Persekutuan dan dikehendaki membayar balik, baru dengan halus dan teliti kita boleh membahaskan usul ini.

Sekian, terima kasih, Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Siapa lagi? Jikalau tidak ada, saya jemput pencadang untuk menggulung.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, nampak saya Ahli Yang Berhormat Kawasan Prai, tidak ada apa-apa hendak bawa, saja dia hendak bawa pakar dari lain negeri tetapi ini yang biasa dan semua kita tahu, semua sudah pun lapok. Saya cadangkan kita meluluskan.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah yang

kita hadapi sekarang ialah usul bahawa Dewan ini membuat ketetapan untuk memindahkan sejumlah \$10,000,000.00 daripada Kumpulanwang Pembangunan Negeri 1989 kepada Akaun Hasil Negeri Yang Disatukan pada tahun yang sama seperti yang diluluskan oleh Yang Berhormat Menteri Kewangan dan mengusulkan bahawa jumlah wang tersebut hendaklah digunapakai semata-mata bagi tujuan pembayaran balik pinjaman yang dikenakan dan dibayar kepada Kerajaan Pusat dipersetujui.

Ahli-ahli yang bersetuju katakan 'ya'.
(Ya)

Yang tidak bersetuju katakan 'tidak'.
(Ya) sebulat suara.

Setiausaha Dewan:

(C) Usul daripada Yang Berhormat Encik Gooi Hock Seng.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mencadangkan satu usul yang berbunyi:-

“Bahawa Dewan ini memandang dengan berat dan kesal mengenai kes keruntuhan kaca serabut “*fibre glass*” Patong Kuan Yin yang berada di Kek Lok Si Temple pada 11 September, 1989 dan dengan ini memutuskan bahawa Kerajaan Pulau Pinang patut menjalankan perkara tersebut dengan segera:

- (a) Memberi bantuan kewangan untuk membina semula patong Kuan Yin.
- (b) Membina semula Patong Kuan Yin kepada tinggi asalnya sebanyak 118 kaki dan meluluskan semua pelan pembinaan semula dengan segera.
- (c) Memberi bantuan kewangan dan

membina semula Patong Kuan Yin sebagai satu *commitment* penyertaan dan tanda kehormatan kepada hak asasi perlembagaan rakyat Pulau Pinang dalam kebebasan agama dan kepercayaannya.

- (d) Memberi bantuan kewangan dan membina semula Patong Kuan Yin untuk menggalakkan dan mengekalkan Kek Lok Si Temple di Ayer Itam sebagai salah satu tempat tarikan pelancongan yang terpenting dalam Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, berkenaan masalah Patong Kuan Yin ini boleh dikatakan dalam sejarah pembinaan patong ini adalah sejarah sedih dan pahit oleh sebab pada mula-mula projek patong ini dimulakan, Jawatankuasa Pembinaan Patong ini adalah menghadapi bermacam-macam masalah, khususnya apabila projek ini dimulakan, ada golongan-golongan tertentu memberikan halangan-halangan dan bantahan-bantahan kepada projek ini. Walaupun dalam Perlembagaan Negara kita adalah terjamin kebebasan beragama tetapi apabila projek ini dibinakan ada banyak halangan-halangan dan bantahan-bantahan seperti dari UMNO dan lain-lain (gangguan).

Ketua Menteri:

“Buta Cina”.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, tadi saya dengar Ketua Menteri kata “Buta Cina”. Saya rasa perkataan ini menghina golongan Cina. Tuan Speaker, saya minta Ketua Menteri tarik balik perkataan itu.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya tidak cakap dengan beliau tetapi telinga dia tajam – *sharp*. Saya bercakap dengan kawan saya.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, Peraturan 46(xviii)(c), walaupun perkataan ini disuarakan oleh seorang Cina (gangguan).

Tuan Speaker:

Tidak ada (xviii) di sini.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

46(xvii).

Tuan Speaker:

(xvii).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

(xvii)(c).

Tuan Speaker, Peraturan 46(xvii)(c) berbunyi:

“Adalah salah pada peraturan jikalau digunakan perkataan-perkataan yang harus akan menimbulkan niat jahat dan perasaan bermusuhan-musuhan di antara kaum-kaum yang berasingan di negara Persekutuan.”

Apa yang kesalnya perkataan ini digunakan oleh seorang ketua keturunan Tionghua (gangguan).

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Penjelasan, Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Bertam
(gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tunggu sekejap. Mengikut *Standing Order* Tuan Speaker, oleh sebab peraturan telah dilanggar oleh Y.A.B. Ketua Menteri, saya mintalah Tuan Speaker meminta Ketua Menteri tarik balik perkataan itu.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Penjelasan, Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Bertam, sila duduk!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Duduk! Duduk, bila Speaker bercakap.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, saya timbang perkara ini dan ingin memberitahu bahawa itu tidak melanggar Peraturan 46(xvii)(c).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, perkataan "Cina Buta" itu adalah menghina orang Cina sebagai seorang bodoh.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Penjelasan (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Ayer Itam, saya telah membuat keputusan di mana Ketua Menteri tidak melanggar perkara ini. Sila sambung dengan ucapan Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Itu Tuan Speaker punya *ruling* tetapi mengikut kaum-kaum Cina, itu adalah satu perkataan menghina orang-orang Cina sebagai seorang yang bodoh. Kita rasa kaum-kaum Cina telah dihinakan.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Ayer Itam, saya telah membuat keputusan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Saya minta Ketua Menteri tarik balik.

Tuan Speaker:

Saya telah membuat keputusan di mana (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Walaupun Speaker telah membuat keputusan begitu, saya percayalah Ketua Menteri pun rasa mudah silap – lagi baik tarik balik.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Ayer Itam, sila sambung dengan ucapan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Bagi peluang tarik balik.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya sesungguhnya tidak cakap dalam perbahasan. Saya hendak jawab dengan Yang Berhormat Ahli dari Telok Kumbar – saudara saya, tetapi Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam telah dengar apa yang kita cakapkan di sini.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tarik balik! Jangan *coward*. *Don't be a coward if you said it, take it back!*

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, ini bukan niat jahat.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Ini bukan pertama kali.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya sekarang kata (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Awak cakap ke atas apa? Penjelasan ataupun apa? (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Ayer Itam, kalau mahu sambung dengan ucapan, sila sambung. Kalau saya ada ucap dua kali (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Ketua Menteri kalau mahu beri penjelasan, saya boleh bagi peluang.

Tuan Speaker:

O.K. duduk! Kalau beri jalan, duduk!

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Mahu penjelasan? O.K. lain kali orang lain minta penjelasan, saya haraplah Ketua Menteri pun boleh bagi. Saya bagi peluang sekarang.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, penjelasan. Saya tidak cakap dalam Dewan ini. Kalau Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam ada dengar dalam Dewan ini – ini bukan saya hendak ambil perbahasan. Saya pun tidak ada ingatan hendak bagi susah hati dengan kaum Cina. Apa yang saya kata tadi, “Buta Cina” DAP bila itu masalah saya kata kalau kita hendak kecam dengan perasaan mereka, saya pun tarik balik. Kalau beliau telah dengar macam itu, dan untuk Dewan ini berjalan dengan baik, saya tarik balik. Perkataan ini tidak baik, niat yang tidak baik. Jangan ikut niat-niat jahat (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, berkenaan niat jahat, niat tidak baik, kita orang tahu. Tadi sudah dengar – Ketua Menteri bukan pertama kali gunakan “Cina Buta”, yang kedua kali. Yang pertama kali, jawapan Ketua Menteri tadi pun gunakan tetapi tadi sudah silap, sendiri tarik balik. Tetapi yang ini kali kedua dan Tuan Speaker pun ada buat satu *ruling*. Ketua Menteri ada kata, ada gunakan “Cina Buta”. Jangan lari – *don't squeeze*.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Ayer Itam, sila sambung dengan ucapan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, ini ada menunjukkan siapakah yang ada niat jahat – bukan kita orang. Kalau seseorang hendak kata apa-apa, beranilah hadapi. Kalau sudah salah, mengaku salah semacam nasihat yang diberikan tadi oleh Ketua Menteri. Kalau salah mengaku salah – tarik balik!

Tuan Speaker:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam, sila sambung dengan ucapan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, tadi yang saya sebut sejarah pembinaan patung ini adalah menghadapi banyak masalah, khususnya halangan-halangan dan bantahan-bantahan yang tertentu.

Kalau Yang Berhormat dari Telok Kumbar ingin membuat apa-apa komen – ada peluang – tunggulah saya buat ucapan baru boleh kuat komep.

Tuan Speaker, tetapi apa yang dikesalkan ialah pada masa Jawatankuasa menghadapi masalah ini, tidak ada sebarang bantuan didapati oleh Kerajaan Pulau Pinang, khususnya Y.A.B. Ketua Menteri Pulau Pinang serta Ahli-ahli Dewan ini, khasnya dari MCA dan Gerakan.

Tuan Speaker, projek ini walaupun mula-mula ketinggiannya adalah 118 kaki tetapi disebabkan bantahan-bantahan, patung ini ketinggiannya pun dikurangkan kepada 83 kaki sahaja.

Tuan Speaker, mesyuarat yang lepas di Dewan ini, kalau saya tidak salahlah Yang Berhormat dari Mak Mandin telah membuat satu jawapan di mesyuarat yang lepas iaitu pada 20 September, 1989 bahawa Kerajaan bersedia memberi bantuan kewangan jika Jawatankuasa tersebut ada membuat permintaan. Kalau saya salah, Yang Berhormat dari Mak Mandin boleh betulkan.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, penjelasan. Apa yang saya jawab pada masa itu ialah jikalau perlu, selepas pertimbangan dan memang dianggap perlu, pihak Kerajaan boleh memberikan pertimbangan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Ya. Tuan Speaker, maksudnya kalau jawatankuasa ada membuat satu permintaan dan dianggap perlu, Kerajaan Negeri boleh bagi pertimbangan – bukan? O.K. ada sedia timbang – bukan?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Ya, sedia timbang.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

O.K. itupun baik. *Right* – ada sedia timbang.

Tuan Speaker, bolehkah saya membuat satu pindaan ke atas usul saya!?

Ketua Menteri:

Dua kali.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Saya belum habis lagi. Saya mahu berucap lagi – dengar!

Usul di bahagian (a) ditambah lagi dengan perkataan “akan pertimbang memberi bantuan kewangan untuk membina semula Patong Kuan Yin”.

Tuan Speaker:

Akan memberi bantuan?

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

“Akan pertimbang memberi bantuan” – ini bukan politik, ini satu pendirian Exco Negeri Pulau Pinang yang telah disahkan oleh Ahli dari Mak Mandin.

Tuan Speaker, kalau saya boleh ulang sekali lagi usul saya, khususnya bahagian (a) – “akan pertimbang memberi bantuan kewangan untuk membina semula Patong Kuan Yin”.

Tuan Speaker, permintaan memberi bantuan kewangan kepada satu projek seperti Kuan Yim bukanlah satu perkara luar biasa kerana itu ialah tanggungjawab Kerajaan untuk mengekalkan kebebasan beragama dan juga mengekalkan Kek Lok Si sesuatu tempat destinasi pelancongan yang menarik. Seperti di lain-lain negeri, saya percayalah Kerajaan yang telah memberi bantuan kewangan pada setiap projek atau destinasi pelancongan untuk mengekalkan destinasi itu lebih menarik lagi bagi pelancong-pelancong ke negerinya. Memandangkan Kek Lok Si adalah satu destinasi pelancong yang menarik bukan saja di seluruh negara tetapi saya percaya di seluruh dunia maka adalah perlu Kerajaan memberi bantuan

kewangan untuk mengekalkan destinasi ini dan juga saya percaya bantuan ini kalau diberikan boleh menjadi satu tanda, satu *commitment* oleh Kerajaan bahawa Kerajaan pun menghormati kebebasan beragama.

Tuan Speaker, pada hari Isnin saya telah dengar apabila soalan ini ditimbulkan pada masa jawapan. Jawapan daripada Ahli Kawasan Mak Mandin, beliau berkata tentang perkara Patong Kuan Yin, khususnya tentang kekurangan ketinggian telah dianggap dan diterima oleh semua rakyat. Saya suka katakan di sini, itu langsung tidak betul, tidak benar. Saya tidak tahulah, mungkin MCA sudah terima tetapi saya percaya ramai orang di Pulau Pinang tidak menerima kekurangan ketinggian ini. Sebenarnya saya boleh katakan di sini, penganut-penganut agama Buddha merasa kesal, sedih dan malu sebab projek ini dihalang oleh golongan-golongan yang tertentu walaupun dalam perlembagaan negara kita adalah terjamin kebebasan beragama. Malu – bukan terima.

Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan ini khususnya Ahli-ahli yang Berhormat dari keturunan Cina boleh faham adalah mewakili orang-orang Cina, Tionghua-tionghua dan Buddhist-buddhist di Pulau Pinang menyuarakan perasaan mereka tentang masalah ini dan hasratnya supaya Kerajaan Negeri dapat memberi bantuan untuk membina Patong Kuan Yin ini pada ketinggian yang mula iaitu 118 kaki. Saya sangat hairan dan terkejut di atas alasan yang diberikan oleh Ahli Yang Berhormat dari Mak Mandin bahawa satu alasan mengurangkan ketinggian patung ini adalah sebab keselamatan. Dari pandangan DAP alasan itu langsung tidak berasas. Tidak berasas dan saya juga kesal di mana MCA pun menyuarakan dan menerima itu sebagai satu alasan.

Tuan Speaker, dalam perkara ini saya pun percaya – kalau saya salah, saya boleh diperbetulkan. Rakyat Pulau Pinang pun berharap Kerajaan Negeri Pulau Pinang khususnya Y.A.B. Ketua Menteri sebagai seorang Ketua Menteri keturunan Tionghua di negara ini bolehlah mengambil peluang ini, bolehlah ambil kuasa mereka, pengaruh mereka khususnya Ketua Menteri untuk memberi bantuan sebab selalu parti Gerakan di dalam pilihanraya-pilihanraya yang lepas selalu mengatakan Pulau Pinang perlulah mempunyai seorang Ketua Menteri keturunan Cina kerana kalau ada seorang Ketua Menteri keturunan Cina kepentingan-kepentingan Cina akan dijagakan dan akan dikekalkan.

Tuan Speaker, masalah Patung Kuan Yin adalah satu masalah yang dihadapi oleh keturunan Tionghua di Pulau Pinang dan kalau Y.A.B. Ketua Menteri, berhasrat untuk membela hak-hak ini, saya harapkan Ketua Menteri boleh menggunakan kuasa dan jawatannya bagi mengekal dan membela hak ini dengan memberi bantuan Kerajaan bagi membina semula Patung Kuan Yin.

Tuan Speaker, saya amat gembira di dalam ucapan saya tentang usul ini kerana hadirnya ahli-ahli dari MCA, Gerakan mendengar ucapan saya dan saya harap mereka pun dapat memberi sedikit pandangan tentang isu ini. Saya harap isu ini jangan dikatakan satu isu yang dibangkit oleh DAP dan mereka terus akan membantah sebab ini adalah satu isu bagi keturunan Tionghua di Pulau Pinang dan seperti yang selalu dikatakan oleh wakil-wakil rakyat dari MCA dan Gerakan di luar Dewan ini – kita orang sama, Ahli-ahli, ADUN-ADUN keturunan orang Cina mesti bekerjasama untuk menyelesaikan perkara kaum khususnya kaum Cina. Oleh itu saya harapkan mereka boleh beri sedikit pandangan tentang usul ini dan terus memberi

sokongan dengan usul ini. Saya percaya ada segelintir ADUN, Yang Berhormat dari Gerakan, MCA pun ada campur dengan perkara ini apabila mereka berada di parti pembangkang. Saya tak mahu cakap banyak tentang perkara ini sebab saya percaya rakan saya boleh terangkan lagi tentang kerjasama dan sokongan dari Ahli-ahli dari MCA dan Gerakan berkenaan usul ini.

Terima kasih, Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong usul rakan saya dari Ayer Itam.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan dibuka untuk perbahasan. Siapa yang ingin mengambil bahagian?

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya duduk sangat diam dengar ucapan Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam tetapi beliau telinga banyak besar, sudah dengar perkataan dan saya pun tidak akan tarik balik. Tapi sekarang saya ambil bahagian.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Don't worrylah.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya tidak worry.

Usul yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Ayer Itam bukanlah satu perkara yang baru. Ini perkara lama, lama sekali dan fail-fail yang kita ada untuk perkara ini sudah pun tebal. Perkara ini

bermula dari tahun 1979—ulang balik tak tahulah berapa kali – banyak kalilah. Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong masa itulah, tetapi beliau sekarang tahu niat jahat DAP, sekarang dia 'balik sini (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

"Ho Chui Pnai Sim" (ketawa).

Ketua Menteri:

Iniilah yang saya kata dia tak boleh duduk diam (ketawa).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Kalau awak sebut Paya Terubong, sebut jugalah Tuan Speaker. Kedua-dua, jangan satu saja (ketawa).

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, Yang Berhormat Tuan Speaker pun masa itu telah nampak terang, jadi macam mereka *"Ho Chui Pnai Sim"*, sebab itu dia balik sini. Saya kata tukar niat. Niat jahat mesti tukar tapi ini bukan sahaja niat jahat, ini niat serigala! (ketawa).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Serigala?

Ketua Menteri:

Serigala! Ini orang panggil dalam Tionghua *"Lang Shin"*.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

"Sang Shin Wu Hue."

Ketua Menteri:

Dia tahu, mereka tahu, tapi dia tak ikut.

Tuan Speaker, bukan sahaja *"Hue"*, bukan saja busuk macam serigala, dia mahu makan semua.

Tuan Speaker, usul ini dibangkitkan beberapa kali. Saya pun telah dengar dengan teliti ucapan beliau sebab saya ingin nak cari satu hak yang baik tetapi apa yang dalam konteks ucapan beliau, saya nak pecah belah orang Tionghua dengan bangsa lain, itulah (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Niat jahat?

Ketua Menteri:

Ya, niat jahat! Itu niat jahat!

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Bangkit perkara usul ini untuk jahatkah? O.K.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, itu niat jahat. Dia kata Ketua Menteri Pulau Pinang tidak bagi apa-apa bantuan. Itu balik kepada saya sendiri. Tanya dengan Jawatankuasa. Saya pun tidak bawa perkara ini nak umumkan tetapi apa yang terjadi ialah telah dijawab oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Mak Mandin. Serupa dengan perkara yang telah dibawa di dalam soalan mulut dan jawapannya itu pun telah diterangkan sebab usul ini pun serupa. Tak payah saya baca balik, telah diterangkan yang mana Kerajaan Negeri

telah memohon mengikut seperti biasa. Bantuan untuk projek ini melalui Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan Persekutuan telah bagi bantuan \$800,000.00 lebih.

Tuan Speaker, jawapan saya sendiri itu balik kepada Jawatankuasa. Apa yang saya kata iaitu – “*Lang Shin*” – sebab kalau kita dengar baik-baik atau kita siasat, mengkaji dan timbang usul ini, Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam tunjuk baik dan berperasaan baik. Oh! dia tanya Yang Berhormat Ahli Kawasan Mak Mandin yang tunjuk dia, dia ubah sedikit usul beliau – “yang akan pertimbang memberi bantuan kewangan”. Tapi dia tak dak ubah satu perkataan – “membina semula”. Inilah menunjukkan “*Pnai Sim, Pnai Sim*”. Sebab apa yang jadi sesungguhnya dia nak roboh yang baru dan membina semula. Tujuan mereka ini – “*Lang Shin*” – sebab sesungguhnya mereka nak pecahkan apa yang ada dan apa yang terjadi ialah di luar di mana *fibre glass* telah rosak tetapi struktur ada baik dan jikalau kita nak *repair*, Jawatankuasa telah berbincang beberapa kali dengan mereka. Sedihlah sedikit sebab Yang Berbahagia Datuk Low Hooi Siah sekarang ada sakit. Jawatankuasa pun ada sedikit longgar tetapi kita dalam Kerajaan pun berbincang dengan Jawatankuasa tersebut beberapa kali untuk mencari menolong mereka.

Tuan Speaker, kalau kita kaji dengan teliti bahaya usul ini “*Hoi Sim*” ini.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Mana mahu roboh?

Ketua Menteri:

Ha, “*Bei Pali Pua Thau Seng*” (ketawa). Ini “*Lang Shin*” Tuan Speaker (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, penjelasan.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker (gangguan).

Tuan Speaker:

Dia tak bagi jalan. Dia tak beri jalan, sila duduk!

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, sebab itu saya ingat kita pihak di sini tak buang masa lagi, menolak usul ini.

Tuan Speaker:

Siapa lagi ingin mengambil bahagian?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Tuan Speaker, saya bangun untuk menyokong usul yang dicadangkan oleh rakan saya iaitu Yang Berhormat dari Ayer Itam.

Dalam usul yang dicadangkan oleh Yang Berhormat Ahli dari Ayer Itam meminta Kerajaan Negeri memberi bantuan untuk memulihkan ketinggian Patung Kuan Yin itu dan memperbaiki keadaan Kuan Yin itu, inilah satu niat yang bagus. Kita minta kerjasama dari pihak Kerajaan dan kita selalu mendengar ucapan Yang Amat Berhormat minta kerjasama parti pembangkang. Itu nasihat yang diberi oleh Yang Amat Berhormat memang “*Ho Chui*”. Tetapi beliau menolak usul ini, ini menunjukkan dia “*Pnai Sim*” (ketawa). “*Ho Chui Pnai Sim*”. Inilah, sikap Yang Amat Berhormat selama ini, kita pun tahu, di sini pun tahu. Saya ingat Yang Berhormat Tuan Speaker pun tahu.

Tuan Speaker:

Saya tak tahu (ketawa).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Mungkin sekarang dia tak tahu tetapi masa dulu sudah tahu. Saya ingat Yang Berhormat dari Paya Terubong pun tahu juga tetapi tak mahu cakaplah.

Tuan Speaker, tadi Yang Amat Berhormat memberi nasihat kepada kita supaya mengubah sikap niat jahat. Yang sebenarnya di sini saya mahu menasihati balik kepada beliau supaya mengubahkan niat jahat! (ketawa).

Tuan Speaker, saya boleh memberi contoh, memberi contoh di sini di mana Yang Amat Berhormat selalu berkata, mahu kerjasama, usaha sama untuk pembangunan negeri kita. Ya, kita sanggup kerjasama dengan Kerajaan tapi saya mahu tanya kepada Yang Amat Berhormat kenapa parti pembangkang tidak dibenarkan menghadiri Mesyuarat Tindakan Daerah? Mengapa? Itu bukannya cakap "*Ho Chui*". Apabila ada Mesyuarat Tindakan Daerah, kita tidak dijemput. Itu bukannya "*Pnai Sim*?" Itu memang "*Pnai Sim*" (gangguan).

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, penjelasan.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Tak beri! Tak beri! Tak bagi (ketawa). Kerana ini sikap Yang Amat Berhormat, saya belajar dengan dia! Dia seorang pandai, saya mahu belajar dengan dia.

Lagi satu contoh Tuan Speaker, apabila kita ahli pembangkang buat permohonan untuk

peruntukan, untuk kawasan tetapi permohonan kita ini selalu ditolak. Ini bukannya "*Pnai Sim*?" Ya, itu niat jahat, Yang Amat Berhormat menggunakan Dewan ini untuk menyelamatkan kedudukan Gerakan bagi memburukkan imej baik ketua pembangkang dan di sini saya mahu tunjukkan satu niat jahat Yang Amat Berhormat. Tadi beliau berkata, kita ada niat jahat untuk mahu pecahkan Patung Kuan Yin tetapi saya bagi nasihat kepada Yang Amat Berhormat – kita ada minta nasihat daripada pakar-pakar Buddhist dan mereka berkata kalau satu Patung Kuan Yin belum "*Khai Kuang*" (ketawa) – jadi tak apa, itu boleh roboh, itu tak ada salah. Jadi dia "*Pnai Sim*." Dia mahu orang Cina kata kita mahu menjatuhkan Patung Kuan Yin. Itulah "*Pnai Sim*".

Jadi Tuan Speaker saya berharap Yang Berhormat dari Paya Terubong bolehlah sokong usul kita (ketawa).

Sekian, Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Boleh sokong kalau tujuan ada jujur, (*sincere*) tapi itu tujuan jahat!

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Abbas):

Bagus! (ketawa).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Saya satu Buddhist tahukah? Saya Buddhist.

Tuan Speaker:

O.K. Ahli Kawasan Paya Terubong

..... (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

I am a very strong Buddhist. I am a Buddhist tahukah?

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Paya Terubong, mahu bangun mengambil bahagian? (ketawa).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Mahu ucapkah? Kalau mahu berucap, boleh berucap!

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Pengkalan Kota, saya ada di sini!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tak ada, saya berucap. Saya bangun untuk berucap. Jikalau dia mahu berucap, saya boleh beri peluang.

Tuan Speaker:

Itu saya punya kuasa. Sekarang you boleh berucap.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri "*Ho Sim Pnai Sim*". Baru-baru ini Y.A.B. Ketua Menteri menyoalkan niat jahat DAP untuk membangkitkan isu ini. Ini adalah seorang yang "*Ho Sim*". Kita bangkitkan isu ini dengan niat yang baik, dengan apa yang diusul. Saya tidak nampak mana yang tidak boleh terima – mem-

beri bantuan kewangan untuk membina semula Patung Kuan Yin. – Ini apa salah? Memberi kewangan, kita menyeru. Kami dari Dewan ini sebagai wakil rakyat menyeru! Apakah ini niat jahat? Ini adalah satu perkara yang *straight forward*, Tuan Speaker.

Yang kedua, membina semula Patung Kuan Yin kepada tinggi asal sebanyak 118 kaki dan meluluskan satu plan pembinaan semula dengan segera. Apa salah ini? Apa salah ketinggian patung ini jikalau dibina sampai 118 kaki. Apa salah? Apa niat jahat?

Yang ketiga, memberi bantuan kewangan dan membina semula Patung Kuan Yin sebagai satu *commitment*, penyertaan dan tanda kehormatan kepada hak asasi perlembagaan rakyat Pulau Pinang dalam kebebasan agama dan kepercayaan. Ini yang ada di dalam perlembagaan negara kita. Apa salah Tuan Speaker? Ada niat jahat? Barangkali niat jahat yang diingini adalah Y.A.B. Ketua Menteri sendiri.

Yang keempat, memberi bantuan kewangan dan membina semula Patung Kuan Yin untuk menggalakkan dan mengekalkan Kek Lok Si Temple di Ayer Itam sebagai salah satu tempat penarikan pelancongan yang terpenting dalam Negeri Pulau Pinang. Itu adalah untuk membantu Pulau Pinang menarik lebih pelancong-pelancong ke Pulau Pinang. Apa salah? Apa niat jahat?

Tuan Speaker, mula-mula saya tidak mahu bahas dalam usul ini tetapi selepas mendengar apa yang dikata oleh Y.A.B. Ketua Menteri, saya terpaksa mengambil bahagian. Mula-mula Yang Amat Berhormat telah menuduh MCA sedikit, tarik masuk Ahli dari Paya Terubong. Dia cakap dia sudah tahu sekarang. Macam mana? Saya mahu tanya di sini sama ada fikiran

dan keputusan serta pendirian Ahli Kawasan Paya Terubong dan Ahli Kawasan Datuk Keramat telah berubah terhadap Patung Kuan Yin itu dibina kepada 118 kaki tinggi. Adakah pendapat beliau sudah tukar bahawa sekarang kedua-dua ahli itu bercakap bahawa ini tak perlu dibina sampai 118 kaki? Saya mahu beri peringatan kepada Ahli dari Paya Terubong dan Ahli dari Datuk Keramat, Tuan Speaker. Pada tahun 1980 apabila kedua-dua ahli berada di dalam DAP, apa pendapat beliau terhadap perkara ini? Kedua-dua Ahli ini berjuang hantam Kerajaan. Mesti mahu bina 118 kaki tapi sekarang macam mana? Tak mahu bahas, tak mahu ucap. Tuan Speaker, saya boleh beri peringatan, kita ada gambar tahun 1980, *photograph* (ketawa).

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Omar):

Itu niat jahat.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Bukan niat jahat, saya mahu beri peringatan, ini bukti-buktinya.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Bagi jalan untuk bukti.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Jalan ada di sana. Speaker pun perut keluar sikit (ketawa).

Tuan Speaker, apa yang saya mahu tahu, adakah pendapat, fikiran pada masa itu dan sekarang sudah berubah dan patung ini tidak patut (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Tidak berubah-ubah.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Jika tidak berubah mesti mahu sokong usul ini.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Nanti saya bagi tahu.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Jika tidak berubah, adakah pendapat beliau tentang patung ini tidak patut diberi peluang bagi membinakan semula kepada ketinggian 118 kaki? Sama ada beliau berpendapat bahawa Kerajaan tidak patut memberi bantuan kewangan kepada patung ini? Sama ada hak asasi kebebasan beragama orang Tionghua tidak dipedulikan? Sama ada bantuan kewangan untuk membina semula patung ini tidak ada diberi peluang?

Tuan Speaker, ini saya mahu tahu. Saya mahu tahu satu *stand*, walaupun kedua-dua Ahli ada keluar dari DAP tapi pada isunya, fikiran dan pendapat tidak boleh bertukar. Kalau sekarang beliau tidak bersetuju dengan DAP, masuk ke dalam MCA, masuk dalam Gerakan tetapi kepada isu ini, kita tidak kira mana parti. Jikalau satu isu yang baik, satu isu yang baik, satu isu yang mesti disokong, beranilah sokong! Jangan masuk MCA, masuk Gerakan sudah diam! Jadi bisu! Berucap pun tak mahu, tak mahu mengambil bahagian tetapi di luar, di surat khabar buat beberapa kenyataan – cakap banyak. Sini tak mahu berucap. Barangkali Ahli dari Machang Bubok pun ada buat sedikit

pendapat dan pandangan beliau dalam surat khabar mengenai perkara ini tetapi jikalau masuk ke Dewan sebagai tempat yang sesuai untuk membahaskan isu ini – semua diam, bagi Y.A.B. Ketua Menteri seorang berucap saja dan ini tunjuk apa? Tunjuk sikap niat jahat sebelum kita mengeluarkan usul ini Yang Amat Berhormat sudah meyoalkan niat rakan saya untuk memberi usul ini kepada Dewan.

Tuan Speaker, saya ingin juga menyentuh sedikit kepada jawapan yang diberi oleh Ahli dari Kawasan Mak Mandin kepada jawapan saya yang memberitahu bahawa:

“Selepas meneliti *sensitivity* penduduk-penduduk serta masalah keselamatan pada keseluruhannya, maka M.P.P.P. telah membuat keputusan.”

Saya di sini mahu tanya, apakah *sensitivity* itu? Adakah satu patung yang ketinggian 118 kaki dibandingkan dengan ketinggian 83 kaki, apa *sensitivity*nya? Saya tidak faham! Satu besar, satu kecil sedikit boleh bagi *sensitivity*? Saya tidak faham!

Kedua – mengenai keselamatan. Apakah sebuah patung boleh mengancam keselamatan Negeri Pulau Pinang? Itu sebuah patung yang dibina oleh kaum Tionghua yang diderma oleh orang-orang Tionghua dan lain-lain kaum pun saya ingat ada beri derma, tapi dihalang sampai mahu menurunkan ketinggiannya kepada 83 kaki (gangguan).

Ketua Menteri:

Sekarang nak hancurlah.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, apabila ditanya sama ada

Kerajaan memberi bantuan kepada Jawatankuasa Pembinaan Patung ini, jawapan yang diberi oleh Ahli Kawasan Mak Mandin:-

“Lazimnya permohonan bantuan bagi sesuatu adalah terpulang kepada Persekutuan untuk membuat keputusan dan sejumlah wang sebanyak \$800,000.00 yang diberi kepada Jawatankuasa Pembinaan Patung ini.”

Saya mahu tanya di sini adakah \$800,000.00 yang diberi sebagai bantuan kepada Jawatankuasa ini adakah diberi dengan ikhlas, dengan tanpa syarat? Saya rasa – tidak. Oleh kerana itu ada pertikaian dengan ketinggian 118 kaki dengan menurunkan kepada 83 kaki. Ada pertikaian! Lazimnya Kerajaan beri \$800,000.00. Saya mahu tanya, adakah apa-apa syarat tergantung kepada pembayaran itu? Setahu saya ada syarat. Saya harap Ahli Kawasan Mak Mandin boleh teliti, jangan cakap kita sudah buat, beri bantuan kewangan tentu adasyarat. Syaratnya apa? Syaratnya ialah untuk membina satu *cover* kepada patung ini. Satu *screen*! Adakah patung yang tinggi 83 kaki atau 118 kaki, dipandang *ugly* atau buruk? Tidak boleh dinampakkan orang, mahu tutup?

Tuan Speaker, ini bukan niat Jawatankuasa Pembinaan Patung ini tetapi terpaksa untuk membuat demikian oleh kerana Jawatankuasa sekarang ini tidak ada cukup wang untuk membina patung ini. Ada plan, semua sudah ada, plan semua sudah diberi tetapi tiada wang untuk membinanya.

Tuan Speaker, ini menunjukkan apa? Ini menunjukkan bahawa bantuan kewangan yang diberi oleh Kerajaan tidak ikhlas, tidak jujur. Saya tidak nampak macam mana ketinggian-nya satu patung boleh menghancurkan keselamatan, boleh menaikkan perasaan

sensitivity? Tak ada. Kita hormati semua kaum dan semua agama. Jikalau Kerajaan beri bantuan kepada kaum Bumiputra untuk membina sebuah *mosque* yang besar, kita setuju. Kita tidak bantah. Saya harap semua kaum di negeri kita boleh menghormati satu agama dengan yang lain dan boleh faham tentang, agama lain dan kebudayaan yang lain. Kita bukan mahu menaikkan perasaan sesiapa tetapi nampak saya tingginya tidak boleh membuat apa-apa halangan kepada mana-mana kaum pun. Oleh kerana itu saya harap Kerajaan, khususnya ahli-ahli dari MCA dan Gerakan termasuk Speaker boleh memberi sokongan bahawa usul ini diterima dan kita semua boleh bekerjasama untuk membantu Jawatankuasa Pembinaan Patung ini untuk membina semula patung ini. Jangan anggap sebagai apa yang Y.A.B. Ketua Menteri anggap ada niat jahat! Mahu burukkan! Ini satu, sebelum *start* dia sudah niat jahat, dia sudah "*Pnai Sim*".

Tuan Speaker, ini adalah seorang yang "*Ho Sim Pnai Sim*", tuduh dengan orang lain, tak boleh Tuan Speaker. Saya hormati Y.A.B. Ketua Menteri sebagai seorang *elder* tetapi jikalau seorang yang *elder* tidak memberi satu teladan yang baik maka hormat tidak boleh diberi. Seorang *elder* mesti mahu tunjuk teladan yang baik. Tuduhan dilemparkan kepada orang, sendiri merendahkan orang, cakap lain orang rendah, tidak boleh Tuan Speaker oleh kerana itu saya dengan ini sokong penuh usul dari rakan saya.

Tuan Speaker:

Siapa lagi?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, saya juga bangun untuk mengambil bahasan sedikit sebanyak dalam usul yang telah dibentangkan tadi. Saya pun duduk

diam-diam mendengar berkenaan dengan niat baik, niat jahat tetapi selepas saya dengar memang saya mesti ada satu pendapat. Saya boleh sokong dan setuju dengan pendapat Y.A.B. Ketua Menteri, bahawa usul ini, mungkin ada niat yang tak baik. Sebab mereka pun telah setuju, sudah buat persiapan bahawa semua *phamplet* ada, gambar ada, nak tarik Speaker masuk, nak tarik Yang Berhormat dari Paya Terubong masuk. Itu ada niat, ada siap untuk niat.

Yang kedua Tuan Speaker, saya ingat Y.A.B. Ketua Menteri pun telah memberi penjelasan dan dalam jawapan saya pun terus terang saya jawab kepada apa yang telah dibangkitkan dalam soalan dari Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Pengkalan Kota, yang mana saya menjawab bahawa keputusan yang telah dibuat pada masa itu telah diterima dengan sepenuhnya oleh Jawatankuasa Tabung Pembinaan Patung Kuan Yin dan ini saya ingat kita rakyat Pulau Pinang pun terima bahawa Jawatankuasa Tabung Pembinaan Patung Kuan Yin ini adalah satu Jawatankuasa yang ikhlas yang telah bekerja dengan begitu gigihnya dalam usaha untuk membina Patung Kuan Yin. Jangan kita Tuan Speaker, nak cuba menyatakan mengapa mereka terima atau mereka tak terima kerana pada masa itu memang kita ada membuat satu keputusan oleh satu Jawatankuasa yang kita semua hormat, yang kita terima sebagai satu Jawatankuasa yang ikhlas, yang jujur, yang telah menjalankan tugas mereka dan telah membina Patung Kuan Yin. Saya tidak sokong dengan usul ini Tuan Speaker, oleh kerana kalau kita lihat dengan lebih dalam, mungkin antara tujuan-tujuannya atau niatnya adalah bertujuan untuk menunjukkan bahawa barangkali pihak Kerajaan Negeri tidak ambil peduli langsung, tidak tolong langsung, tidak pertimbang

langsung dengan permohonan dari Jawatankuasa Tabung Pembinaan Patung Kuan Yin ini untuk membantu dalam perkara ini.

Tuan Speaker, ingin saya maklumkan di sini bahawa pada masa dulu dalam masa kerjasama pihak Kerajaan Negeri dengan Jawatankuasa Tabung Pembinaan Patung ini telahpun mendapat permintaan atau rayuan daripada Jawatankuasa berkenaan untuk mendapat bantuan dan saya telahpun menjawab dalam Dewan ini bahawa cara atau sistem pada biasanya atau lazimnya ialah memang pihak Kerajaan Negeri mengambil berat dan dengan sistem yang kita ada yang mana peruntukan untuk membantu rumah ibadat boleh kita dapat disalurkan dari Kerajaan Pusat. Memang Kerajaan Negeri pun telah berusaha untuk mendapat peruntukan sebanyak \$800,000.00 bagi membantu dalam pembinaan Tokong Kuan Yin.

Yang Kedua Tuan Speaker, selepas perkara yang berlaku di mana serabut "*fibre glass covering*" Patung Kuan Yin ini telah terjejas maka pihak Kerajaan Negeri telahpun mengarah bahawa kita pergi melawat dan juga menyiasat bagaimana kita boleh memberi bantuan atau pertolongan dan oleh kerana itu kita pun telah pergi melawat termasuk saya dengan Yang Berhormat dari Kawasan Sungai Pinang, Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Tengah termasuk Yang Berhormat dari Kawasan Paya Terubong. Kita pergi melawat, kita pergi berbincang bagaimana pihak Kerajaan boleh terus membantu dengan Jawatankuasa ini supaya kita menyelamatkan Patung Kuan Yin ini. Jadi ini telah menunjukkan bahawa (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, penjelasan sahaja. Tuan Speaker, saya ingin (gangguan).

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Saya ingat Tuan Speaker, ini telah menunjukkan dengan jelasnya (gangguan).

Tuan Speaker:

Dia tak beri jalan (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Saya mahu minta Tuan Speaker, Dewan ini ditangguh, ditangguh untuk menghormati rakan Islam untuk waktu sembahyang Maghrib. Kita boleh sambung besok.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Pengkalan Kota, sila duduk!

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, tak lama lagi, sedikit lagi nak habis (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Haji Omar):

Belum masuk lagi.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Belum lagi? Tak mahu, tak apa.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Haji Omar):

Belum masuk Maghrib.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tak mahu, tak apa.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Haji Omar):

Bukan, belum Maghrib.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tuan Speaker, ini telah menunjukkan kezamaman dan keikhlasan pihak Kerajaan Negeri untuk terus membantu Jawatankuasa Tabung Pembinaan Kuan Yin ini dan kita seperti apa yang saya telah menjawab dalam sidang Dewan yang mulia ini di persidangan dulu, maka pihak Kerajaan akan terus memberi kerjasama dan memberi pertolongan atau bantuan yang mana boleh kepada Jawatankuasa Tabung Pembinaan Patong Kuan Yin ini supaya Patong Kuan Yin boleh diselamatkan. Ini adalah hasrat pihak Kerajaan Negeri dan Tuan Speaker sebelum usul ini timbul, pihak Kerajaan Negeri telahpun mengambil tindakan. Kalau kita telah mengambil tindakan, mengapa kita perlu lagi tunggu sampai membangkit usul, baru kita bertindak? Kita tak perlu usul ini, Tuan Speaker.

Dengan itu saya menyatakan bahawa saya tidak menyokong usul yang telah dibentangkan. Terima kasih.

Tuan Speaker:

Siapa lagi?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng):

Tuan Speaker, kepada mereka yang mensyaki motif usul ini adalah seperti kata Mandarin "*Ee Siow Ren Chze Sin Tuk Chuin Tze Tze Fook*". Tuan Speaker, dalam hati kaum Cina terutama sekali penganut-penganut Buddha, Kuan Yin adalah tokong yang maha besar. Segala percakapan dan tindakan manusia adalah dicatatkan oleh tokong ini. Mungkin

ada segelintir orang yang telah mengakibatkan kemarahan Tokong Kuan Yin, maka peristiwa-peristiwa yang tidak diingini telah berlaku seperti keruntuhan feri Butterworth pada hari keputeraan Kuan Yin dan baru-baru ini lapisan luar Kuan Yin telah pun jatuh. Barangkali Parti Gerakan pun akan dijatuhkan oleh Maha Kuasa ini (ketawa). Ini semua kesan-kesan bahawa mungkin Kuan Yin naik marah. Tuan Speaker, ada satu peluang bagi kita tunjuk bahawa kita semua adalah "*Ho Sim*" untuk meminta ampun dan maaf dari Kuan Yin ini. Ini boleh dibuat melalui mengamalkan ketinggian asal iaitu 118 kaki, 118 kaki itu ada maknanya. Patung Kuan Yin telah juga memberi sumbangan secara kewangan atau lain-lain cara. Segala jasa baik kepada Kuan Yin akan dibalas dengan baik. Baik dari segi panjang umur orang perseorangan atau keselamatan ahli-ahli keluarga dan juga kemakmuran negara.

Tuan Speaker sekali lagi saya mohon menyokong usul rakan saya "*Onni Toh Fu*" (ketawa).

Tuan Speaker:

Siapa lagi?

Ahli Kawasan Prai (Encik Shanmugam s/o Nadason):

Tuan Speaker, saya bangun untuk menyokong usul ini, tetapi dalam ucapan saya, saya ada dua perkara sahaja. Saya ingin menunjuk, usul ini adalah satu usul yang penting dan kita dalam Pulau Pinang mesti menyokong usul ini.

Pertama Tuan Speaker, adalah mengikut hak-hak dalam Perlembagaan, tiap-tiap orang beragama apa pun ada hak mengikut agama mereka dan membinakan apa-apa tokong, bangunan ataupun patung dengan tidak ada apa-apa halangan. Itu adalah dalam Pulau Pinang

di mana kita ada pelbagai kaum kita mesti kena fahami. Tuan Speaker, juga saya ingin membuat satu peringatan di sini iaitu baru-baru ini di Kuala Lumpur apabila kita ada satu persidangan CHOGM, yang dipengerusikan oleh Y.A.B. Perdana Menteri sendiri, mereka dan membuat satu *communicate* CHOGM di mana mereka bersetuju, *rectify* dengan izin ataupun menggesakan dua *covenant* antarabangsa. Antaranya adalah satu *covenant* iaitu *International Covenant on Social Economic and Cultural Rights* dan mengikut itu jika kita mesti hormati semua agama dalam negeri ini dan Pulau Pinang ini boleh jadi satu negeri contoh kepada negeri-negeri lain di mana kita ada satu *understanding* atau satu persefahaman antara semua kaum dalam Negeri Pulau Pinang.

Lagi satu Tuan Speaker, ialah pandangan patung ini dari segi pelancongan. Apabila ada pelancong-pelancong daripada negara-negara yang lain khususnya daripada Amerika Syarikat ataupun Eropah, apabila kita bertanya kenapa mereka datang ke Pulau Pinang? Kita akan dapat satu jawapan yang sama iaitu dalam Pulau Pinang terdapat banyak bangunan-bangunan yang bersejarah yang mencerminkan pelbagai agama dan berbagai kebudayaan. Oleh kerana itu mereka datang ke Pulau Pinang kerana terdapat mesjid-mesjid, tokong-tokong, gereja-gereja Kristian dan juga lain-lain bangunan yang bersejarah dan ini menunjukkan Pulau Pinang menjadi satu tempat di mana kita mempunyai tanda-tanda campuran pelbagai agama. Mereka datang ke sini bukan untuk pandang KOMTAR atau pun *Penang Bridge* oleh kerana di negara mereka ada banyak bangunan yang lebih besar daripada KOMTAR. Oleh itu kita mesti memelihara industri pelancongan di sini dan saya ingat kalau kita ada satu patong yang besar di sini, itu pun boleh jadi satu *tourist attraction* dan melalui itu kita

boleh buat *contribution* kita kepada industri pelancongan dan dengan itu Tuan Speaker saya menyokong usul ini.

Tuan Speaker:

Siapa lagi?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Tuan Speaker, saya bangun di Dewan yang mulia ini untuk membahaskan usul yang dibangkit oleh Ahli Kawasan Ayer Itam. Tadi Ahli Kawasan Pengkalan Kota dalam ucapannya di mana beliau ada mengambil satu *paper cutting*. *Paper cutting* ini adalah gambar saya dengan Tuan Speaker. Saya ada terima dan saya ada buat satu lawatan pada tahun 1980 ke Kek Lok Si, tetapi apabila saya buat lagi satu lawatan Kek Lok Si jemput *Chief Monk Ta' Nen* – ini saya punya “*Sze fu*” Cina kata, itu guru *baptise* serupa Kristian. Saya ada tanya, saya punya guru, masalah Patung Kuan Yin, tetapi nasihatnya penganut Buddhist kita orang jangan main politik Patung Kuan Yin. Ini “*Sze fu*” saya beritahu. Sebab itu tak beri jalan (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Tak beri jalan. Dia kata, kalau satu *clue* (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat Kawasan Pengkalan Kota, sila duduk!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Sila duduk! Sila duduk!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Yang Berhormat, sila masuk MCA.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat Pengkalan Kota
(gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Mahu pilih kasih.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Bukan, masa itu saya ada dalam DAP sebab itu sehingga sekarang masalah Patong Kuan Yin saya diam-diam sebab saya ber-setuju nasihat, saya punya "Sze fu".

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan, mahu tahukah apa yang beliau ucapkan? Mahu tahukah?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Tuan Speaker, tadi Ahli Kawasan Ayer Itam dalam ucapannya ada kata ada orang bantah Patong Kuan Yin, tetapi mula-mula siapa bantah Kuan Yin? Jawabnya Parti PAS mula-mula bantah di Parlimen masalah ini tetapi

sekarang DAP sudah campur, sudah kawan-kawan dengan PAS, betul tak?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Bohong, bohong, ini bohong.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Yes.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ini bohong, penipu.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Pengkalan Kota, sila duduk!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Yes, sila duduk! Sila duduk!

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ini bohong.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang):

Mana bohong?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ini bohong.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang):

Mana bohong?

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Penipu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Tuan Speaker, sekarang Patung Kuan Yim, adakah *Building Committee* Patung Kuan Yim? Adakah tulis apa-apa surat kepada Kerajaan Negeri memohon ubah Kuan Yin dari tinggi 80 hingga 113 kaki? Adakah? Tak ada, hingga hari ini DAP ada buat lawatan (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Beri penjelasan?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Tak ada (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

You bertanya.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Hingga hari ini (gangguan).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

You bertanya adakah? Saya mahu jawab.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, sila duduk!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Hingga hari ini DAP bangkitkan masalah

Patung Kuan Yin. Adakah DAP buat satu lawatan dan mengadakan satu dialog dengan *Committee* Patong Kuan Yin. Adakah? Ada buat lawatan pergi Kek Lok Si pergi jumpa "*Ta Nen Sze Fu*". Tak ada, sebab itu dia orang buat satu masalah menjadikan Patong Kuan Yin menjadi satu isu politik. Kalau tujuan ini ada *sincere*, saya mesti sokong, tetapi tak ada *sincere* (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang):

Ya, niat jahat.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Ini satu niat jahat, jikalau *Building Committee*, Patong Kuan Yin ada tulis surat kepada Kerajaan Negeri untuk mengubah Patung Kuan Yin, saya mesti sokong.

Terima kasih, Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Siapa lagi untuk mengambil bahagian? Kalau tak ada, saya jemput pencadang untuk menggalang.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, apabila saya bangkitkan usul ini adalah dengan tujuan untuk dibincangkan masalah ini dengan niat yang baik, baik di antara semua Ahli-ahli Yang Berhormat di sini, dan bukan untuk tujuan-tujuan seperti yang dilemparkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat tertentu.

Tuan Speaker, apabila saya dengar Y.A.B. Ketua Menteri menjelaskan pendirian Kerajaan Negeri Pulau Pinang tentang perkara ini, saya

mula-mulanya berminat sebab beliau adalah seorang Ketua Menteri dan pandangan beliau amatlah penting dalam perkara ini, tetapi selepas mendengar ucapan beliau, saya rasa amat kesal tentang perkara yang serius ini. Beliau bercakap perkara ini sebagai satu *joke*, mereka *joke* dengan perkara ini. Saya berharap Ketua Menteri boleh bagi satu pendirian yang serius dan bertanggungjawab sebab Ketua Menteri, tetapi mereka ambil peluang ini sebagai satu *joke* dan mereka kata ini niat jahat. Nampaknya Tuan Speaker di antara dua, tiga hari ini Ketua Menteri ada satu penyakit niat – buka mulut, tutup mulut, niat jahat (gangguan).

Ketua Menteri:

Bolehkah jelas?

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Mahu penjelasan?

Ketua Menteri:

Boleh jelaskan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

You are really a coward, when people ask, you don't give.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya bukan bangkit niat jahat, saya bangkit kalau DAP tukar niat jahat kepada sikap baik dan semua boleh dibetulkan. Itulah yang saya bangkit.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, seperti saya kata tadi Ketua

Menteri ada ambil satu sikap tidak serius, apabila beliau membahaskan usul ini, saya rasa *shocking* lah. Beliau gaduh dengan perkataan “membina semula”. Tafsiran mereka tentang perkataan itu “*destroy*”. Saya tak tahulah, kalau Ketua Menteri tidak waras. Saya percaya dia waras tetapi kelakuannya sebagai tidak waras. Macam mana boleh ditafsirkan membina semula boleh jadi *destroy* – hancur? Itulah niat jahat sungguh-sungguh. Saya percaya bukan dia tak faham, Bahasa Malaysia. Kalau dia baca usul keempat-empat bahagian, tujuannya adalah jelas dan terang, untuk membina semula (*to rebuild*) bukan hancur. Itu niat jahat. Itu bukan satu tanggungjawab atau satu sikap dan perangai Ketua Menteri semacam seorang budak.

Tuan Speaker, Ketua Menteri telah berkata ini perkara lama maksudnya tidak perlulah bangkitkan perkara ini di Dewan ini, tetapi saya ingat ingin memberitahu Ketua Menteri. Walaupun masalahnya sudah lama tetapi masalah ini masih belum diselesaikan. Sudah berapa tahun? Lapan tahun belum diselesaikan. Ini bukan satu masalah yang apabila telah lama dibangkitkan, maka ianya akan diketepikan. Isu dan masalah ini belum diselesaikan. Itu yang penting dan usul ini dibawa ke Dewan ini dengan harapan Kerajaan boleh memberi bantuan dalam perkara ini.

Tuan Speaker, tadi saya telah pindahkan usul saya dari “memberi bantuan” kepada “akan pertimbangkan” sahaja.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tak payah usul, sudah timbang.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Ini ada satu peluang untuk menunjukkan

keikhlasan Dewan ini dan sikap Dewan ini, akan timbang sahaja, bukan paksa Kerajaan mesti mahu beri bantuan. Kalau Kerajaan takut ditangkap oleh usul ini, saya ingat Kerajaan itu salahlah. Ini bukan tangkap Kerajaan, bukan *commit* Kerajaan, ini satu *stand*, satu pendirian untuk timbang dan kalau Ketua Menteri boleh kata tujuan timbang ada niat jahat, saya rasa kesal. Tiap-tiap kali, rakyat Pulau Pinang pilih Y.A.B. jadi Ketua Menteri.

Tuan Speaker, tadi kita telah dengar beberapa pendapat daripada lain-lain Ahli Barisan Nasional, khususnya saya nak cakap sedikit tentang pendapat yang diberi oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong. Ahli Kawasan Paya Terubong telah buat satu tuduhan di mana DAP telahpun membawa usul ini dengan tujuan *politicise*kan isu ini. Saya rasa-lah, saya boleh kata Ahli Yang Berhormat dari Paya Terubong adalah memutarbelitkan tujuan kita. Kita bukan *mopoliticise*kan isu ini. Kita semua wakil rakyat, dan wakil rakyat adalah menjadi satu kewajipan atau *duty* untuk mempertahankan hak kebebasan agama. Jangan larikan kewajipan itu, bukan *politicise*. Kalau Yang Berhormat Kawasan Ahli Paya Terubong takut, tidak berani membelakan hak-hak rakyat khususnya keturunan Cina seperti hak keagamaan lebih baiklah Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong letakkan kerusi.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Boleh, saya letak, beliau boleh letakkah?

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Duduk! Duduk!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Kalau awak ada berani, pergi Paya

Terubong masa pilihanraya
(gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Paya Terubong jangan ganggu, sila duduk!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Don't be a coward!

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Let's go and see (gangguan).

Tuan Speaker, itulah satu kewajipan wakil rakyat untuk mempertahankan hak kebebasan agama seperti wakil ADUN-ADUN orang Islam adalah wajib mempertahankan Agama Islam.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Penjelasan, Tuan Speaker.

Saya minta penjelasan daripada Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam, tadi Yang Berhormat dari Ayer Itam mencabar Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong meletak jawatan, tetapi saya khuatir, kalau-kalau dia letak jawatan, nanti jadi macam rakan-rakannya di Selangor. Setelah letak jawatan, lagi tarik balik. Itu mungkin main-main politik (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Itulah perkara biasa bagi ADUN MCA semacam Lee Kim Sai.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Bila? *you* letak (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Paya Terubong, sila duduk!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Tetapi pada tahun 1986
(gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Paya Terubong
(gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

..... Ahli Kawasan Ayer Itam pun mahu *information*, mahu pergi Paya Terubong, tetapi dia takut, dia tak mahu pergi.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Paya Terubong, sila duduk!
..... (ketawa).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Nasib baik (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Penduduk di Paya Terubong, nasihat jangan pergi, kalau pergi nanti mati.

Tuan Speaker:

Ahli Kawasan Paya Terubong, sila duduk!

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Itu kita orang tak tahulah, nasib baik saya tak pergi. Kita taruh satu calon walaupun calon baru hampir *nearly lost the seat*.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Lain kali *you* pun boleh pergi. Semua orang boleh pergi sana.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

O.K. tengok-tengoklah, belum sampai masanya lagi.

Tuan Speaker, saya rasalah ada satu komen lagi yang perlu saya membuat jawapan tentang PAS. Tadi Yang Berhormat dari Paya Terubong ada kata PAS juga ada menentang projek Kuan Yin di Ayer Itam ini. Bolehkah Yang Berhormat bagi bukti, siapa dan bila?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Penjelasan. Tuan Speaker, pada tahun 1980 ada seorang wakil Ahli Parlimen dari Kelantan. Ahli Parlimen ada bangkitkan perkara ini.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Nama?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Nama saya boleh *check*lah, tetapi sekarang *you* punya kawan, DAP sama PAS sudah kawan.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Pembohong! pembohong sama sekali! *You liar*.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Saya harap Ahli Yang Berhormat boleh

bagi nama, masa dan di mana dia buat bantahan itu. Tetapi dari pendirian DAP sama ada PAS bantah atau tidak bantah, itu bukan satu isu. Itu satu perkara DAP, sebab DAP tidak langsung bekerjasama dengan PAS. Tidak! Sampai sekarang, sampai hari ini, tidak bekerjasama dengan PAS. DAP sampai hari ini tidak ada satu mesyuarat dengan PAS tentang apa isu dan lain-lain. Oleh yang demikian, apa-apa PAS mahu buat, itu perkara mereka tak ada tentang DAP. Tuan Speaker, ini ada satu lagi perangai oleh Yang Berhormat dari Paya Terubong untuk memutarbelitkan sendiri sebab beliau ingin menyelamatkan diri tentang perkara ini.

Tuan Speaker, seperti saya kata tadi ini adalah satu usul, bukan sahaja untuk mempertahankan dan membela hak kebebasan agama, tetapi juga untuk mengekalkan Kek Lok Si Temple jadi satu destinasi pelancongan yang menarik. Dengan itulah saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan ini boleh bagi sokongan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Tuan Speaker, penjelasan.

Tuan Speaker:

Sila duduk! Sila duduk! Ahli Yang Berhormat, sila duduk!

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Saya boleh bagi jawab.

Tuan Speaker:

Tak ada, tak ada, sudah gulung.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Ahli Parlimen (gangguan).

Tuan Speaker:

Sudah gulung, tak boleh, tak boleh.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Dia mahu tahu nama Ahli Parlimen.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong boleh beri nama kepadanya selepas ini.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Bukan, Ahli Parlimen ialah Mohd. Jait Abdullah pada 22 Oktober (gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong, sila duduk!

Ahli Yang Berhormat, masalah yang kita hadapi sekarang ialah usul bahawa Dewan ini memandang dengan berat dan kesal mengenai keskeruntuhan kacaselaput "*fibreglass*" Patong Kuan Yim yang berada di Kek Lok Si pada 11 September, 1989 dan dengan ini memutuskan bahawa Kerajaan Negeri Pulau Pinang patut menjalankan perkara yang tersebut di bawah ini dengan segera (gangguan).

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Tuan Speaker, bolehkah saya meminta perkara ini dibahagikan?

Tuan Speaker:

- (a) Akan mempertimbang, memberi bantuan kewangan untuk membina semula Patong Kuan Yin;

- (b) Membina semula Patong Kuan Yin kepada tinggi asalnya sebanyak 118 kaki dan meluluskan semua pelan pembinaan semula dengan segera;
- (c) Memberi bantuan kewangan dan membina semula Patong Kuan Yin sebagai satu komitmen, penyertaan dan tanda kehormatan kepada hak asasi Perlembagaan rakyat Pulau Pinang dalam kebebasan beragama dan kepercayaannya;
- (d) Memberi bantuan kewangan dan membina semula Patong Kuan Yin untuk menggalakkan dan mengekalkan Kek Lok Si Temple di Ayer Itam sebagai salah satu tempat penarikan pelancongan yang terpenting di dalam Negeri Pulau Pinang dipersetujui.

Ada satu cadangan untuk membahagikannya.

Setiausaha Dewan:

Ahli-ahli Yang Berhormat, bila saya sebut nama kawasan Ahli-ahli Yang Berhormat, Ahli-ahli Yang Berhormat yang menyokong usul ini sila katakan "ya", dan yang tidak menyokong usul katakan "tidak".

Ahli Kawasan Ayer Itam.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Gooi Hock Seng):

Ya.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Pengkalan Kota.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Ya.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Berapit.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Chian Heng Kai):

Ya.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Prai.

Ahli Kawasan Prai (Encik Shanmugam a/l Nadason):

Ya.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Jawi.

Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon):

Ya.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Batu Lanchang.

Ahli Kawasan Batu Lanchang (Encik Tan Loo Jit):

Ya.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Bagan Jermal.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Lim Hock Seng):

Ya.

Setiausaha Dewan:

Yang Amat Berhormat Ketua Menteri.

Ketua Menteri:

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Bertam.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Sungai Pinang..

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Datk Khoo Kay Por):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Sungai Dua.

Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohd. Shariff bin Haji Omar):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Bukit Tengah.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Mak Mandin.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Dr. Sak Cheng Lum):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Telok Bahang.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Tuan Haji Yahaya bin Ahmad):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Permatang Pasir.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tidak.

Setiausaha Dewan.

Ahli Kawasan Paya Terubong.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Sungai Aceh.

Ahli Kawasan Sungai Aceh (Puan Hajjah Ragayah binti Ariff):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Penanti.

Ahli Kawasan Penanti (Encik Yahaya bin Jamaluddin):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Batu Uban.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Pinang Tunggal.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Bayan Lepas

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Boey Weng Keat):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Sungai Bakap.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Lim Boon Sho):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Tanjong Bungah.

Ahli Kawasan Tanjong Bungah (Encik Khoo Boo Yeang):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Encik Abdul Roni bin A. Hasan):

Tidak.

Setiausaha Dewan:

Ahli Kawasan Machang Bubok.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Tidak.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, Ahli Kawasan Datuk Keramat (ketawa). Undi Speaker di akhir sekali. Peraturan 114 "Tuan Speaker *shall votelah*".

Tuan Speaker:

Sila duduk, tak payah buang masa

Ahli Yang Berhormat, keputusannya ialah:-

Setuju - 7

Tidak setuju - 18

Tidak hadir - 7

Usul tidak dipersetujui.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan supaya Dewan ini ditangguhkan sekarang ini.

Ahli Kawasan Bertam (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

7. UCAPAN-UCAPAN PENANGGUHAN.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat Encik Boey Weng Keat.

Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Boey Weng Keat):

Tuan Speaker, saya tarik balik.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat Encik Abdul Roni bin A. Hasan.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Encik Abdul Roni bin A. Hasan):

Tuan Speaker, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, Yang Berhormat Ahli-ahli Dewan sekalian, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam ucapan penangguhan dan menggunakan sedikit masa yang ada ini untuk membincangkan satu perkara yang saya rasa amat penting bagi rakyat Pulau Pinang terutamanya di kawasan luar bandar.

Tuan Speaker, saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang yang telah berjaya menarik pelabur luar dan dalam negara kita untuk datang ke Negeri Pulau Pinang dan menjalankan aktiviti perindustrian mereka di sini. Aktiviti-aktiviti itu sudah tentulah akan memberi banyak faedah kepada negeri dan rakyat Pulau Pinang.

Walaupun bagaimanapun kita perlu ingat bahawa sektor pertanian, terutamanya kegiatan penanaman padi adalah satu aktiviti ekonomi yang memainkan peranan yang penting dan sama mustahaknya dengan aktiviti-aktiviti perindustrian. Penanaman padi juga menjadi punca rezeki kepada orang-orang yang berada di luar bandar. Di sektor inilah menjadi tempat harapan dan pergantungan masa depan mereka. Mengikut ucapan Y.A.B. Ketua Menteri mengenai Anggaran Pembangunan 1990 iaitu Program Pembasmian Kawasan Sawah Terbiar yang berjumlah 6,000 hektar dalam tahun 1991 telah dapat dikurangkan dengan hanya 491 hektar dalam tahun ini. Ini adalah satu kemajuan yang menggalakkan tetapi pemulihan tanah terbiar ini terutamanya ialah penanam padi ialah satu pembangunan yang bergerak. Kemungkinan tanah sawah yang telah dipulihkan itu kembali menjadi tanah terbiar semula itu adalah sentiasa ada. Serangan musuh padi adalah masalah yang tidak habis-habis. Serangan tikus, penyakit padi

dan sebagainya sentiasa ujud dan mesti diatasi dari masa ke semasa. Untuk mengatasi masalah-masalah ini, racun-racun serangga perlu digunakan dengan banyak. Walaupun ada subsidi racun dan sebagainya, subsidi ini tidak mencukupi dan para petani terpaksa mengeluarkan modal sendiri untuk membeli racun-racun berkenaan. Ini membebankan para petani dan mengancam kemajuan pemulihan tanah terbiar di negeri kita ini.

Tuan Speaker, secara tidak langsung, perkembangan perindustrian di negeri ini dengan pesat memberi kesan yang agak negatif kepada usaha-usaha penanaman padi. Tenaga kerja untuk kerja penanaman padi mula berkurangan dengan penghijrahan tenaga kerja pemuda-pemudi dari luar bandar ke bandar-bandar iaitu ke kawasan-kawasan perindustrian. Ini juga boleh menyebabkan harga untuk mengusahakan sawah padi semakin tinggi dan boleh menggugat usaha pemulihan sawah padi. Ini adalah bukti-bukti pada pandangan saya yang Kerajaan Negeri Pulau Pinang perlu melihat sedalam-dalamnya dan memberi perangsang yang lebih kepada para petani kita di luar bandar. Para pengusaha sawah dan juga tuan tanah dibebankan dengan berbagai-bagai cukai termasuklah cukai taliair. Jadi, pada masa kini tuan punya tanah sawah sama ada diusahakan sendiri ataupun tidak, cukai-cukai taliair itu terpaksa dibayar. Walaupun ada syarikat swasta yang mengusahakan tanah terbiar, tetapi cukai taliairnya masih lagi dibayar oleh tuan tanah. Bagi mereka yang mengusahakan sendiri tetapi mengalami kerugian yang banyak kerana kos operasi yang tinggi, cukai taliair pun mesti dibayar juga. Tanah-tanah yang lama tidak diusahakan pada masa asalnya adalah antara faktor yang menyebabkan tanah rang ini semakin menjadi-jadi pada masa lalu dan ini juga mungkin dibebankan dengan masalah pengairan yang tidak sempurna.

Tuan Speaker, walaupun pada masa kini pihak Jabatan Pengairan dan Saliran ada memberi kelonggaran pengecualian yang bayaran cukai taliair kepada tuan mempunyai tanah, tetapi proses pengisian borang dan sebagainya itu membebankan masyarakat dan kepada petani-petani yang kurang arif di atas perkara ini, mereka terus membayar cukai tali-air setiap tahun. Jadi Tuan Speaker, dengan ini saya suka mencadangkan supaya pihak Kerajaan Negeri Pulau Pinang memansuhkan cukai taliair di negeri ini bagi meringankan beban petani-petani di luar bandar. Di dalam suasana kenaikan harga barangan pada hari ini, kenaikan *assessment* rumah oleh M.P.S.P. dan sebagainya penghapusan cukai taliair ini akan dialu-alukan oleh para petani di luar bandar.

Sekian terima kasih, Tuan Speaker.

Ketua Menteri:

Tuan Speaker saya ucap terima kasih kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar. Inilah satu perkara yang besar sekali bila kita telah meluluskan usul untuk pembangunan di mana kita ada satu pelan nak memperbesarkan tempat metropolitan dan ini tentulah membawa beberapa kesulitan kepada petani-petani dan Kerajaan selalu ingat demi menjaga kepentingan petani. Perkara-perkara yang dibangkit oleh Yang Berhormat, tentu kita akan pertimbang dengan teliti dan di mana boleh kita akan selesai dan apabila kita jalankan rancangan yang besar seperti itu kita tidak akan lupa dengan petani-petani kita.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan.

Dewan ditangguhkan pada jam 7.35 malam.